

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Beautiful Dreamer

*M/M Age Play
Romance*

*Secret Desires
Book 1*

Jayda Marx

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Güzel Hayalperest

M/M Yaş Oyunu Romantizm

Gizli Arzular: Kitap 1

Jayda Marx

OceanofPDF.com

Yazarın Notu

Kitabıma gösterdiğiniz ilgi için teşekkür ederim! Bu başlık çok düşük angst

ve hızlı bir ilişkiyi takip eden insta-love. Filmde bir

Şefkatli bir baba ile tatlı, uykulu küçük çocuğu arasındaki yaş oyunu
romantizmi ve

ABDL öğeleri içerir. Okuyucularımın kitaplarımı şöyle bitirmelerini istiyorum

yüzlerinde gülümseme ve şiddetli bir sıcak ve bulanıklık vakası. Kahkaha

garantilidir ve her okuma kendi türünde bir dram sunar. Tekrar teşekkürler

bir göz atın ve mutlu okumalar!

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Birinci Bölüm

Holden

Spradlin's Oyuncak Mağazasına girdiğimde içimi buruk bir duygu kapladı. Özel bir çocuk için özel bir şey seçmeyi tercih etsem de, asıl ziyaret nedenim de güzeldi; iş arkadaşım Kendra'nın ilk çocuğu yeni doğmuştu ve ben de onun yeni küçük çocuğu için bir şeyler almak için buradaydım.

Neşe demeti Emma.

"Pekâlâ, bebek eşyaları nerede?" Shawn sordu.

yanımdaydı. Shawn benim iş arkadaşım ve en iyi dostumdu ve bu öğle arası hediye koşusunda bana katılmıştı. Ne o ne de ben Kendra'ya çok yakın değildik ama

Onunla konuştuğumuzda her zaman çok tatlıydı. Ona yakın olan iş arkadaşlarımız iş günü sona erdiğinde onu hastanede ziyaret ediyorlardı ve Shawn ve ben bir hediye ile katkıda bulunmak istedik.

"Arka tarafa doğru," diye cevap verdim, başımı o yöne doğru sallayarak. Kuşkusuz bu mağazaya birkaç kez gelmiştim ve genel düzenini biliyordum.

"Jamie'nin çocuk odasındaki her şeyden kurtulmuş olmanız çok kötü. Kendra'yı bağlayabilirdik."

"*Lütfen* Jamie'den bahsetmeyebilir miyiz? O her gündeme geldiğinde kendimi aptal gibi hissediyorum." Jamie fiyaskosunun üzerinden birkaç ay geçmişti ama anısı hâlâ canımı yakıyordu.

Jamie internette tanıştığım ve yaş oyunu yaşam tarzıyla ilgilendiğini iddia eden bir adamdı. Erkek bulmak zor ve itiraf etmeliyim ki biraz abarttım; evimde oynaması için bir çocuk odası hazırladım ve kullanması için onu davet ettim. Uzun lafın kısası, Jamie her şeyin kendisi için yapılmasını isteyen tembel bir adam oldu. Yaşam tarzı umurunda değildi; doldurulması gereken bir boşluğu ve babasının sevgisine duyduğu bir özlemi yoktu.

Söylemeye gerek yok, bu ilişki (eğer böyle adlandırabilirseniz) uzun sürmedi. Çocuk odası mobilyalarını sakladım çünkü bunlar ucuz değil ve hala

Bir gün tekrar ihtiyaç duyacağıma dair bir umut ışığı üzerine, ama oyuncaklardan yatak takımlarına ve kıyafetlere kadar Jamie'yi ve hayal kırıklığını hatırlatan diğer tüm Şeylerden kurtuldum.

Shawn, "Sen aptal değilsin," diye ısrar etti. "Jame yle. Ona her Şeyi verdin ve o bunun kıymetini bilmedi. Sen iyi bir adam ve harika bir babasın ve mkemmел oğlunu bulacağını biliyorum." Őphelerim olsa da ona teşekkür ettim. "Şimdi, ne arıyoruz?" Elleri kalçalarında rafları incelerken kafası karışmış görünüyordu.

Omzunu Őakacı bir Şekilde ittim. "Sadece bebek işleri; o kadar da karmaşık değil."

"Burası *benim tarzımda* bir oyuncakçı değil," diye cevap verdi gnahkr bir gülümsemeyle. Shawn bir Dom'du ve çok daha farklı türde bir erkek arıyordu. Shawn'ın ilgi alanlarını birkaç yıl önce keŐfettim; aynı ofis binasında birlikte çalışıyorduk ve kendini taşıma Őekli, doğrudan konuşma tarzı ve projelerde lider olmaktan hoŐlanması gibi dikkatimi çeken bazı tavırları fark ettim. Bir gün cesaretimi toplayıp ona sordum ve o da

bana karşı dürüsttü. O da yargılanma endişesi olmadan açıkça konuşabileceği biri olduğu için biraz rahatlamıştı. İlgi alanlarımız üzerinden bağ kurduk, birçok ortak noktamız olduğunu keşfettik ve o zamandan beri en iyi arkadaşız. Shawn iyi bir adamdı ve oğlu onu bulduğunda çok şanslı olacaktı.

Kumaşına hayvanat bahçesi hayvanları basılmış bir oyun minderinin yanı sıra bir kemerden sarkan plastik bir maymun, zebra ve zürafa seçtim.

Emma biraz daha büyüdüğünde ona vurabilirdi. Shawn, gerçekten bir amaca hizmet etmeyen ve Emma'nın bir süre oynayamayacağı dev bir pelüş ayı seçti, ancak seçiminden gurur duyuyor gibiydi, bu yüzden hiçbir şeyden bahsetmedim.

Paramızı ödemek için mağazanın önüne doğru gidiyorduk.

Önümde gördüğüm bir manzara beni olduğum yerde durdurdu. Yirmi metreden fazla olmayan bir mesafede genç bir adam sergi olarak kurulmuş büyük bir elektrikli tren setiyle oynuyordu. Dairesel bir pistin ortasında oturuyor ve elinde bir kumanda tutuyordu. Yirmili yaşlarının başında görünüyordu, saçları başı dağınıktı.

kahverengi saçları ve büyük kahverengi gözleri merakla onları izliyordu.

trenin rayların etrafında dönmesini izledim. Hayatımda gördüğüm en güzel

manzaraydı. "Dikkat et, ağzının suyu akmaya başlayabilir," diye alay etti Shawn.

açık ağzımı kapatmak için parmağımı çeneme götürdü.

"O çok değerli," diye fısıldadım, arkadaşımın kıkırdamasını duymazdan gelerek. "Şu treni nasıl izlediğine baksana." Bir hobisi ya da genel bir ilgisi olan bir insanın izleyeceği gibi izlemiyordu. Gözleri hayal gücü ve heyecanla doluydu ve kendini tamamen deneyimine kaptırmıştı.

Gördüğüm en küçük şeydi.

Shawn, "Öyleyse git onunla konuş," diye ısrar etti.

"Bilmiyorum..." Jamie ile yaşadıklarımın sonu hala biraz çekingendim.

"Böyle bir şansı ne kadar sık yakalayabilirsin ki? Adam *tam* karşında! Belki de bu bir işarettir." Dudağımı çiğnedim, hâlâ ikna olmamıştım. "Bak, belki bu adam senin için harika bir eştir, belki de değildir. Ama denemekten korkarsan asla aradığın erkeği bulamazsın."

Hiçbir şey söylemedim ve Shawn içini çekti. "Bu kadar; sana bir şey vermiyorum.

seçim." Kolumun altından oyun matı kutusunu aldı. "Git merhaba de." Çenem tekrar düştü ve ifadesi yumuşadı. "Merhaba demekten zarar gelmez. Ayrıca, bana ihtiyacın olursa hemen burada olacağım, söz veriyorum."

Shawn sert ama nazikti. Ne olursa olsun arkamı kollayacağını biliyordum ama aynı zamanda dediklerini yapana kadar bundan vazgeçmeyeceğini de biliyordum. Başımı salladım ve Shawn'ın yüzü güldü. İstediklerini elde edeceğini biliyordu; bir Dom'la tartışmayı kazanmak diye bir şey yoktur.

Derin bir nefes aldım ve büyüleyici adama doğru yürüdüm. Kendini oyununa o kadar kaptırmıştı ki yaklaştığımı fark etmemesi beni gülümsetti.

"Merhaba," diye selam verdim ama adamın bakışları trenden ayrılmadı. Elini çırparak tekrar denememi işaret eden Shawn'a baktım.

"Merhaba." Hâlâ bir şey yok. Bir kez daha arkadaşıma baktım.

sanki bir moronmuşum gibi baktı. Parmağını işaret etti ve dokunarak hareket ettirdi.

hareket. *Ohhh. Belki de ben bir moronum.* Boğazımı temizledim ve adamın omzuna dokunmak için uzandım.

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

Oliver

Arabasının arka koltuğundan inerken Uber şoförüne "Çok teşekkürler," dedim. El sallayıp uzaklaştı ve ben de dikkatimi arkamdaki binaya çevirdim; Spradlin'in Oyuncak Mağazası. Burayı seviyordum; burası benim suçlu zevk ve günün ödülü.

Bütün sabahı sorumluluk sahibi olarak geçirdim; market alışverişi yaptım ve kiramı ödemek için ev sahibimin evine uğradım. Yetişkin olmak zordu ve bu benim kendime verdiğim ödüldü. Belki buradan ayrıldığımda çok yorgun olmazsam, eve dönerken bir külah dondurma için durabilirdim. *İki* ödül düşüncesiyle genişçe gülümsedim. Oyuncakçıdan içeri adımımı attığımda, içimdeki endişe tırmanırken gülümsemem dalgalandı.

Lütfen hala burada ol, lütfen hala burada ol. Koridorlarda aceleyle ilerledim ve büyük yeşil elektrikli treni gördüğümde içimi bir rahatlama kapladı

rayları üzerinde. *İşte bu!* Rayların üzerinden geçip çemberin ortasına oturdum ve kumandayı kaptım. Bu trenle aylarca oynamıştım ama neredeyse bir haftadır ziyaret etmemiştim, bu yüzden birinin onu satın almasından endişe ediyordum. Yine de hala burada olmasına şaşırmadım, çünkü o kadar Üç yüz dolardan biraz pahalı. Kendim almak isterdim ama o kadar param yok.

Sahip olduğum az miktardaki para kiraya, yemeğe ve diğer yetişkin şeylerine gidiyordu. Aylık engelli çekiyle sabit bir gelirle yaşadığım için param bir yere kadar gidiyordu. Narkolepsim var, bu da normal bir işte çalışmamı zorlaştırıyor. Kolayca ve bazen aniden uykuya dalıyorum, bu da işleri potansiyel olarak tehlikeli hale getiriyor. Her zaman Uber kullanmak zorunda kalmamın nedeni buydu; kendi başıma araba kullanmak çok riskliydi. Kendimi ya da başkalarını yaralayabilirdim, bu yüzden ehliyet almama asla izin verilmedi.

Bir süre evden tele-pazarlamacı olarak çalışmayı denedim, ancak saatlerce bilgisayar ekranına bakmak beni uyuttu ve yeterince üretken değildim. Kotamı hiç dolduramadım ve kovuldum. Birkaç başka

Başarısız kariyer girişimlerinden sonra doktorum kendimi ve başkalarını güvende tutmak için maluliyet yardımı başvurusunda bulunmamı önerdi. Durumumun ciddiyeti ve sürekliliği nedeniyle onay aldım ve gerisi tarih oldu.

Hayat bazen zordu ve flört etmek bir kabustu. Erkekler bir işim olmadığı için tembel olduğumu düşünme eğilimindeydi. Onlara durumumu açıklamaya çalıştığımda, çok karmaşık olduğumu ya da zahmete değmeyeceğimi düşünüyorlardı. Son randevum neredeyse bir yıl önceydi; bir adam beni sinemaya götürmüştü, Omzunda uyuyakalmışım. Sırf film boyunca uyuyayım diye biletimin parasını ödediği için çok kızdı. Onu bir daha görmedim.

Sanki tüm bunlar yeterince erkek itici değilmiş gibi, bir de 'oyuncaklarla oynamayı seviyorum' meselesi vardı. Gençken ve hastalığım teşhis edilmeden önce, ailem 'kaytardığım' ve okulda uyuduğum için bana çok kızardı, elimde olmadığını açıklamaya çalışsam bile. Bana eğer 'kendime çeki düzen vermezsem'

ödülleri hak ediyor. Bu yüzden, çocukluğum boyunca pek çok tipik 'çocuk' şeyini kaçırdım.

çocukluğumun çoğunu geçirdim. Artık kendi başıma tadını çıkarmakta özgür olduğum için, yirmi bir yaşında bile bana çok rahatlık ve zevk verdiler.

Her türden oyuncağı severdim ama trenler en sevdiğim oyuncaktı.

Raylar üzerinde ilerlerken tekerleklerin çıkardığı düzenli tıkırtılara bayılırdım. Makinist olduğumu, önümdeki yolu gözlediğimi ve yükümün zamanında teslim edildiğinden emin olduğumu hayal etmeyi severdim.

Oynadığım her gün olduğu gibi bugün de kendimi deneyimin içinde kaybettim ve sorunlarımı unuttum.

Omzuma dokunan bir ses konsantrasyonumu bozdu ve beni irkiltti.

Ellerim uyuştı ve uzaktan kumanda yere düştü. Göz kapaklarım düştü ve başım çenem göğsüme yaslanana kadar öne eğildi.

"Kahretsin!" diye seslendi üstümden bir erkek sesi. "Shawn! Shawn, bana

Sen!"

Uzaktan bir şeyin yere çarpması gibi bir ses geldi. Ağır adımlarla ilerledim ve aniden yanımda ikinci bir kişi belirdi. O anın yoğunluğu beni daha da korkuttu ve

tüm vücudum gevşedi. Geriye doğru devrildim ama ikinci adam (görünüşe göre Shawn) diz çöktü ve beni kollarıyla yakaladı. Zaten oturuyordum, bu yüzden şimdiye kadar yaşadığım en kötü düşüş olmazdı ama yine de orada olmasına sevindim. Beton zeminler kafatasları için pek affedici değildir.

"Aman Tanrım, iyi misin?" diye sordu ilk adam, önümde dizlerinin üzerine çökerken sesi ölümüne korkmuş gibi geliyordu. "Birini çağırayım mı? ambulans?"

Dilimi zorladım ve kulağa "Hayır" gibi gelen bir şeyler homurdandım. Adam elimi tuttu ve endişeli bir ifadeyle beni izledi.

Shawn arkamda yere diz çökmüştü ve beni göğsüne bastırarak ilk adama iyice bakmamı sağlıyordu. Böyle şeyler düşünmek için tamamen uygunsuz bir zamandı ama adamın çok yakışıklı olduğunu fark etmeden edemedim. İri yarı ve tıknazdı ama kilolu değildi ve gri takım elbisesi kıvrımlarını mükemmel bir şekilde sarıyordu. Yumuşak saçları yana doğru salınıyordu ve siyahtı, ancak *yoğun* bir şekilde tuzlanmıştı ve kesilmiş

Sakalları neredeyse tamamen beyazdı. Beni incelerken güzel ela gözleri endişe doluydu.

Birkaç dakika sonra hislerim ve işlevlerim vücuduma geri döndü ve Shawn kendi başıma oturmama yardım etti. Kendimi bitkin ve uykulu hissediyordum ama kendimi açıklamak istiyordum. "Özür dilerim," dedim ikisine de. "Bende narkolepsi var ve bazen irkildiğimde ya da şaşırdığımda katapleksi nöbetleri geçiriyorum. Vücudum birkaç dakikalığına noodle gibi oluyor." Evimde izlediğim bir çizgi filme çok güldüğümde de olmuştu; herhangi bir yüksek duygu durumu beni krize sokabiliyordu.

"Hayır, sana dokunduğumda seni korkuttuğum için özür dilerim," diye teklif etti adam. "Önce seninle konuşmaya çalıştım ama sen oyununa dalmıştın."

Yanaklarım kızardı. "Üzgünüm, bu çok sık oluyor."

"Üzülme," diye yalvardı. "Çok eğleniyor gibi görünüyordun eğlenceli."

Shawn, "Ben gidip ödemeyi yapayım ve sizi dışarıda bekleyeyim," diye araya girdi. "Aceleye gerek yok."

Ayağa kalkarken ona "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedim.

"Bir şey değil, dostum." Shawn bana göz kırptı ve ikimizi yalnız bıraktı.

"Gerçekten iyi birine benziyor," dedim adama. "Kocanız mı?" Sorarken adamın elini inceledim ama bir yüzük göremedim. Bir yüzük bulamayınca, bu beni olması gerekenden daha fazla mutlu etti.

"Hayır, o benim en iyi arkadaşım." Kalbimin daha hızlı atmasına engel olamıyordum. "Birbirimize yakın çalışıyoruz ve öğle tatilinde buraya geldik. Yeni bebeği olan iş arkadaşımıza hediye almak için alışveriş yapıyorduk. Bu arada adım Holden; Holden Briggs."

"Oliver Pratt." Holden'ın elimi hâlâ onunkinde tuttuğunu fark ettim, bu yüzden el sıkışıyormuşuz gibi yapmak için elimi oynattım, bu da Holden'ın gülümsemesine neden oldu.

"Seninle tanıştığıma çok memnun oldum Oliver. Bugün özellikle aradığınız bir şey var mıydı?"

"Hayır, sadece trenlerle oynamayı seviyorum." *Kahretsin*. Sözcükler ben onları durduramadan ağzımdan çıkmıştı. "Ben de büyük trenleri severim," diye ekledim.

kendimi daha az acınası gösterdim. "Yani, sadece oyuncak değil. Tren garına gidip yük vagonlarının inip kalkışını izlemeyi seviyorum." *Hayır, bu işe yaramadı. Hâlâ zavallıyım*. Holden sinirlenmiş gibi görünmüyordu. Sadece bana gülümsedi ve

Güzel gözlerinin etrafındaki küçük çizgiler kırışıyor.

"Tren garına hiç gitmedim ama kulağa eğlenceli geliyor." Dikkatini birkaç dakika önce oynadığım trene çevirdi. "Ve Bu gerçekten güzel bir tren seti. Küçükken benim de buna benzer bir trenim vardı. Ailem her yıl Noel ağacımızın etrafına koyardı."

"Kulağa gerçekten özel geliyor," diye cevap verdim kendi gülümsememle.

Holden'la konuşmak kolaydı. Ayrıca durumumu ve oyuncaklara olan sevgimi zaten biliyordu ve henüz kaçmamıştı; bu bile başlı başına bir mucizeydi.

"Evinizde böyle trenler var mı?" diye sordu merakla. "Hayır. Çok isterdim ama çok pahalı."

Holden başını salladı. "Ben gençken oyuncaklar çok daha ucuzdu."

"Kaç yaşındasın sen?" Yanaklarım öfkeyle kızardı ve elim ağzıma kapandı. "Çok özür dilerim," dedim parmaklarımın arasından. "Kabalık ettim."

Holden gözlerini daha da kırıştıran ve midemi hoplatan derin, zengin bir kahkaha attı. Elinin tersini

"Önümüzdeki ayın sonunda kırk beş yaşında olacağım" dedi, o kadar dramatikti ki kıkırdamama neden oldu.

"Birkaç ay önce yirmi bir yaşına girdim," diye teklif ettim. "O zaman gecikmiş doğum günün kutlu olsun."

"Ve senin de erken doğum günün kutlu olsun." Holden yine kıkırdadı ve karnım ısındı. "Demek yakınlarda çalıştığını söyledin?" Konuşmamızın bitmesini istemiyordum ve bu yakışıklı adam hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordum.

"Evet. Aslında caddenin karşısındaki binada çalışıyorum."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Gerçekten uzun olan mı?"

Holden başıyla onayladı. "Ben otuz ikinci katta çalışıyorum ama toplamda kırk altı kat var."

"Vay canına," diye fısıldadım. "Hiç bu kadar yüksek bir binada bulunmamıştım. Bulunduğum en büyük bina benim apartman kompleksim ve sadece *dokuz*

hikayeler." Holden daha geniş gülümsedi. "Orada ne iş yapıyorsun?" "Kıdemli bir iş danışmanıyım."

Ona göz kırptım. "Bunun ne olduğundan emin değilim ama kulağa çok önemli geliyor."

"Bu, temelde, bir işverenle çalışan birinin süslü adıdır. işletmelerin ihtiyaçlarını belirliyor ve bu ihtiyaçları karşılamalarına yardımcı oluyorum. Portföyleri yönetiyorum, satış ve pazarlamaya yardımcı oluyorum ve işletmenin müşterilerinin memnun olduğundan emin oluyorum."

"Haklıydım," dedim başımı sallayarak. "Çok önemli."

Holden yine kıkırdadı. Onu güldürmek hoşuma gidiyordu. "Teşekkür ederim. Peki ya sen Oliver? Sen ne iş yapıyorsun?"

Vay canına. Her şey çok güzel gidiyordu. Holden sağlık durumuma aldırmıyordu ve oyuncak tren takıntım konusunda gözünü bile kırpmadı ama çalışmadığım gerçeğini kabul edeceğinden şüpheliydim; özellikle de onun işi bu kadar etkileyiciyken.

"Dürüst olmak gerekirse, bir işim yok." Evden çalışma deneyimimi ve tehlikeli olabilecekleri için diğer kariyerlerin neden benim için uygun olmadığını hızlıca açıkladım. "Bir süre bir fast food restoranında çalıştım; bunun iyi bir seçenek olacağını düşündüm çünkü ayaklarım meşgul olacaktı ve daha iyi uyanık kalabilirdim ama yine de çok yoruldum. Vücudum pes etti ve düştüm, Şey..." Kazağımın kolunu kıvrıdım ve aşağı inerken ızgarada kolumu yaktığım yerden kalan altı inç uzunluğundaki yara izini ortaya çıkardım.

Holden parmağını yaralı tenimde gezdirirken, "Çok üzgünüm," diye fısıldadı.

"Artık acımıyor," diye omuz silktilim. "Ama olaydan sonra doktoruma gittiğimde, başka yerlerde çalışmam konusunda endişeliydi.

ve maluliyet almama yardım etti. Ama sağlığım nedeniyle alışmıyorum.

Tembel olduğumdan ya da istemediğimden değil-"

"Hey, hey, bunu biliyorum," diye yatıştırdı Holden, kolumu tekrar okşayarak. "Güvende olduğun ve sana yardım ettiği için çok mutluyum."

Ona doğru hamle yaptım ama yarı yolda kendimi durdurdum. "Ah, özür dilerim. Ben... Sana gerçekten sarılmak istedim ama... Sanırım önce sormalıyım. Sorun olur mu?"

"Oh, tatlı Ollie, bu iyiden de iyi."

Kollarımı boynuna dolayarak ona doğru hamle yaptım. Holden kıkırdadı ve kalçalarımın etrafındaki tutuşunu sıkılaştırdı. "Teşekkür ederim. Anlayış," dedim sessizce kulağına. "Pek çok insan anlamadı." Durumum, işsizliğim, oyuncaklara olan sevgim... pek çok insan bunlar yüzünden beni küümsemişti ama Holden her şeyi anlayışla karşıladı ve hâlâ benimle konuşmak istiyordu. Ona sarılmama bile izin verdi! "Oh, ve bu gerçekten hoşuma gitti

takma isim." Küçüklüğümden beri kimse bana 'Ollie' dememişti ama ben bunu seviyordum. Bunu çok özel bir nedenden dolayı seviyordum; Holden'a bahsetmeyeceğim ve potansiyel bir arkadaşı kaybetme riskini göze almayacağım bir nedenden dolayı

Holden'ın saati öttü ve iç çekti. Onu serbest bıraktım ve bana üzgün bir gülümsemeyle baktığını görmek için geri çekildim. "İşe dönsem iyi olacak; öğle yemeği molam birkaç dakika içinde bitecek."

Gittiğini görmekten nefret ediyordum ama anlıyordum. "Tanıştığımıza memnun oldum Holden. Seninle konuşmak gerçekten hoşuma gitti."

"Ben de." "Bu akşam benimle yemeğe çıkmak ister misin?" diye sormadan önce bir süre kalçalarına vurdu.

"Gerçekten mi?"

Başını salladığında kalbim neredeyse göğsümden çıkacaktı. "Seninle daha fazla konuşmak ve seni daha yakından tanımak isterim."

Duygularımı dizginlemek için üç kez yavaşça derin nefes aldım, böylece tekrar bir erişte haline gelmeyecektim. "Çok isterim."

"Harika." Holden cebinden telefonunu çıkarırken yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. "Ayrıntıları daha sonra mesaj atabilmem için numaranızı alabilir miyim?"

"Elbette." Ben de telefonumu çıkardım; benimki Holden'inkinden daha eski ve daha az süslüydü, ama onu gerçekten sadece Uber çağırmak veya

Bu ayki verimi tüketene kadar internette dolaşım. Numarasını girdikten sonra cep telefonumu bana geri verdiğinde ona "Teşekkür ederim," dedim. Bir araç çağırmak için uygulamama dokundum.

"Teşekkür *ederim*," diye karşılık verdi, kendi telefonunu cebine geri koyarken. Tekrar iç çekti. "Sanırım gerçekten gitmem gerekiyor."

"Ben de."

Başını eğdi. "Kalıp biraz daha oynamak istemiyor musun?" "İsterdim ama çok uykum var." Kalbim dayanmadı

Ona daha önce yaşadığım korkunun enerjimi çok tükettiğini söyledim.

"Birazdan uyuyacağımı biliyorum ve önce evde olduğumdan emin olmak istiyorum." Uyku bazen aniden bastırsa da, çoğu zaman uykumun geldiğini anlayabiliyordum. Gitmem gerektiğini biliyordum, yoksa yakında oyuncak dükkanının zemininde uyukluyor olacaktım.

"İyi fikir," diye başını salladı. Holden ayağa kalktı ve bana elini uzatarak benim de ayağa kalkmama yardım etti. "Seni geçirebilir miyim?"

"Bu hoşuma giderdi."

Dükkândan çıkarken Holden elini belime koyarken nefesime odaklandım. Bu çok basit, masum bir dokunuştı ama kalbimin hızla çarpmasına neden oldu. Koruyucu, sahiplenici ve arzuladığım her şeyi hissettiriyordu. Ayrıca, Holden'ın benden çok daha uzun olmasına bayılmışım; başımın tepesi onun omzuyla aynı hizadaydı ve yanımda yürüyen iri bir adam olması, sanki beni kolluyormuş gibi, kendimi daha da güvende hissetmemi sağlıyordu.

Kaldırıma çıktığımızda Shawn'ın orada durmuş arkadaşını beklediğini ve elinde kocaman bir oyuncak ayı tuttuğunu gördüm. ve içinde bir çeşit kutu bulunan plastik bir alışveriş çantası.

"İş arkadaşınızın bebeği çok şanslı," diye gülümsedim. Ayıyı sevmek için uzandım ama ne yaptığımı fark edince elimi geri çektim. "Özür dilerim."

"Sorun yok," diye gülümsedi Shawn, ayıyı bana doğru uzatarak.

"Bunu hissedebilirsin."

"Teşekkür ederim." Parmaklarımı ayının kürkünde gezdirdim; kürkü yumuşacıktı ve tenime değiyordu. "Çok yumuşak." *Kahretsin*. Yanaklarım kızardı.

Yine; bu adamların önünde kendimi utandırmaya kararlıymışım gibi görünüyordu. "Yani yumuşak hissettiriyor; erkek değil. Erkek gibi görünse de." *Kahretsin, lanet olsun, kahretsin.*

Holden çenesini sıvazlayarak, "Hmm, haklısın," diye onayladı. "Bu kesinlikle bir erkek."

Shawn ayıyı incelerken başını salladı. "Görebiliyorum; neyse ki onu bir bebeğe vereceğimiz için anatomik olarak değil."

Ben kıkırdamaya başladım ve Holden da o derin kahkahalarından birini attı. "Gerçekten çok komiksin, Shawn," diye ısrar ettim. "Ben de seninle tanıştığıma memnunum."

"Ben de... Özür dilerim ama isminizi duyamadım."

"Oliver." Elimi sıkması için ona uzattım, gerçi ayıyla hokkabazlık yaparken bu biraz garipti. "Ama istersen bana Ollie diyebilirsin." Holden'ın bana verdiği isim gerçekten hoşuma gitmişti.

"Peki o zaman Ollie, seninle tanışmak güzeldi."

"Sen de." Tam o sırada telefonum öttü ve ön camında Uber etiketi olan bir araba kaldırıma yanaştı. "Bu benim aracım. Güzeldi."

"İkinizle de tanıştığıma memnun oldum. Holden, akşam görüşürüz."

"Dört gözle bekliyorum." Aracın arka kapısını benim için açtı ve arkamdan kapattı. Araba uzaklaşmadan önce iki adam da bana el salladı.

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

Holden

"Bana söylemek istediğın bir şey var mı?" Ollie'nin arabası uzaklaştığında Shawn sırtarak sordu.

"Bu gece dışarı çıkıyoruz!" Heyecanla haykırdım.

"O kadarını anladım. Demek istediğım, sana merhaba dedirtmekte ne kadar haklı olduğumu söylemek ister misin?"

Güldüm ve başımı salladım. "Beni affet. Evet, kıcıma tekmeyi bastığın için çok teşekkür ederim." Ses tonum alaycıydı ama sözlerim samimiydi.

"Ne zaman istersen. İşte çantan." Spor minderini uzattı. "Bu şeyle caddenin karşısına geçmek yeterince zor olacak." Konuşurken dev ayıyı salladı. "Oğlun sevmişe benziyor."

Sözleri nabzımın hızlanmasına neden oldu ama fazla heyecanlanmamaya çalıştım. "O *benim* oğlum değil," diye düzelttim. "En azından henüz değil."

"Ayrıntılar," diye omuz silkti Shawn. "Birkaç gün içinde bana bu konuda da haklı olduğumu söyleyeceksin."

Keşke onun güvenine sahip olsaydım. "Oyun minderi için sana ne kadar borçluyum?" Ofis binamıza giden caddeyi geçerken sordum.

"Eh, sadece önümüzdeki hafta birkaç kez öğle yemeğimi al ve biz Hatta."

"Tamamdır." Shawn ve ben her zaman birbirimize küçük iyilikler yapardık.

Tam toplamaları hiç takip etmeden zaman. Aynı civardaydık Aynı yaşıydık ve benzer yıllarda aynı iş kolunda çalışıyorduk, dolayısıyla maaşlarımız da benzerdi. İkimiz de maddi olarak iyi durumdaydık, özellikle de yalnız yaşadığımız için. 'Yalnız yaşama' kısmı berbattı ama hiç değilse çocuklarımızla tanıştığımızda onlara bakabileceğimiz ve onları şımartabileceğimiz anlamına geliyordu. Benimkiyle çoktan tanışmış olma umudumu bastırdım. Başka bir kalp kırıklığını kaldıramazdım.

Ofis binamızdaki asansöre girerken Shawn, "Patlamak üzere olduğunu biliyorum," dedi. "Bana Ollie hakkında her şeyi anlat." Beni çok iyi tanıyordu; en iyi arkadaşıma tanıştığım bu çekici çocukla ilgili her şeyi anlatmak istiyordum.

"O çok tatlı," diye mırıldandım. "Çocuksu bir merakı var ama aynı zamanda zekiydi. Kısa sohbetimizden anladığım kadarıyla hayatı boyunca yanlış anlaşılmış. Onunla ilgilenecek birine ihtiyacı var ve-" Asansörün kapıları açılıp içeride bize bir kadın katıldığında konuşmayı bıraktım. İkimiz de iş yerinde birbirimizden başka kimseye ilgi alanlarımızdan ya da tercihlerimizden bahsetmiyorduk. Utanıyor değildik ama zaten kimseyi ilgilendirmezken kendimizi alay ya da yargılamaya açık hale getirmek istemiyorduk.

"Ve bana sarıldı!" Kadın dışarı çıktığında ağızımdan kaçırđım ve kapılar tekrar kapandı. "Çok tatlıydı; izin istedi ve sonra küçük bir bebek koala gibi bana sarıldı."

Shawn homurdandı. "Sarılma konusunda bazı insanların seks konusunda olduğundan daha heyecanlı görünüyorsun."

"Harika bir kucaklaşmaydı," diye omuz silktim ve Shawn yine homurdandı.

"Senin adına sevindim dostum. Umarım ikiniz için de işler yolunda gider." "Teşekkür ederim." Asansör bizim kata ulaştığında Shawn bana göz kırptı.

zemin. Kendra'yı ziyaret edecek olan kişilere hediyelerimizi bıraktık, teşekkürlerimizi aldık ve kendi ofislerimize doğru yola çıktık.

Masamın arkasındaki pencere duvarından dışarı bakarken ne kadar güzel bir gün olduğunu fark etmekten kendimi alamadım. Ollie'yle tanıştığımdan beri güneş daha parlak ve ağaçlar daha dolgun görünüyor, hafif esintide bana el sallıyorlardı. Oturdum ve evrak işlerime dalarken mutlu bir ıslık  aldım.

Takım elbisemin cebindeki telefonum çaldı.  alışırken zamanın nasıl geçtiğini anlamamaya meyilliydim, bu yüzden telefonumu elime aldığında saatin neredeyse dört olduğunu görünce şaşırmadım. Gelen mesajın Ollie'den olduğunu görünce şaşırdım. Bana neden mesaj attığından tam olarak emin değildim ama

Onunla konuşma fırsatını asla geri çevirmem. Tatlı mesajını okurken yüzümde aptalca bir gülümseme belirdi.

Merhaba Holden. Ben Ollie. Oyuncak dükkanından.

3:48: Selam Ollie. Nasılsın?

Ben iyiyim, teşekkür ederim. Uzun bir uykudan yeni uyandım.

Ollie'nin yatağına sokulduğunu hayal ederken kalbim kabardı. Peluş bir oyuncakla mı uyuduğunu ve ne tür pijamalar giydiğini merak ettim. Konuşmamıza odaklanmak için bu düşünceleri kafamdan uzaklaştırdım.

3:49: Bu harika. Biraz dinlenebildiğine sevindim.

Teşekkürler. Bu gece hala dışarı çıkmak istiyor musun diye merak ediyordum. Fikrini değiştirdiysen ve ben bunu anlamadıysam özür dilerim.

Ne demek değiştirdiysem... boktan boktan bang bang, ona randevumuzun ayrıntılarını mesaj atmayı unuttum!

Tabii ki hala istiyorum! Sana mesaj atmadığım için özür dilerim, Ollie. İşte dikkatim dağıldı.

Tanrım, çok özür dilerim, hala işte olduğunu unutmuşum! Seni rahatsız etmek istememiştim. Umarım başını belaya sokmamışımdır.

3:51: Asla rahatsız edici olamazsın ve başımı belaya sokmak konusunda endişelenme. Ofisimde tek başımayım.

Harika. Randevumuzda nereye gitmek istersin?

Ping!

Yani eğer bu bir randevuysa.

Ping!

Tanrım.

Ping!

Sadece arkadaş olarak takılmak istiyorsan sorun değil.

Ping!

Her şeyi berbat ediyorum, değil mi?

Tatlı adamın telefonda sızan endişesini neredeyse hissedebiliyordum. Onu rahatlatmak istedim ve aramak için adını tuşladım. Telefonunun elinde olduğunu biliyordum ama yine de cevap vermesi üç kez çaldı.

"Merhaba," dedi yenik bir sesle. Ben daha cevap veremedim,
Ollie sözlerine şöyle devam etti: "Bu kadar çok mesaj attığım için özür
dilerim. Gerçek şu ki çok fazla kimseyle çıkmıyorum, hatta hiç arkadaşım
yok, o yüzden bu konularda pek iyi değilim. Çok gerginim. Daha önce de
söylediğim gibi, eğer hala çıkmak istiyorsan
Eğer sadece arkadaşlık arıyorsan tamam. Ama dürüst olmak gerekirse, bunun
bir randevu olmasını gerçekten isterim. Seninle daha önce konuşmak hoşuma
gitti ve... *senden* hoşlanıyorum ve birlikte dışarı çıkacağımız için
heyecanlıyım."

Sözleri içimde bir duygu kasırgasına yol açtı. Dürüstlüğüne ve
tatlılığına hayranlık duyuyor, sırtını yaslayacak kimsesi olmadığı için
kahroluyor ve benden hoşlandığını itiraf ettiği için neredeyse başım
dönüyordu. Bu çocuk kalbimi her yöne çekiyordu. Onunla daha derin bir
seviyede bağlantı kurmak istiyordum ve ilk adım onunla bir baba olarak
etkileşim kurmanın sularını test etmektir.

Eğer onun küçük olduğu konusunda yanılıyorsam ve o da olumsuz
yanıt verdiyse,

İlişkimizin geleceği için endişeleniyordum. Ollie'den gerçekten hoşlanıyordum
ama

mutlu olmak için ihtiyacım olan bazı şeyler vardı ve onu

*mut*suz. Ama eğer onu doğru anladıysam, her birimiz diğerinin ihtiyaçı olan her şey olabilirdik. Mümkün olduğunca çok el ve ayak parmağımı çapraz yaptım.

"Ollie, duyguların hakkında bana karşı bu kadar dürüst olduğun için teşekkür ederim. Bunu yapmak kolay bir şey değil ve seninle gurur duyuyorum. Çok cesur bir ocuktun." Nefesimi tuttum ve cevabını bekledim.

"Teşekkür ederim," diye cevap verdi tatlı, sessiz bir sesle. "Biraz zor oldu ama kendimi güvende hissetmemi sağladınız."

Yumruğumu havaya kaldırdım ve yüzüme kocaman bir gülümseme yayıldı. "Benimle her zaman güvendesin, söz veriyorum. Şimdi ben de sana karşı dürüst olmak istiyorum; ben de pek kimseyle çıkmam ama seninle çıkmayı çok isterim. Senden hoşlanıyorum ve sana yakınlaşmak istiyorum. Ben de biraz gerginim ama sorun değil.

bazen gergin olmak. Bence sinirlerimiz gerçekten ne istediğimizi anlamamıza yardımcı olabilir."

"Bu gerçekten akıllıca." Daha geniş sıdıttım ve küçük bir deney daha yapmaya karar verdim.

"Peki Ollie, randevumuz için nereye gitmek istersin?"

"Ah... şey... dürüst olmak gerekirse, eğer sakıncası yoksa senin seçmeni gerçekten çok isterim." Kalbim göğsümde çılgınca çarpıyordu.

"Ayrıca ne giyeceğime karar vermeme yardımcı olur musun? Beni şık bir yere götürürsen kot pantolonla gelmek istemiyorum. Şık bir yere gitmek zorunda olduğumuzdan değil," diye hızla ekledi. "Tabii sen lüks yerleri sevmiyorsan. Sadece benim için çok para harcaman ya da bana özel bir şey alman gerekmiyor demek istiyorum."

Gülümsemem genişledi. İşler bundan daha mükemmel olamazdı; Ollie sadece kontrolü tamamen ele almamı istemiyordu, randevularımızın parasını ödeyeceğime ve ona bakacağıma dair yerleşik bir varsayımı vardı. Ama aynı zamanda vücudunda açgözlü bir kemik bile yoktu. Keşke dünyayı hediye paketi yapıp ona verebilseydim.

"Sadece randevumuz için rahat giyinmeni istiyorum, bu yüzden kot pantolon harika olur. Eğer tişört giyersen yanına mutlaka bir ceket al; akşam biraz serin olabilir."

"Teşekkür ederim, yapacağım."

"Harika. Seni götürmek istediğim yeri biliyorum. Seni alabilir miyim? saat altıda?"

"Oh..." Ollie düşüncesini bitirmeyince, üzüleceğimden endişelendim. Onu.

"Sizi rahatsız etmek istememiştim. Eğer orada buluşmayı tercih ediyorsanız, sorun değil."

"Hayır, sorun sen değilsin. Sadece... Çok iyi bir mahallede oturmuyorum ve biraz utanıyorum."

Dürüstlüğünü takdir ediyordum ama gerekçesi kalbimi kırdı. "Ollie, utanmana gerek yok; bunların hiçbirisi umurumda değil. Eğer senin için de uygunsa, seni almak ve eve sağ salim dönmeni sağlamak isterim." İçimdeki baba hem ona bakmak hem de onu korumak istiyordu.

"Ben de isterim. Sana adresimi mesaj atarım."

"Teşekkür ederim. Burada birkaç işi bitirmem gerekiyor, sonra saat altıda görüşürüz, tamam mı?"

"Tamam. Seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum. Hoşça kal Holden."

"Güle güle Ollie."

Telefonu kapattığımda yüzümde kocaman bir gülümseme vardı. Son on dakikayı daha iyi hale getirebilecek tek şey tatlı Ollie'nin bana 'Baba' dediğini duymak olurdu. Ona iyi bir çocuk olduğunu söylediğimde bundan hoşlanıyordu ama ben onun *benim* iyi çocuğum olması için yanıp tutuşuyordum.

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

Holden

Ollie'nin oturduğu apartmanın koridorunda yürürken Ayaklarımın altındaki keçeleşmiş halıdaki delikler ve duvarlardaki iğrenç yeşil boyadaki çatlaklar. Ama Ollie'ye daha önce söylediğim şey doğrudu; onu yaşadığı yer yüzünden asla yargılamazdım. Tek endişem ihtiyacı olan şeye sahip olmasıydı.

Üzerinde '403' yazan kapıyı çaldım ve kapı açılıp Ollie'nin yüzü görüldüğünde gülümsedim. O da sırtıttı ve kapıyı sonuna kadar açtı.

"Merhaba Ollie. Çok hoş görünüyorsun." Dar bir kot pantolon, beyaz bir tişört ve siyah bir ceket giymiş, beyaz ve siyah spor ayakkabılarını eşleştirmişti. Dağınık saçları bir şekilde dokunulduğunda yumuşak görünen sivri uçlarla sabitlenmişti ve gözleri iltifat karşısında parlıyordu.

"Sen de öyle. Takım elbisenin içinde çok yakışıklıydın ama şimdi çok daha rahat görünüyorsun." İşten sonra üzerime bir kot pantolon (gerçi Ollie gibi dar pantolon giyebilecek bir vücut tipine sahip değildim), botlar ve kırmızı bir kazak giydim. "Ve kırmızı benim en sevdiğim renktir." Kazağını gıdıklarken nefesim kesildi.

parmaklarını kolumdan aşağı indirdi. "Çok yumuşak."

"Yumuşak şeyleri seviyorsun, değil mi?" Shawn'ın daha önce aldığı büyük ayıya nasıl tepki verdiğini hatırlayarak sordum.

Ollie başını sallarken yanakları pembeleşti. "Hissettirdikleri hoşuma gidiyor. Rahatlatıyorlar."

"Peki o zaman, umarım bunu beğenirsin." Arkamda sakladığım hediye paketini açtım. İlk randevumuza elim boş gitmek istemiyordum ama Ollie'ye çiçek ya da şekerden daha kişisel bir şey almak istiyordum.

"Bana bir *ödül mü* getirdin?" Ollie kocaman gözlerle sordu. Başımı sallayıp çantayı uzatırken seçtiği kelimeye gülümsedim. "Lütfen açabilir miyim?"

Şimdi mi?" Tekrar başımı salladım ve kağıt mendili hızla çektiğinde kıkırdadım.

çantadan çıkarıp her yöne savurdu. Peluş bir çoban köpeği çıkardığında nefesi kesildi. "Ah, Holden."

"Beğendin mi?"

"Onu seviyorum!" Elindeki çantayı yere bıraktı ve belime sıkıca sarılarak beni şaşırttı. Kollarımı omuzlarına doladım ve yanağımı başının üstüne yaslayarak onu sıktım. "Gidip onu yatağıma yatıracağım!" Ollie beni bıraktı ve öfkeyle kızarak bana dönmeden önce birkaç adım koşarak uzaklaştı.

"Lütfen utanma." Aramızdaki mesafeyi kapattım ve parmaklarımın arkasını sıcak yanağında gezdirdim. "Onu sana bu yüzden aldım; uyurken ona sarılabilesin diye. Ve dürüst olmak gerekirse, belki de sana beni hatırlatması için."

Ollie oyuncak yavrunun uzun saçlarını parmaklarının arasında döndürürken sıırttı. "Teşekkür ederim Holden. Çok tatlısın. Onu kucaklamak çok güzel olacak ve bana *kesinlikle* seni hatırlatacak." "Ona benim için bir isim verecek misin?" diye sormadan önce bir süre dudağını çiğnedi.

Kalbim kabardı. Küçük çocukların oyuncaklarına ne kadar bağlı olduklarını biliyordum ve onun oyuncaklarından birine isim vermemi istemesi benim için çok anlamlıydı. *Hadi Holden; bunu iyi yap.* "Çok isterim." Ollie gülümsedi ve ben de yavruya bakarken başımı eğdim. "Çok tüylü... Harold'a ne dersin?"

Ollie başını sallayarak kıkırdadı. "Harold. Bayıldım buna!"

"Harika. Ben kağıt mendilleri toplarken sen de gidip Harold'ı yatağına yatırsana."

"Biraz delirdim, değil mi?"

Kıkırdadım ve ona göz kırptım. "Ödülün için heyecanlanmana sevindim."

Ollie başını sallayıp uzaklaştı, ben de hızlıca kâğıtları ve çantayı toplayıp dairesine baktım. Mutfağı çok sıkıştı ama gerekli tüm aletleri içeriyordu. Gizlice buzdolabını açtım ve birkaç meyve suyu kutusu, süt, jöle kapları ve puding dışında çoğunlukla boş olduğunu gördüm.

Ollie hala dönmemişti, bu yüzden dolaplarına da bir göz attım, şekerli mısır gevreği, kurabiye ve meyveli atıştırmalıklar buldum. Oğlum yemek yiyordu ama doyurucu ya da sağlıklı yiyecekler yemiyordu. Ocağı tertemiz görünüyordu ve hiç kendisi için yemek yapıp yapmadığını merak ettim. İçim ihtiyaçla yanıyor ve onun için yemek hazırlama ve doğru beslendiğinden emin olma arzusu.

Dar mutfaka bağlı oturma alanında ikinci el olduğu anlaşılan bir koltuk ve küçük bir televizyon vardı. Çantayı üzerinde bıraktım. mutfak tezgâhına baktı ve Ollie'nin kaybolduğu yöne doğru yürüdü. Sol tarafta açık duran bir kapıdan küçük ama düzenli bir banyo görünüyordu. Ollie'nin evini bu kadar temiz tutmasından gurur duyuyordum.

Köşeyi dönüp son odaya girdim ve Ollie'nin Harold'ın başını yastığına yerleştirip battaniyeleri vücuduna doladığını görünce kalbim sıkıştı. Ollie'nin yatak örtüsü çok renkli çizgilerle kaplıydı; "küçük" diye bağırıyordu ama yetişkin bir adamın sahip olacağı bir dekor da değildi.

Odaya girdiğimde, "Rahat görünüyor," dedim ve Ollie'nin omuzları çökerken başı öne eğildi. *Kahretsin*. Arkasından yaklaştım ve kollarımı beline dolayarak ağırlığını destekledim.

Dizlerimin bağı çözüldü. "Çok özür dilerim, yine yaptım. Seni korkutmak istememiştim." Karnını okşadım ve onu yavaşça sağa sola salladım. "Daha iyisini yapacağıma söz veriyorum."

Ollie kendini toparlamak için birkaç dakika sessiz kaldı. Sonunda, "Sorun sen değilsin," dedi. "Sadece beni böyle bulmandan utanıyorum."

"Söz veriyorum benim yanımda asla utanmak zorunda kalmayacaksın." Tatlı oğlumla konuşmam gereken o kadar çok şey vardı ki, ama en iyisinin onu bu durumdan uzaklaştırıp daha rahat edebileceğı bir yere götürmek olduğunu düşündüm. "Randevumuza çıkmaya hazır mısınız?"

Ollie bana doğru döndü ve meraklı bir bakış attı. "Sen... hala benimle çıkmak istiyor musun?"

Oh, benim tatlı oğlum. "Tabii ki istiyorum." Ona gülümsedim ve kolumu uzattım. "Arabama giderken elini tutabilir miyim?" Ollie hemen başını salladı ve elimi tutarak parmaklarımızı birbirine geçirdi. Teni benimkine karşı sıcak ve yumuşaktı; parmakları inceydi ve kalın parmaklarımın arasına mükemmel bir şekilde yerleşmişti. Ollie'ye göz kırptım ve onu aşağıya doğru yönlendirdim.

merdivenlerden kaldırıma.

"Arabana bayıldım!" Ollie yeni Nissan Kicks'ime ilk kez baktığında haykırdı. İlginç tasarımı beni cezbetmişti ve şimdi kırmızı dış yüzeyi seçtiğim için şükreliyordum.

"Teşekkürler. Dur kapıyı açayım." Yolcu kapısını açtım ve Ollie içeri girerken kapıyı tuttum. Onu güvenli bir şekilde bağlamak istiyordum ama konuşana kadar herhangi bir sınırı aşmak istemiyordum. Bu yüzden kapıyı arkasından kapatmadan önce kemerini bağlayışını izledim. Direksiyonun arkasına oturdum, kemerimi taktım ve arabayı caddeye çektim.

"Peki Ollie, bana kendinden biraz daha bahseder misin? Belki ailen hakkında?"

"Oh..." Ollie gözlerini parmaklarının birbirine dolandığı kucağına dikti.

Görünüşe bakılırsa ailesi canını sıkan bir konuydu ve ben de ona ailesi hakkında konuşmak zorunda olmadığını söylemek üzereydim ki, "Ben tek çocuğum. Birkaç kuzenim var ama onlar buralarda yaşamıyor. Ailem şehrin diğer tarafında yaşıyor ama birbirimizi pek görmüyoruz."

"Nedenini sorabilir miyim? Bana söylemekten rahatsız oluyorsanız sorun değil."

"Şey..." Ollie parmaklarını biraz daha karıştırdı. "Sanırım ben büyürken onlar için işler zordu. Uzun süre benim sorunumun ne olduğunu anlamadılar. Tembel olduğumu ve derslerime çalışmadığımı düşündüler. Okulu ya da evde yapmamı istedikleri işleri önemsiyordum. Elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım ama çoğu zaman odaklanmak zor oluyordu ve çok uyuyakalıyordum."

Kalbim onun için kırıldı. Bir çocuk için vücudunun içinde neler olup bittiğini anlamamak kafa karıştırıcı olmalı ve ebeveynleri de anlamadığında daha da zor olmalı.

"Sonunda ortaokul öğretmenlerimden biri ailemle bir görüşme yaptı. Bir akrabasının narkolepsi hastası olduğunu söyledi ve bana hiç narkolepsi hastası olup olmadığımı sordu.

semptomlarım hakkında bir doktora göründüm. Böylece doktor ziyaretleri ve ilaç denemeleriyle dolu uzun bir süreç başladı. Sonunda evde eğitim almak zorunda kaldım çünkü uyku düzenim çok bozulmuştu. Bu annem için çok zor oldu ve sonunda okulu tamamen bırakmak zorunda kaldım. Yine de geçen yıl GED diplomamı aldım," diye hızla ekledi. "Diplomamı almak istiyordum."

"Seninle gurur duyuyorum," dedim ona ciddi bir şekilde. "Çok şey yaşadın ama çok çalıştın ve hedefine ulaştın."

"Teşekkür ederim," dedi tatlı bir gülümsemeyle ve gülümsemesi kayboldu. "Her neyse, bu yüzden çok yakın değiliz. İşler onlar için çok zordu. Hiç söylemediler ama sanırım kendi başıma taşındığımda çok sevindiler."

Zavallı Ollie'm. Yaşadıklarından nefret ediyordum ama neden oyuncaklar ve rahatlatıcı yiyecekler gibi şeylere yöneldiğini daha iyi anlıyordum; ailesi sağ olsun, çocukluğu berbat geçmişti. Onu desteklemek ve yardım etmek yerine, kontrol edemediği bir durum için onu suçluyorlardı. 'Normal' bir çocuğun hoşlanacağı pek çok şeyden (eğer varsa) hoşlandığından şüpheliydim. Bu da neden

Bir yetişkin olarak bu şeyleri arzuluyordu. Eğer baba sevgisi ona yardım edebilseydi, sahip olduğum her şeyi ona verirdim. Ollie'nin mutlu ve tatmin olması için elimden gelen her şeyi yapardım.

"Peki ya sen?" Ollie sordu. "Ailen yakınlarda mı yaşıyor?" "Öyle," diye başımı salladım. "Ben de tek çocuğum, ama annemle babam Haftada birkaç kez konuşuyoruz ve ayda en az bir kez bir araya geliyoruz." Ollie'yi kendi mutlu durumumla zmek istemiyordum ama ona yalan da söyleyemezdim. Yine de zgn görünmüyordu. Bana o güzel gülümsemelerinden birini daha verdi.

"Bu gerçekten çok hoş."

Ben de ona gülümsedim. "Babam yakında muhasebe içinden emekli olacak ve güneye taşınmaları konuşuluyor ama henüz kesin bir karar vermediler."

"Güneye taşınmak istemezdim." Ona meraklı bir bakış attığımda Ollie şöyle açıkladı: "Burada yaşamayı seviyorum çünkü dört mevsimi de yaşıyoruz. Güneye taşınırsam artık kar göremeyeceğim. Ayrıca sonbahar o kadar güzel olmayabilir."

daha güneyde; yaprakların d n    n  ve d      n  izlemeyi seviyorum.

Apartmanımın önündeki ağaçları hatırlıyor musun?" Yol boyunca sıralanan büyük ak aa a ları hatırlayarak başımı salladım. "Yapraklarını kaybederler Yaprakları  st üste yı mayı ve i lerine atlamayı seviyorum." Bir an sonra Ollie ne dediğini anlamı  gibiydi; yanakları kızardı ve göz ucuyla bana baktı.

"Kula a çok eğlenceli geliyor," diye gülümsedim ve o da rahatlayarak sesli bir şekilde i  çekti. "Sonbahar en sevdiğin mevsim mi?"

" ok seviyorum ama bahar benim favorim. Tüm  i eklerin açtığı ve ağaçların  i ek açtığı zamanları seviyorum. Hava gerçekten çok güzel kokuyor ve dışarı çıkıp tadını çıkaracak kadar sıcak ama çok da sıcak değil. Ben sevmiyorum

Yazın ne kadar sıcak oluyor. Terliyorum ve g mle im üzerime yapı ıyor."

Ne kadar sevimli ve konu kan olduğuna kıkırdadım. Ollie'm açıldığında söyleyecek çok şeyi vardı ve ben buna bayıldım. Dünyaya tatlı bir bakış açısı vardı ve ben de bunu onunla birlikte keşfetmek istiyordum. Bana bir şey bilmediğini söylemişti.

Hiç arkadaşı yoktu ve güzel kişiliğini paylaşacağı birinin olmadığını düşünmek kalbimi kırıyordu.

"Ben de yaz mevsimini pek sevmiyorum," diye itiraf ettim. Tıknaz bir adam olduğum için çabuk ısınıyordum. Ayrıca, vücudumun büyük bir kısmı kıllarla kaplıydı ve terli olmak benim için hoş bir görüntü değildi. "Bu yüzden arka bahçeme bir havuz yaptırdım."

"*Havuzunuz* mu var?" Ollie heyecanla sordu. Ben başımı sallayınca başka bir konuşmaya başladı. "Yüzmeye bayılırım. *Aslında* yüzmeyi hiç öğrenmedim ama suda dolaşmayı seviyorum. Uzun boylu olduğum sürece dibe ulaşacak kadar. Bir salın üzerinde yüzmeyi çok isterdim ama yüzebildiğim tek yer şehir havuzu ve sal getirmenize izin vermiyorlar. Nedenini tam olarak bilmiyorum ama sanırım herkesin vücuduna yetecek kadar yer olması için."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Eğer biraz daha tatlı olsaydı, dişlerim kucağıma düşerdi. "Sanırım haklısın. Ama gelecek ay açtığımda havuzumda yüzebilirsin. Hatta sana kendine ait bir sal bile alacağım." Ben de

Yalvarmak zorunda kalsam bile Ollie'nin bir sonraki ay hayatımda olmasına karar vermiştim. Artık onunla tanışmıştım ve onsuz olmaya dayanamıyordum.

Ollie lastik gıcirtısına benzeyen bir ses çıkardı. Korkuyla başımı çevirdiğimde tam o sırada Ollie'nin kendini konsolun diğer tarafına atıp bana yanlamasına sarıldığını gördüm. *Tanrıya şükür; bu iyi bir ciyaklamaydı, ölüm takırtısı değil.*

"Teşekkür ederim, Holden! Çok heyecanlıyım." Koltuğunda tekrar doğruldu ve ellerini çırpıttı. "Bu şimdiye kadarki en iyi randevu."

Onun coşkusuna kıkırdadım. "Henüz gideceğimiz yere varmadık bile."

"Fark etmez," diye ısrar etti ve ben yine kıkırdadım.

"Oraya varmadan önce, bana narkolepsi hastalığınızdan biraz bahseder misiniz? Korkarım elimdeki tek şey, insanların ayakta uyuyakaldıkları filmlerde gördüklerim. Yapmamı istediğin şeyi yaptığımdan emin olmak istiyorum; mesela kazara seni korkutmaktan vazgeçmek gibi."

Ollie aptalca bir şaka girişimime gülmeyince ona baktım ve bana baktığını gördüm. "Özür dilerim, yanlış bir şey mi söyledim?"

"Hayır." Ollie kalın kalın yutkundu. "Daha önce hiç kimse sormamıştı. Sadece... bunun anlamı çok büyük." Hem destek olmak hem de soracak kadar önemsemesi *gereken* ama sormayan herkes adına özür dilemek *için* uzanıp elini tuttum.

"Filmlerdeki gibi olabilir," diye başladı Ollie. "Herkes için farklıdır, ancak etkilenen bazı insanlar ayakta dururken veya günlük aktivitelerini yaparken uykuya dalabilir. Doktorum ani uykuya dalma sıklığımı azaltan iyi bir ilaç karışımı bulmama yardımcı oldu ama yine de bazen oluyor. Bu yüzden araba kullanmıyorum." Başımı salladım. Mantıklı geliyordu; Ollie araba kullanırken uyuyakalırsa hem kendini hem de başkalarını tehlikeye atabilirdi.

"Genellikle gerçekten rahatlamışsam uykuya dalıyorum. Bir film izliyor ya da kitap okuyor olabilirim ve vücudum o kadar rahatlar ki uyuyakalırım.

Çoğu zaman bunun olmasını istemiyorum çünkü yaptığım şeyden zevk alıyorum ama bunu durduramıyorum." Omuz silkti. "Bu diğer erkeklerle yaşadığım bir şey.

asla anlamadılar. Yanlışlıkla uyuyakaldığımda kaba davrandığımı ya da onları görmezden geldiğimi düşünüyorlardı."

"Çok özür dilerim. Ama o pislikler anlamadıysa seni hak etmemişler demektir."

Ollie teşekkür etmek için elimi sıktı. "Bazen endişeleniyorum ama buna da yardımcı olan bir ilaç kullanıyorum. Bazen o kadar yorgun oluyorum ki bütün gün yataktan çıkamıyorum. Bazen kötü rüyalar görüyorum ama uyanamıyorum. Ve tabii ki katapleksiye gördünüz."

"Buna sebep olduğum için gerçekten özür dilerim. Artık sizi ürkütmemek için elimden geleni yapacağım."

"Bu senin hatan değil," diye ısrar etti. "Başa çıkılması zor biri olduğumu biliyorum."

Kırmızı ışıktaki durdum ve Ollie'yi kucağına bakarken bulmak için konsola baktım. "Ollie, lütfen bana bak." Dediğimi yaptı. "Sen bu rahatsızlığa sahip olan tatlı, harika bir insansın. Size sorun çıkardığı için üzgünüm, ama *siz* sorun değilsiniz. Ben senden

çok fazla yük olup olmadığınızı görmek için durumunuz hakkında; görmek istedim

Yardıml etmek ve neye ihtiyacınız olduğunu daha iyi anlamak için neler yapabileceğimi. Bu durum senin bir parçan ama kim olduğunu tanımlamıyor. Ve kesinlikle senin hakkında hissettiklerimi değiştirmiyor."

Ollie'nin gözleri bana bakarken nemle dans ediyordu. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Duymak istediğim tek şey buydu." Ona küçük bir gülümseme verdim ve çevresel görüşümde ışığın yeşile döndüğünü fark ettim. Arabayı sürdüğümde Ollie, "Bu gerçekten *de* gelmiş geçmiş en iyi randevu," diye ekledi.

Beşinci Bölüm

Holden

Arabamı kaldırımın kenarına çektim ve memnun bir ifade bulmayı umarak Ollie'ye baktım. Hayal kırıklığına uğramadım; gözleri yuvarlaktı ve ağzı inci gibi bir sırtışıyla yukarı doğru çekilmişti.

"Park!" diye haykırdı. "Beni buraya getirdiğiniz için teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Ollie'nin burayı rahatlatıcı ve huzurlu olduğu için seveceğini düşünmüştüm ve bu onun bahara olan sevgisini öğrenmeden *önceydi*. Nisan ayının ortalarıydı ve tüm bitkiler kışın soğuğunu üzerlerinden atıp saklandıkları yerden çıkıyorlardı. "Eminim çiçekler ve ağaçlar tadını çıkarman için açmışlardır."

Ollie'nin nefesi kesildi. "Eminim haklısındır! Hepsini koklamak için sabırsızlanıyorum.

Bu çok eğlenceli olacak!" Kapının koluna uzandı ama elimle dizine vurarak onu durdurdum.

"Gelip seni alayım." Arabanın Ollie'nin tarafı tek yönlü bir sokağın trafiğine giriyordu. Onun güvende olduğundan emin olmam gerekiyordu. Ollie gülümsedi ve ben de arabanın etrafında dönüp karşıdan gelen araçları kontrol ettikten sonra kapısını açtım.

"Teşekkürler." Ollie tekrar elimi tuttu ve kalbim kabardı; benim onunkine ihtiyacım olduğu kadar onun da benim dokunuşuma ihtiyacı vardı.

Parkın etrafından ve içinden geçen kaldırımlar boyunca yürüdük. Ollie durup çiçek açmış her çalıyı, ağacı ve çiçeği kokladı. Durdum ve onunla birlikte kokladım; Ollie'yle tanışmadan önce muhtemelen yapmayacağım bir şeydi bu. Şimdiden beni hayattaki basit şeylerin kıymetini bilirdi. Her bir bitki hakkında konuştu ve leylakların en güzeli olduğunu ve en iyi koktuğunu düşündüğünü ve aromalarının onu rahatlattığını öğrendim.

Çocukların kayma tahtalarından aşağı zıpladığı ve gökyüzünü tekmelediği büyük oyun alanının önünden geçerken Ollie'nin gözlerindeki özlemi gördüm.

Salıncaklar. Tatlı oğlum oynamak istiyordu. Çok önemli bir konuşma yapmamızın zamanı gelmişti.

"Ollie, akşam yemeği için hazır mısın?"

Başını salladı ve karnını ovuşturdu. "Karnım guruldamaya başladı."

"Tanrım, beni ısırmadan önce içine biraz yiyecek koysak iyi olur."

Ollie

Aptal baba şakama kıkırdadı; bu eğlenceli ortamda olmak onun açılmasına ve kişiliğinin parlamasına yardımcı oluyordu. Önümüzdeki satıcı arabasından yiyecek satan bir adamı işaret ettim. "Sosisli sandviç sever misin?"

"Bayılıyorum onlara! En sevdiğim yiyeceklerden biri." Belki en sağlıklı seçenek değildi ama oğluma sevdiği bir şey almak istedim.

"Harika. Bize biraz getireyim ama bence yemeden önce ellerimizi yıkamalıyız."

"İyi fikir."

Ollie'yi tuvalete götürdüm ve lavaboda ellerini ovmasına yardım etme dürtümle savaşmak zorunda kaldım. Yine de ona bir tomar kağıt uzattım. havlularla kuruladım. Sonra onu güneşli bir piknik masasına götürdüm.

"Sen burada dinlen, ben de gidip yemeğimizi getireyim," diye teklif ettim. "Sosislinin üzerine ne istersin?"

"Sadece ketçap lütfen."

"Cips ister misiniz?" "Hayır, teşekkür ederim."

Yanağını avucumun içine alarak ona, "Çok hoş davranışların var," dedim. Genişçe gülümserken Ollie'nin teni dokunuşumun altında ısındı. Ona övgüde bulunmaktan en az onun duyduğu kadar keyif alıyordum.

Koştura koştura satıcıya gittim, yiyeceklerimizi aldım ve Ollie'nin yanına oturmak için geri döndüm. "Senin için sadece ketçap," diye duyurdum, yemeğini koyduğu küçük kâğıt kayığı önüne kaydırarak. "Bana da sos ve peynir."

"Seninki de güzel görünüyor." Ollie sosisli sandviçimi incelerken dudaklarını yaladı.

"Değiştirmek ister misiniz?"

"Hayır, teşekkür ederim ama... Sizinkilerden bir ısırık alabilir miyim?"

"Elbette." Yemeğimi ona uzatabilirdim ama bunun ne eğlencesi olurdu ki? Bunun yerine çöreği teknesinden kaldırdım ve Ollie'nin dudaklarına götürdüm. Dudaklarını sonuna kadar açtı ve tadına bakıp mırıldanarak büyük bir ısırık aldı. Çenesinden aşağı biraz sos damlarken "Tüh," diye kıkırdadım. Hemen yanımda getirdiğim yığından bir peçete aldım ve derisini silerek temizledim. "Nasıl olmuş?"

Yutkunduğunda "Nefis," diye cevap verdi. "Benimkinden bir ısırık ister misin?"

"Elbette." Ollie beni de aynı şekilde besledi, ama benden hiçbir şey kaçmadı. Kendi gazozumdan içmeden önce Ollie için aldığım meyve kokteyli kutusunun kapağını açtım ve deliğe bir pipet soktum. "Al bakalım."

"Mm, meyve kokteyline bayılırım." Yemeğinin geri kalanını mideye indirmeden önce içkisinden uzun bir yudum aldı.

"Aman Tanrım, acıkmışsın."

"Özür dilerim," diye yanıtladı başını hafifçe eğerek. "Öğle yemeği boyunca uyudum. Oyuncakçıdan çıktıktan sonra biraz dondurma alacaktım ama çok

uykulu."

Ögle yemeğinde dondurma mı yiyecekti? "Akşam yemeğinin hepsini yediğine göre, çok yorgun değilsen eve dönerken seni dondurma yemeye götüreceğim."

"Teşekkür ederim," diye gülümsedi. Evet, *kesinlikle* konuşma zamanı gelmişti. Ama önce...

"Bir sosisli daha ister misiniz?" "Hayır, teşekkürler. Doydum."

Başımı salladım ve bu hassas tartışmayı açmanın en iyi yolunu ararken yemeğimin geri kalanını mideye indirdim. Ama ben daha bir şey söyleyemeden Ollie konuştu.

"Peki iş dışında ne yapmaktan hoşlanırsın?"

Yemeğimi bitirmek için kolumdan uzun bir yudum aldım. "Hava sıcak olduğunda yüzmeyi severim ama çok soğuk olduğunda kitap okumayı ve film izlemeyi severim." Başımı yana doğru eğdim. "Hmm, yüksek sesle söylediğimde kulağa oldukça sıkıcı geliyor."

Ollie kıkırdadı. "Sıkıcı değil; ben de filmleri severim. *Gerçekten* görmek istediğim yeni bir film var; dünyayı müzikle kurtarmaya çalışan şarkı söyleyen küçük çizgi canavarlar hakkında ve..." konuşmayı kesti ve tekrar başını eğdi. "Ama bu muhtemelen senin bahsettiğin türden bir film değil. hakkında."

"Hey..." Belirsizlikle dolu iri kahverengi gözleriyle bana bakana kadar yanağını okşadım. "Çizgi filmlerden ya da oyuncaklarla oynamaktan hoşlanmanın kesinlikle yanlış bir tarafı yok." Derin bir nefes aldım. "Küçük olmayı istemekte bir sorun yok." Onu rahatlatmak istiyordum, bu yüzden ekledim, "Bazı insanlar partnerlerinin bu tür şeylerden hoşlanmasını *tercih eder.*"

Ollie'nin gözleri büyüdü. "Yani... bir baba gibi mi?" diye sordu sessizce.

Konuyu tam olarak bu şekilde açmayı planlamamıştım ama yaşam tarzını bildiği için minnettardım. İki ayağımla birden atlamaya karar verdim. "Ben de tam olarak bunu kasetmişim." Ona meraklı bir bakış attım. "Babaları nereden biliyorsun?"

Ollie kalın kalın yutkundu. "Bir süre önce bende neyin yanlış olduğunu öğrenmek istedim; neden oyuncakları, boyamayı ve çizgi filmleri sevdiğimi." Ona *hiçbir* sorunu olmadığını söylemek istedim ama sözünü kesmek istemedim. "Ben de benim gibi başkalarının da olup olmadığını görmek için internete girdim. Öğrendim ki Benim sevdiğim şeyleri seven o kadar çok erkek var ki; küçük olmayı seviyorlar ve birçoğunun onlara bakan babaları var."

"Bu doğru, Ollie." Başparmağımla yanağını okşadım. "Bence ilgilendiğin şeyi araştırman çok akıllıca." Ollie bu sözlerim karşısında gururla kabardı. "Küçük olmaktan hoşlanan o kadar çok kadın ve erkek var ki. Bazıları bunu yetişkinliğin stresinden kaçmak için yapıyor, bazıları rahatlamak için yapıyor ve diğerlerinin içinde sadece küçük olmanın tatmin edebileceği bir ihtiyaç var. Bir insanın gerekçesinin ne olduğu önemli değildir; eğer bu onları mutlu ediyorsa, yanlış değildir. *Sen de yanlış değilsin.*"

Ollie'nin gözleri nemle dolarken bana tatlı bir gülümseme verdi. "Teşekkür ederim." Boğazını temizleyip devam etmeden önce bir süre bana baktı, "Babalar hakkında daha fazla araştırma yaptım ve onların

Güçlü ve güvenli, koşulsuz ve özverili. Üzgün olduğunuzda sizi neşelendirir ve kendinizi özel hissetmenizi sağlarlar. Onlar bir çocuğun sevgilisi, en iyi arkadaşı ve besleyici otorite figürüdür."

Oğlumun ne kadar zeki olduğu ve tüm bunları benimle ne kadar kolay konuştuğu konusunda gurur duyuyordum.

"Sevdiğim şeyi sevdiğimi biliyordum," diye devam etti Ollie, "Ama bir erkeğin neden baba olmak isteyeceği hakkında daha fazla bilgi edinmek istedim. Bulabildiğim her blogu okudum ve bakıcı olmayı sevdiklerini ve erkek çocuklarının ihtiyaçlarını karşılamaktan zevk aldıklarını öğrendim. Bazıları daha baskınken bazıları daha şefkatliydi; sadece çocuklarını sevmek, o n u n için yemek pişirmek ve oynamasına izin vermek istiyorlardı. Bazı babalar ise oğullarının tüm ihtiyaçlarını karşılamak için *her şeyi* yapmaktan hoşlanıyordu." "Altlarını değiştirmek gibi" diye eklerken sesini fısıltıya indirdi.

Sormadan önce sinirlerimi yatıştırdım.

Bu mu?"

"Tuhaf olduğumu düşünmeyeceğine söz veriyor musun?"

"Yemin ederim."

Ollie cevap vermeden önce bir süre dudağını çiğnedi, "Bence bunu biriyle paylaşmak gerçekten çok özel olurdu; ona güvenmek

benimle bu şekilde
ilgilen."

Kalbim umutla sıçradı. Ruhum beklentiyle uğuldadı. Ollie'yi kucağıma almak, benim olması için yalvarmak ve onu asla bırakmamak istiyordum. Ama onu korkutmak da istemiyordum. Yaşam tarzını çok iyi biliyordu ama bunu daha önce hiç kimseyle yaşamamıştı. Dikkatli davranmam gerekiyordu.

"Bence bu düzeyde bir güven ve sevgiyi başka biriyle paylaşmak da inanılmaz özel olurdu," diye kabul ettim.

Ollie'nin dudağı titredi. "Biliyorsun, yaşam tarzını yaşayan erkeklerin bulabildiğim her blogunu okudum, ancak çevrimiçi oldukları için bu erkekler çok uzak görünüyordu. Hiç böyle biriyle yüz yüze tanışacağımı düşünmemiştim.

anlaşıldı."

"Sanırım fark ettiğinden daha fazlasını anlıyorum." İkisini de aldım ve nazıkçe gülümsedi. "Ollie, seni oyuncakların arasında oynarken gördüğümde

Mağaza, gördüğüm en güzel manzaraydı. Nişanlı, heyecanlı ve özgürdünüz... Tam da oğlumun her zaman nasıl görüneceğini hayal ettiğim gibiydiniz."

Ollie sessizce soludu. "*Sen* bir baba mısın?"

Başımı salladım ve ellerini sıktım. "Özel oğlunu çok uzun zamandır bekleyen bir baba. Seni besleyecek, güvende tutacak ve sana bakıldığını hissettirecek bir baba; senin için yemek yapacak, üstünü değiştirecek, seni yıkayacak ve seni mutlu etmek için benden istediğin her şeyi yapacak bir baba." Derin bir nefes aldım ve "Ollie, baban olmama izin verecek misin?" diye sordum.

Gözyaşları göz kapaklarından taşı ve yanaklarından aşağı süzüldü. "Hayır bebeğim, lütfen ağlama," diye yalvardım, nemi silerek. "Yanlış bir şey mi söyledim? Çok mu hızlı oldu?"

"Hayır, harikaydı," diye burnunu çekti Ollie. "Benim babam olmanı çok isterdim." Nabzım dizginlenemez bir sevinçle göğsümde atıyordu ki, "Ama yapabileceğimi sanmıyorum. Seni mutlu edemem."

Kalbim içime doğru çarpmaya başladı. "Sana bunu söyleten ne?"

Ollie hıçkırdı. "Okuduğum tüm bloglarda erkekler küçükken belirli zamanları olduğundan, oynadıklarından ve özel kıyafetler giydiklerinden bahsediyorlardı. Sonra büyük olduklarında işe gittiklerinden, yemek yaptıklarından ve bir yetişkinin yapacağı her şeyi yaptıklarından bahsediyorlardı. Ama ben küçük ben ve büyük ben varmış gibi hissetmiyorum. Yani, yetişkin bir bedenim ve zihnim var ama en çok oyun oynarken ya da çizgi film izlerken mutlu oluyorum. Hiçbir zaman bunları tamamen bir kenara bırakmak istediğim zamanlar oluyor. Faturalarımı ödemek ya da market alışverişi yapmak için dışarı çıkmam gerektiğinde, toplum içinde 'olmam gerektiği' gibi davranabilmek için kim olduğumu saklamak zorunda kalıyorum. Gerçek kişiliğimi en çok senin yanımdayken ortaya çıkarıyorum. Senin bir baba olduğunu bilmek şimdi daha anlamlı geliyor; bu yüzden normalde erkekleri benden uzaklaştıran özelliklerim seni rahatsız etmedi ve bu yüzden kendimi rahatça bırakabildim. Ama seni rahatsız *edeceğimden* korkuyorum. Korkarım trenlerden sıkılacaksın ve banyo zamanı ve bebek bezi. Her şeyden ve benden sıkılmandan korkuyorum. Sadece... korkuyorum."

"Oh, tatlı Ollie." Kollarımı omuzlarına doladım ve yüzü boynuma gömülene kadar onu kendime doğru çektim. Tenim gözyaşlarıyla ıslandı ve ellerimi titreyen sırtında aşağı yukarı gezdirdim.

"Gerçek kişiliğin çok güzel ve benim yanımdayken bunu saklamak zorunda hissetmeni asla istemiyorum. Yüzme, çiçekler ve şarkı söyleyen canavarlar hakkında heyecanlanmanı görmeyi seviyorum."

"Bilmeniz gereken bir şey var; eşcinsel olduğumu bildiğim kadar uzun zamandır baba olduğumu da biliyordum. Başlangıçta bunun bir adı yoktu, ama her zaman bir bakıcı olduğumu biliyordum ve bu ortadan kalkmayacak. Baba olmak benim bir parçam, tıpkı küçük olmanın senin bir parçan olduğu gibi. Sırf yapman *gerektiğini* düşündüğün için büyük olmaya çalışmanı istemiyorum. Sadece mutlu olmanı istiyorum. Eğer bir gün yetişkin sohbetine *ihtiyacın* olduğunu hissediyorsan, bu sana kalmış. Ama tren oynamaktan ve boyama yapmaktan mutluysanız, o zaman bu da harika. Ve dürüst olmak gerekirse, tam zamanlı bir erkek çocuğa sahip olmak benim için doğru."

Ollie başını kaldırdı ve uzun, ıslak kirpiklerinin arasından bana baktı.

"Gerçekten mi?"

Yanaklarındaki son gözyaşlarını da sildim. "Gerçekten mi?"

"Ve sadece biz mi olacağız? Yani sadece biz mi ortak olacağız?"

"Çünkü seni paylaşma düşüncesine dayanamıyorum."

"Söz veriyorum, sadece ikimiz olacağız. Sen benim istediğim her şeysin." Ve bunu paylaşmamın hiçbir yolu yoktu. Parmak eklemlerini öptüm ve sonunda güzel gülümsemesini görebildim. "Benim oğlum olur musun?"

"Evet." Ruhum yeniden yükseldi ve kalbim göğsümde çarpmaya başladı.

"Evet... Baba." Göz açıp kapayınca kadar kollarım tekrar ona sarıldı. Hala bir konuşacak çok şey vardı ama şimdilik sevinçten öylesine doluydum ki kendimi tutamıyordum. Onun bana yakın olmasına ihtiyacım vardı ve Ollie de bana aynı sıklıkla sarıldı. Mırıldandı ve yanağını göğsüme yasladı. "En iyi sarılmaları sen yapıyorsun."

Kıkırdadım ve onu serbest bırakmadan önce son bir kez sıktım. "Güneş birazdan batacak. Biraz daha dolaşmak ister misin? hava kararmadan önce?"

"Elbette!"

Çöplerimizi attım ve Ollie'nin elini tekrar tuttum. Parkta ikinci kez dolaştığımızda daha da kaygısız görünüyordu. Kaldırımlarda hoplayıp zıplıyor ve etrafında uçuşan kelebekleri işaret ediyordu.

en sevdiği çalılar ve ağaçlarda cıvıldaayan kuşlar.

O bir lale tarlasını koklarken, kaldırımda zıplayan minik bir kurbağa dikkatimi çekti. Onu dikkatlice ellerimin arasına aldım ve parmaklarımla sakladım.

"Ollie, sana göstereceğim özel bir şey var."

Kafasını çevirip bana baktı. "Gerçekten mi? Ne oldu?" Koşarak yanıma geldi ve uzattığım ellerimi inceledi. "Orada mı?"

"Evet. Bir bak." Parmaklarımı biraz açtım ve Ollie'nin nefesi kesildi.

"Ah, küçük bir kurbağa yavrusu! Çok tatlı! Onu tutabilir miyim baba?"

Bu kelimeyi her söylediğinde kalbim mutluluktan sıkışıyordu.

"Tabii ki. Ellerini birleştir." Hemen dediğimi yaptı. "Biraz ürkektir, o yüzden korkmayın." Küçük yaratığın üzerinden geçtim ve

Ollie kıkırdadı.

"Minik ayakları ellerimi gıdıklıyor." Yeni arkadaşını yüzüne yaklaştırdı.

"Merhaba dostum. Küçük yüzün çok tatlı." Ollie kurbağanın burnuna kendi burnuyla vurdu. "Hava kararmadan eve dönebilmen için seni yere bırakacağım ama merhaba dediğin için teşekkür ederim."

"Onu yere bırakmadan önce fotoğrafını çekeyim." Fotoğrafımı çektim. telefonumu cebimden çıkardım ve Ollie'nin gülümseyerek yaratığa sokulduğu sevimli bir fotoğrafını çektim. "Çok güzel." Ollie kurbağayı çimlere bıraktı ve zıplayarak uzaklaşırken el salladı.

"Bana bunu gösterdiğin için teşekkür ederim," dedi Ollie beni bir kez daha kucaklarken.

"Bir şey değil, bebeğim." Kendime engel olamadım ve başının tepesine bir öpücük kondurdum. Ollie mırıldandı ve kucağıma daha da sokuldu.

Yürüyüşümüze devam ettik ama oyun alanına tekrar yaklaştığımızda Ollie'nin tavrı değişti. Adımları yavaşladı, elimi tutuşu gevşedi ve dikkati dağılmış bakışları aletlerden ayrılmadı.

"Bir sorun mu var?" Dikkatini çekmek için elini sıkarak sordum.

Bana baktığında dudağını çiğniyordu. "Hayır. Sadece... salıncaklar gerçekten eğlenceli görünüyor."

İtirafı için onunla gurur duydum. Bana karşı dürüst olmaktan başka bir şey yapmamıştı ve açık sözlülüğünü takdir ettim. "Boşta birkaç salıncak var. Bir süre onlarla oynamak ister misin?"

"İstiyorum, ama... ya biri beni görürse?"

"O zaman seni eğlenirken görürler," diye omuz silktim. "Bu park herkesin kullanımını için."

Ollie parmaklarını birbirine düğümledi ve endişeyle, "Benimle gelir misin?" diye sordu.

"Tabii ki yapacağım." Ellerini ellerimin arasına aldım ve gözlerinin içine baktım. "Ollie, bir baban olması asla yalnız kalmayacağın anlamına geliyor. Eğer bir şey seni geriyorsa, sana elimden geldiğince yardım etmek için buradayım. Eğer oynamak istersen, seninle birlikte oraya kadar yürür ve seni salıncakta iterim."

daha yükseğe çıkamazsın. Biri kötü bir Şey söylerse, seni korur ve savunurum. Seninle ilgilenmek için buradayım ve seni mutlu etmek için elimden gelen her Şeyi yapacağım."

Ollie ellerimi sıktı ve dudağı titredi. "Babam olduğun için çok mutluyum."

"Ben de bebeğim." Eğildim ve yanağına yumuşak bir öpücük kondurdum. "Hadi, gidip bir salıncak seçelim."

Ollie setin en ucundaki salıncası seçti ve yanındaki salıncak boştu. Poposunu U Őeklindeki plastiğin üzerine yerleştirdi ve parmaklarını zincirlere doladı. Etrafındaki insanlara bakarken başı bir o yana bir bu yana savruluyordu. Tatlı oğlumun hiçbir Şey için endiŐelenmesini istemiyordum. Sadece eğlenmesini istiyordum.

Kalalarının yanındaki zincirleri kavramadan önce kulağına "Sıkı tutun," dedim. Küçük sevimli kıı yüzümün önüne gelene kadar onu geri çektim ve bıraktım. Ollie havada szlrken ciyakladı ve kalbim sevinçten yerinden fırladı. Bana geri döndüğünde onu tekrar tekrar ittim.

kıkırdayana ve neşelenene, artık etrafındaki kimseyle ilgilenmeyene kadar bir elimle sırtının alt kısmına vurdum. Ollie için istediğim şey buydu; çekingenliğini kaybetmesi ve hayatının tadını sonuna kadar çıkarması.

"Bacaklarını ileri geri salla bebeğim," dedim ona.

tekrar geriye doğru. Ollie ayaklarını pompaladı ve ön tarafına geçip telefonumla birkaç fotoğraf çekebilmem için yeterince uzun süre devam etti.

Yüzündeki utanmaz neşe çok güzeldi.

Onu itmeye geri döndüğümde oğlum tekrar ciyakladı ve onu öncekinden daha da yükseğe gönderdi. "Karnımı karıncalandırıyor!" diye güldü ileri geri sallanırken.

Etrafımızdaki kalabalık dağılana ve güneş ufkun altına inene kadar oğlumu salıncakta ittim - onunla birlikte güldüm ve düzinelerce fotoğraf çektim. Onu belinden yakaladım ve ayağa kalkmasına yardım etmeden önce yavaşça durdurdum.

"İyi vakit geçirdin mi?"

"İnanılmazdı!" diye haykırdı ve beni bir kez daha kucakladı. Oğlum çok dokunsal bir insandı ve ben bunu açgözlülükle yedim. "Bu günü daha iyi yapabilecek bir şey düşünemiyorum."

Ona sinsi bir gülümseme verdim. "Yani bu eve dönerken dondurma yemek istemediğin anlamına mı geliyor?"

"Dondurmayı unuttum!" Elimi tuttu ve beni kaldırımdan aşağı çekti, ben de aptal, harika oğluma kahkahalarla güldüm.

Ollie dondurmacıda hayal bile edemeyeceğim kadar sevimliydi. Onu, kendi kasenizi dondurma ile doldurabileceğiniz bir yere götürdüm.

Dondurma (aslında teknik olarak donmuş yoğurttu; ben biraz daha sağlıklı bir seçenek seçtim, ama Ollie aldırmadı) ve sonra kendi soslarınızı seçtiniz.

Ollie kâsesine sadece az miktarda vanilyalı yoğurt koyduğunda şaşırdım ve ardından dükkânın sunduğu tüm malzemeleri üzerine yığmasını şaşkınlıkla izledim. Tatlısı, şeker parçaları, jelibonlar, şekerlemeler, kurabiye kırıntıları ve üç farklı şuruptan oluşan parçalanmış bir yığındı. Sadece bu görüntü bile dişlerimin ağrması ve midemin bulanması için yeterliydi ama Ollie eseriyle gurur duyuyor gibiydi.

Çürüğe neden olan dağın her lokmasını mideye indirirken koltuğunda dans etti. Yarı yolda bana da biraz ikram etti ama kibarca reddettim; her şey eriyip iştah açıcı olmayan rengarenk bir şeker birikintisine dönüşmüştü. Yine de bu Ollie'yi durdurmadı; kaseyi dudaklarına götürdü ve ben tadının neye benzeyebileceğini düşünüp ürperirken her damlasını höpürdeterek yuttu.

İnanılmaz derecede tatlı olan bu tatlının onu saatlerce uyutmayacağını düşünmüştüm ama arabamı apartmanın önüne park ettiğimde Ollie esnemeye ve gözlerini ovuşturmaya başlamıştı.

"Çok uykum olduğu için özür dilerim baba," dedi bana suçlu bir bakışla.

"Üzülme. Büyük bir gün geçirdin ve bahse girerim tüm eğlencemiz seni yormuştur, ha?" Ollie göz kapakları ağırlaşırken başını salladı. "Hadi seni yukarı çıkaralım ve yatmaya hazırlayalım. Bu gece seni baban yatırabilir mi?" Başka bir şey istemiyordum ama haddimi de aşmak istemiyordum.

Ollie bana orantısız bir gülümseme verdi. "Bunu çok isterim."

Ben koşarak arabanın yanına gidip kapısını açarken olduğu yerde kaldı. Kemerini çözdüm ve destek için kolumu beline dolamadan önce kaldırıma çıkmasına yardım ettim. Oğlum her an düşecekmiş gibi görünüyordu. Onu dairesinin banyosuna götürdüğümde Ollie gözlerini açık tutmakta zorlanıyordu.

"Bebeğim çok uykulu," dedim lavabonun üzerinden diş fırçasını alırken. "Sadece birkaç dakika daha, sonra hepinizi yatıracağım." Yayıldım diş macununu fırçasına sürdü ve dudaklarına götürdü. "Açın lütfen." Ollie ağzını sonuna kadar açtı ve dişlerinin her bir yüzeyini fırçalamama izin verdi. "İyi iş bebeğim. Devam et ve tükür." Öyle yaptı ve ağzını çalkaladı. "Yatmadan önce lazımlığa ihtiyacın var mı?"

"Evet, baba," diye mırıldandı.

"Tamam. Sen giderken ben dışarıda bekleyeceğim. İhtiyacın olursa beni çağır, tamam mı?" Ağır başını salladı ve ben de koridora çıkıp kapıyı arkamdan kapattım. Ollie'nin düşecek kadar yorulabileceğinden endişelenerek dikkatle dinledim. Tuvalet sifonunun sesini duyunca tekrar banyoya girdim ve onu lavabonun önünde sallanırken buldum.

"Neredeyse bitti." Suyu açtım ve ellerini leğene doğru kaldırdım. Avuçlarına sabun fişkırttım ve cildini köpüklerle kaplanana kadar ovaladım. Ellerini durulayıp kuruladıktan sonra Ollie bana tatlı, uykulu bir gülümseme verdi.

"Benimle ilgilendiğin için teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Ollie, bu benim için her şey demek. Bu yüzden bana izin verdiğin için teşekkür *ederim*.

Bu." Alnından öptüm ve onu yatak odasına götürdüm. "Pijamaların nerede?" Şifonyerinin en alt çekmecesini işaret etti. Çekmeceyi açtığımda bir yığın pamuklu uyku pantolonu ve birkaç tişört buldum, ancak yığının dibine doğru parlak turuncu bir parıltı dikkatimi çekti. I

Kumaşı tutup kaldırıncı, göbeğinde beyaz bir daire olan ve kapüşonu tilki yüzü gibi süslenmiş bir çift turuncu fermuarlı pijama ortaya çıktı. Ollie'ye döndüğümde yanakları kıpkırmızıydı.

"Bunu Cadılar Bayramı'ndan sonra indirimdeyken almıştım," diye açıkladı. "Bazen evin içinde giymeyi seviyorum."

"Bayıldım," diye gülümsedim. "Ve sanırım seni güzel ve sıcak tutacak Sen uyurken." Ben ona yaklaşırken Ollie de küçük bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Üstünü değiştirmene yardım etsem sorun olur mu?" Oğlumu giydirmek ve ihtiyaçlarını karşılamak benim için sevişmek kadar samimi bir şeydi ve onu çok erken zorlamak istemiyordum.

"Evet baba," diye sessizce cevap verdi Ollie, gözleri ihtiyaçla yanıyordu. Oğlumun bunu ne kadar zamandır arzuladığını bilmiyorum ama bunu onunla birlikte yaşayabilecek kadar şanslı olduğum için sonsuza dek minnettar kalacaktım.

Önünde tek dizimin üzerine çöktüm. "Dengeni kaybetmemek için omuzlarıma tutun." Ollie bana yapıştı.

spor ayakkabıları ve çorapları. Sertçe yutkundum ve önce kot pantolonunun düğmelerini açtım.

ince bacaklarından aşığı kaydıldım ve kumaştan kurtulmasına yardım ettim. Şirin bir çift kırmızı külot giymişti ama gözlerimin oylanmasına izin vermedim. Ayağı kalktım ve gömleğinin eteklerini tutmadan önce ceketini çıkardım. "Kollar yukarı, bebeğim."

Ollie gökyüzüne uzandı ve ben de pamuğı kaldırdım. Bu kez kendimi onun vücuduna hayran olmaktan alıkoyamadım. Göğsü ve karnı ince, sıkı ve mükemmel derecede pürüzsüzdü. Açık kahverengi meme uçları etrafındaki serin hava yüzünden noktalar halinde büzülmüştü. Her santimini okşamak, mükemmel küçük bedenine tapınarak vakit geçirmek istiyordum ama oğlumun bunun için çok yorgun olduğunu biliyordum. Bunun yerine gözlerinin içine baktım ve ona "Çok güzelsin" dedim.

"Teşekkür ederim baba," diye fısıldayarak cevap verdi.

Pijamalarını almak için gözlerimi ondan ayırmak zor oldu, ama onu tilki kostümünün içine soktuğumda, kalbimin patlayabileceğini düşündüğüm kadar sevimli görünürken vücudunun görüntüsünün kaybolmasına üzölmek zordu.

"İyi görünüyor muyum?" diye sordu gözlerinde endişeyle.

Ona göz kırptım ve "*Tilki* kadar tatlı görünüyorsun" dedim.

Ollie o kadar çok kıkırdadı ki burnundan soludu; bayat şakalarım bayılırdı. Birkaç dakika öncesine göre daha uyanık görünüyordu ama oğlumun hâlâ dinlenmeye ihtiyacı olduğunu biliyordum.

"Hadi bebeğim, seni yatağına yatıralım." Kirli kıyafetlerini topladım ve yatağındaki battaniyeleri geri çekmeden önce onları sepetine doldurdum.

"Ben uyuyana kadar benimle oturur musun?"

"Kesinlikle." Ona sarılıp yatmayı *çok* isterdim ama ertesi sabah erkenden işe gitmem gerekiyordu ve yanımda hiçbir ihtiyacım yoktu.

Ollie gülümseyerek yatağına tırmandı ve pijamasının arkasındaki küçük kuyruğu görünce kalbim eridi. Başını yastığına yerleştirdi ve yavru köpeği Harold'ı göğsüne sıkıca bastırdı. Yorganı ikisinin üzerine örterken oğlumun komodinine baktığını fark ettim.

"Orada ihtiyacınız olan bir şey var mı?"

Başını sallamadan önce bir süre dudağını çiğnedi. Çekmeceyi açtım ve içinde düz beyaz bir emzik görünce kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Geceleri kullanıyorum," diye açıkladı Ollie sakın bir sesle. "Gün boyunca çok uyuyorum ama geceleri vücudumun daha derin ve daha iyi uyumasını istiyorum. Paci rahatlamama yardımcı oluyor."

Ona paci diyor; kalbim rahat olsun. "Bunu kendin mi düşündün? Daha iyi uyumak için paci kullanmak?" Ollie başıyla onayladı. "Bu gerçekten akıllıca, bebeğim. Seninle gurur duyuyorum."

İltifatım karşısında gülümsedi. "Teşekkür ederim, baba."

Emziği aldım ve Ollie'nin açık dudaklarına tuttum. Dudaklarını lastik meme ucunun etrafına kapattı ve hafifçe emdi. "Benim güzel bebeğime bak." Parmaklarımı yanağında gezdirdim ve Ollie daha hızlı emdi. "Sen uyuyana kadar burada oturacağım."

Ollie yüzünü bana dönmek için yan döndü ve yorganının içine iyice sokuldu. Şarkı söylemeyi severdim ve oğlumun uykuya dalmasına yardımcı olabileceğini düşündüm, bu yüzden

parmaklarımı saçlarında gezdirdim ve şarkı söyledim:

Dinlen, küçük Ollie, uyu.

Umarım babanı rüyalarında bulursun.

Ollie kolunu battaniyesinin altından çıkardı ve emziğini ağzından çıkardı. "Çok güzel bir sesin var baba" diyene kadar şarkı söylememin onu rahatsız ettiğinden endişeleniyordum.

"Teşekkür ederim, Ollie."

"Ve bu şarkıyı *gerçekten* seviyorum." Paci'sini tekrar ağzına sokup gözlerini kapatırken kıkırdadım. Şarkı sözlerini kafamdan uyduruyordum, bu yüzden

hoşuna gittiğine memnun oldum. Harold'a sarılıp tekrar pacasını emmeye başladığında, bunu şarkıma devam etmek için bir işaret olarak kabul ettim ve saçlarını okşayıp şarkı söylemeye devam ettim:

Dinlen, küçük Ollie, uyu.

Umarım babanı rüyalarında bulursun

Gözlerini kapat ve uzaklara dal

Bugün yaşadığımız tüm eğlenceyi hayal edin

Ollie'nin emmesi yavaşladığında şarkı söylemeyi bıraktım. Elimi saçlarından çektim ve bir anlığına onun güzelliğine hayran kaldım.

Uykusunda çok huzurlu ve mutlu görünüyordu. Eğilip alınına nazik bir öpücük kondurdum ve "İyi geceler bebeğim" diye fısıldadım. Odasından sessizce çıkmadan önce üzerini örttüğümden ve sıcak olduğundan emin oldum.

Ön kapıya giderken mutfağının önünden geçtiğimde, buzdolabını ve dolaplarını nelerin doldurduğunu hatırladım. Bile bile onu bu kadar yetersiz yiyeceklerle bıraktığım için mideme suçluluk duygusu yerleşti ve durumu düzeltmek için aklımda hızla bir fikir örüldü. Çok ileri gidersem Ollie'yi üzmem istemedim ama ben onun babasıydım; ona bakmak ve ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan emin olmak benim görevimdi. Dairesinin anahtarlarını kancasından aldım ve çıkarken kapıyı arkamdan kilitledim.

Altıncı Bölüm

Ollie

Esneyerek uyandığımda pacam ağzımdan yuvarlandı. Onu komodinin üzerine koydum ve Harold odaklanana kadar bulanık gözlerimi kırıştırdım. Yatağımda yanımdaydı. "Günaydın," dedim onu kollarıma alıp sıkarken. Babamın bana getirdiği hediye çok sevdim. Ne istediğimi bilmesine de bayılmışım. Ben ona söylemeden önce küçük olduğumu biliyordu; babam çok zekiydi.

Aynı zamanda şefkatli ve harikaydı. Bir gece önce benimle nasıl ilgilendiğini, dişlerimi nasıl fırçaladığını ve pijamalarımı nasıl giydirdiğini hatırlayınca karnım ısındı ve karıncalandı. Daha önce hiç kimseyle bu kadar mahrem bir şey paylaşmamışım. Ve babamın bana sadece benim için yazdığı bir şarkıyı söylediği zamanki kadar kendimi hiç özel hissetmemişim.

Acaba benden önce de erkek çocukları olmuş muydu ve bu yüzden mi bu kadar iyi bir babaydı diye düşündüm ama bu düşüncüyü bir kenara ittim. Bilmek istemiyordum ve bunun bir önemi yoktu. Benim için önemli olan tek şey onun artık benim babam olmasıydı ve ona sahip olduğum için çok şanslıyım.

Midem homurdanarak düşüncelerimi böldü. "Hadi Harold; gidip kahvaltı edelim." Banyoda kısa bir mola verdikten sonra yavrumu apartmanın içinde gezdirdim. Tilki kostümümü değiştirmedim; babama da söylediğim gibi, evde giymekten hoşlanıyordum. Kendimi sevimli hissettiriyordu, sıcaktı ve çok rahattı.

Mutfağa girdiğimde, tezgahın üzerindeki bir kağıt parçası dikkatimi çekti. Elime aldım ve düzgün bir el yazısıyla kaplı olduğunu gördüm. Şöyle yazıyordu:

Ollie,

Umarım sizi üzmem çünkü bu yapmak isteyeceğim son şey ama buzdolabınıza ve dolaplarınıza baktım ve fazla bir şey olmadığını gördüm. Senin için sağlıklı yiyecekler. Dün gece sen uyduktan sonra

sokağın aşağısındaki markete gittim (anahtarlarınızı ödünç aldım, böylece evinizde kilitli ve güvendediniz) ve çok sayıda besleyici ve lezzetli

*Sizin için bir şeyler. Buzdolabınızda sizin için hazırlanmış çeşitli yemekler var.
I*

Umarım sorun olmaz; tek istediğim sana en iyi şekilde bakmak bebeğim.

Umarım iyi bir gün geçirirsin.

Sevgil

er,

babacı

ğım.

Notu tekrar tezgâhın üzerine bırakırken kalbim küt küt atıyordu.

Aceleyle buzdolabına gittim ve kapağını açtım. Sıra sıra kâğıt torbalar vardı.

üst rafta katlanarak kapatılmış ve "Kahvaltı", "Öğle Yemeği", "Akşam

Yemeği" ya da "Atıştırmalık" olarak etiketlenmiştir.

Küçük kahverengi torbalara bakarken gözlerimden yaşlar boşandı. Bir 'kahvaltı' torbasını çıkardım ve içine uzandım. Üç bölmesi olan tek kullanımlık bir kap çıkardım; bir tanesi çilekli yoğurtla doluydu, Birinde granola kümeleri, sonuncusunda ise üzüm ve dilimlenmiş çilekler vardı.

Buzdolabını kapattım ve ellerime sarılarak ağladım. Duygular öylesine güçlü bir şekilde üzerime çökmüştü ki, onları başka türlü işleyemezdim. Bir gün içinde bir adamın gelip bana hayal ettiğim her şeyi verdiği gerçeğini aklım almıyordu. İhtiyaçlarımı tahmin etti ve ben sormadan karşıladı. Sağlığım ve refahım için endişelendi. Doğru yiyecekleri almadığım ya da kendim için nasıl yemek hazırlayacağımı bilmediğim için beni yargılamadı; sadece devreye girdi ve benimle ilgilenilmesini sağladı.

Beni güvende, özel ve sevilmiş hissettirdi. Mektubunu sevgiyle imzaladı ve bunun alışkanlıktan kaynaklanmadığını umdum, çünkü ona karşı hissettiğim şey sevgiydi;

Sadece bakıcım ve otoritem olarak değil, aynı zamanda romantik olarak da.

Yanaklarıma ve alnıma tatlı öpücükler kondurmuştu ama ben onun dudaklarını dudaklarımda hissetmek istiyordum. Onunla çok daha fazlasını istiyordum. Onunla *her şeyi* istiyordum. Babam benim için ve benim için mükemmeldi ve onunla konuşmak için bir saniye daha bekleyemezdim.

Cep telefonumu almak için hızla yatak odama döndüm. Bir mesaj yazarken ellerim titriyor ve görüşüm nemden bulanıklaşıyordu.

SABAH 8:37: Seni arayabilir miyim?

Şu anki durumumda yapabileceğimin en iyisi buydu. Telefonum cevap olarak çaldı ve babamın mesajını anlamak için gözlerimi sildim.

Holden: Elbette! Ofisimdeyim. Saat dokuzda toplantım var ama oğlumla konuşmak isterim.

Arama simgesine basmadan önce, telefonumda babamın adını değiştirmek için bir an ayırdım. Holden'ın adını seviyordum ama o artık benim için babaydı ve mesajlarında görmek istediğim de buydu. Yeşil düğmeyi kaydurdum ve babam ikinci çalışta cevap verdi.

"Günaydın, bebeğim."

"Ah, babacığım," diye hıçkırdım, sesini duyunca yeni bir duygu dalgasına kapıldım.

"Sorun ne Ollie?" diye sordu hızla, sesi paniklemiş gibiydi.

"Yaralandın mı? Gelip seni almamı ister misin?" Gerçek şu ki

sırf bana yardım etmek için toplantısını kaçırmaması beni daha çok ağlattı.

"Lütfen söyle bana bebeğim. Ne oldu?"

"Sadece... yemeği buldum."

"Oh," diye iç geçirdi. "Çok özür dilerim. Seni üzmemek istememiştim.

Sormam gerekirdi. Mışıl mışıl uyuyordun ve seni uyandırmak istemedim.

ve-"

"Hayır, baba!" Beynim sonunda kelimeleri bir araya getirebildi.

Çünkü *neden* üzgün olduğuma dair yanlış bir fikre kapılmasını istemiyordum.

"Yemeğe bayıldım! Bunu benim için yapmış olman çok özel. Bu yüzden ağlıyorum.

çok tatlıydı ve daha önce kimse benim için böyle bir şey yapmamıştı.

Gözyaşlarımı tutamıyorum çünkü çok mutluyum. Sizi arayıp çok teşekkür etmek istedim."

"Rica ederim Ollie, ama bana teşekkür etmek zorunda değilsin; seninle ilgilenmek benim işim ve bu beni de mutlu ediyor, unuttun mu?"

"Harikasın," diye feryat ettim ve babamın sıcak kıkırdaması hattan duyuldu.

"Sen de harikasın," diye ısrar etti. "Sen benim tatlı, özel oğlumsun ve ben senin baban olmayı seviyorum."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım, yine soğukkanlılığımı kaybetmemeye çalışarak. "Senin için yapabileceğim bir şey var mı?" Onu da özel hissettirmek istiyordum.

"Aslında, benim için yapabileceğin bir şey *var*." "Ne istersen, baba."

Tekrar kıkırdadı. "Bu akşam benimle bir randevuya daha çıkmanı istiyorum."

"Evet, ben de isterim. Yine parka mı gidiyoruz?"

"Bu gece için aklımda başka bir şey var ama sanırım hoşuna gidecek. Ne yazık ki saat beşte yemekli bir toplantım var, bu yüzden seni yemeğe çıkaramayacağım. Onun yerine senin için hazırladığım yemeği yemeni istiyorum, Tamam mı?"

"Evet, babacığım. Benim için yaptığın tüm yiyecekleri göreceğim için heyecanlıyım." Yanaklarımda kalan son gözyaşlarını da kuruladım. "Bir sürü toplantın var, değil mi?"

"Evet," diye homurdandı babam. "Neredeyse her gün bir toplantım var. Ekibim bir projenin sonuna yaklaştığında, bugün yaptığım gibi birkaç tane yapıyorum."

"Özür dilerim. Kulağa çok sıkıcı geliyor."

Babam güldü. "Çok sıkıcı," diye kabul etti. "Ama dört gözle beklediğim ve günü atlatmamı sağlayacak mükemmel oğlumla bir randevum olduğu için mutluyum."

"Baba, bu çok tatlı."

"Çok tatlısın...oops, bir saniye bekle." Babam geri gelmeden önce hışkırtılar ve ardından boğuk sesler duyuldu. "Özür dilerim Ollie, hazır olup olmadığımı sormak için ofisime uğrayan biriydi. Şimdi o sıkıcı toplantıya gitmem gerekiyor ama seninle konuşabildiğim için çok mutluyum."

"Ben de. Yemek için tekrar teşekkürler."

"Bir şey değil. Karnını doyurduğundan emin ol ve ben de altı buçukta seni almak için evinde olacağım."

"Geleceğim. Seninle olmak için sabırsızlanıyorum baba."

"Ben de, bebeğim. Yakında görüşürüz."

Telefonda bir öpücük sesi çıkardım; babama gerçek bir öpücük vermeye kararlı olduğumda onu şahsen görene kadar yapabileceğim en iyi şey buydu. Bana bir öpücük göndermeden önce tekrar kıkırdadı ve telefonu kapattı.

Neredeyse süzölerek mutfağa geri döndüm ve babamın benim için hazırladığı yemek kabını aldım. Kanepeye oturdum ve hayatımın en lezzetli, en özel kahvaltısını yerken izlemek için birkaç çizgi film açtım.

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

Ollie

Saat tam altı buçukta kapım çalındı ve kapıyı açtım; son on dakikadır elim kapı kolunda bekliyor *olabilirdim*. Yakışıklı babamın beni bir randevuya götürmek için eşiğimde dikildiğini görmek beklediğime değdi.

"Baba!" Kollarına atıldım ve beni tekrar ayağa kaldırmadan önce etrafımda döndürürken güldü.

"Teşekkür ederim Ollie. Uzun iş günümün ardından tam da ihtiyacım olan şeydi bu sarılma."

Sinirlerim tepeme çıkmadan önce ona "İstersen seni de öpebilirim" dedim.

Babamın yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. "Ben *her zaman* senin öpücükler."

Babam benimle burun buruna geldi. Kocaman elleriyle yanaklarımı kavradığında nefesim kesildi. Benim hizama kadar eğildiğinde kalbim hızla çarptı.

Dudakları dudaklarıma dokunduğunda neredeyse dizlerimin bağı çözülüyordu. Gözlerim kendiliğinden kapandı ve tüm dikkatim onun sıcak, yumuşak dudaklarının bana verdiği hisse odaklandı. Beni nazıkçe ve şefkatle öptü, ilgisini içime ve bana akıttı.

Babam geri çekildi ama daha fazlasına ihtiyacım vardı, bu yüzden parmak uçlarımda ayağa kalkarak bir öpücük daha kondurdum. Babam kollarını belime dolamadan önce dudaklarıma gülümsedi. Ellerimi boynunun arkasında birleştirdim ve kendimi onun dokunuşuna bıraktım.

Babam nefesim kesilene kadar dudaklarımı gagaladı ve ısırıldı. Uzaklaştığında hâlâ daha fazlasını istiyordum ama tatmin ve arzudan başım dönmüştü ve hareket edemiyordum. Gözlerimi açmak bile zordu, ama açtığımda babamın bana dizlerimi titretecek kadar güzel bir gülümseme verdiğini gördüm.

"Seni bütün gece öpebilirim."

"Benim için sorun değil," diyerek başımı salladım ve babamı güldürdüm.

"Ama randevumuzu kaçırmak istemiyorum," diye karşı çıktı. "Bence sen *gerçekten*

gittiğimiz yer gibi."

Bu beni artık öpüşemeyecek olmanın hayal kırıklığından uzaklaştırmaya yetti. "Çok heyecanlıyım. *Lütfen* bir ipucu alabilir miyim?"

Gözlerimi kırpıştırdım.

Elimden geldiğince kirpiklerimi.

"Karşı konulamayacak kadar tatlısın; bir ipucu." Babam eğildi kulağıma bir şeyler fısıldayacaktı ama onun yerine boynuma bir ahududu üfleyerek beni kıkırdama krizine soktu.

"Benimle dalga geçtin!" Suratımı asmaya çalıştım ama gülmeyi durduramadığım için pek işe yaramadı.

"Özür dilerim, kendime engel olamadım. İşte sana ipucu; gerçekten istediğin bir şey."

"Ama ben seni zaten *yakaladım*," diye karşı çıktım, gözlerimi tekrar kırpıştıtararak. "Babama başka bir ipucu için yağ çekmeye mi çalışıyorsun?"

"Evet," diye cevap verdim utanmadan ve onu güldürdüm.

"Sanırım benim iyi oğlum aynı zamanda benim küçük gıcığım da olabilir." Babam bu sözleri söylerken gülümsedi, bu yüzden sadece şaka yaptığını biliyordum.

Dramatik bir şekilde iç çektim. "Tamam, artık seni ipuçlarıyla kandırmak yok. İyi bir çocuk olacağım." Babam ödül olarak bana bir öpücük daha verdi.

"Gitmeden önce bir ceket almanı istiyorum." Siyah bir kot pantolon, düz mavi bir tişört ve spor ayakkabı giyyordum. Babacığımın Her zaman dışarı çıktığımızda yeterince sıcak olacağımdan emin olurdum.

"Onun yerine kapüşonlu giyebilir miyim?" Babama göstermeyi çok istediğim favori bir kapüşonlum vardı.

"Elbette."

Odama gidip deniz mavisi kapüşonlu bir sweatshirt giydim. Önünde ağzını sonuna kadar açmış bir büyük beyaz köpekbalığı vardı ve altında 'Jawsome' yazıyordu. Sıska ve oldukça kısaydım, bu yüzden Bazen mağazanın erkek çocuk bölümünde bana uygun kıyafetler bulacak kadar şanslıydım; tüm eğlenceli kıyafetler oradaydı ve bu küçük güzelliği de orada buldum.

Onunla birlikte tekrar oturma odasına girdiğimde babam gülümsedi.

"Bu çok havalı bir gömlek Ollie."

Onun onayıyla gülümsedim. "Beğenmene çok sevindim! Bu benim favorim." Babamın iltifatlarına aç olduğum için ona "Sence iyi görünüyor muyum?" diye sordum.

"Bence çok güzel görünüyorsun." Eğildi ve dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu. "Aslında, bence sen... çene gibi görünüyorsun," diye ekledi kaşlarını oynatarak.

Kıkırdadım ve koluna vurdum. "Baba, çok aptalsın!" "Suçlu,"

diye omuz silkti elimi tutarken. "Hadi bebeğim; biz

Geç kalmak istemiyorum."

"Akşam yemeği toplantınız nasıldı?" Babam beni güvenli bir şekilde arabasına bindirdikten ve yola koyulduktan sonra sordum.

Beni güldüren horlama sesleri çıkardı. "Uzun konuşmalar ve slayt gösterisi sunumuyla doluydu. En azından yemekler iyiydi; bize somon balığı ve sebze yedirdiler." Burnumu kıvırdım ve gülme sırası babama geldi.

"Sanırım somon sevmiyorsun?"

"Hiç yemedim ama kulağa iğrenç geliyor. Sebze kısmı da kulağa pek hoş gelmiyor."

Göz ucuyla bana baktı. "Yemeğine koyduğum sebzeleri yedin mi?"

"Evet, baba. Yoldan çekilmek için önce ben yedim. Genelde havuç sevmem ama içine koyduğun sos onları güzelleştirdi." Bana yaptığı süzme peynirli ve hindili sandviçi en sona sakladım. Babam sandviçi kurabiye kalıbıyla küçük köpek şekillerine bile kesmişti.

Her nasılsa tadı normal bir hindili sandviten daha güzeldi.

"Daldırma sosuyla yeni bir şey denediğin ve tüm sebzelerini yediğin için seninle gurur duyuyorum. Bence bu gece çok özel bir dl hak ettin."

"Evet, katılıyorum." Babam güldü ve bana yine küçük gıcık dedi. Bu, olması gerekenden daha çok hoşuma gitmişti. Gıcık olmak bazen eğlenceliydi. "Benim özel ödülüm ne?"

"İçeri girer girmez göreceksin."

"Nereye gireceğiz?"

"İçeride... burada." Arabayı bir otoparka çekti ve sinemada olduğumuzu fark ettiğimde nefesim kesildi. Nereye gittiğimize zerre kadar dikkat etmemiştim; etmek zorunda da değildim. Babam arabayı sürüyordu ve kontrolü elinde tutuyordu, bense sadece yolculuğun tadını çıkarıyordum. "Birlikte şarkı söyleyen canavarları izleyebileceğimizi düşündüm."

Babam arabayı park edip motoru kapatır kapatmaz emniyet kemerimi çözdüm ve konsolun üzerinden babamın üzerine atladım. "Ah babacığım, teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim!" Yüzünü iki elimle kavradım ve o gülerken dudaklarına ve yanaklarına öpücükler kondurdum.

"Bu filmi görmek istediğine *emin* misin? Pek heyecanlı görünmüyorsun," diye alay etti.

"Bu filmi uzun zamandır görmek istiyordum ama sen de yanımda olduğun için daha da güzel olacak. Beni getirdiğin için teşekkür ederim baba."

"Bir şey değil, tatlı çocuk." Alnıma gürültülü bir öpücük kondurdu. "Hadi içeri girelim ve özel ödülünü alalım."

Özel ödülüm, babamın aldığı bir atıştırma paketi oldu.

Film oynarken bir şeyler atıştırmak için. Kucağımda duran karton kutunun içinde bir parça patlamış mısır, bir meyve suyu kutusu ve eğlenceli boyda bir Skittles poşeti vardı. Babam kendine bir kutu fıstıklı M&M aldı ama patlamış mısırimdan da ısırıklar çalmaya devam etti. Aldırmadım; ödülümde daha iyi olan tek şey onu babamla paylaşmaktı.

Film başladığında, büyülü dünyalarında koşuşturan parlak renkli canavarlar dikkatimi çekti. Onlar her türden melodiyi söylerken ben de koltuğumda dans ettim ve babam kıkırdarak bana ne kadar sevimli olduğumu fısıldadı. Böyle düşünmesi hoşuma gidiyordu ama sevimli olmaya *çalışmıyordum*; sadece şarkılardan keyif alıyordum. Dans *etmemek* imkansızdı.

Daha az enerjik bir sahne başladı ve ilk kez gözümü ekrandan ayırabildim. Atıştırmalık paketime baktım ve filme odaklanırken dalgınlıkla tüm ikramlarımı yediğimi fark ettim.

"Bunu senin için alacağım," diye fısıldadı babam ve boş kutumu yere, ayaklarının yanına koydu.

"Teşekkürler." Başımı omzuna yasladım, o da güçlü koluyla beni sardı ve sıcaklığıyla sarmaladı. Rahat ve mutluydum ve canavarlar şarkı söylemeye ara verdiğinde dudaklarımı geniş bir esneme kapladı. *Olamaz! Bu filmin nasıl bittiğini gerçekten görmek istiyorum!*

Ama babamın kolları çok sıcak ve rahattı, karnım patlamış mısırla doluydu ve sahnenin koyu renkleri ve sessiz sesleri beni rahatlatmıştı. Karşı koymaya çalışsam da göz kapaklarım açık tutamayacak kadar ağırlaştı ve bayılmışım.

Salonu dolduran parlak ışıĝa karşı gözlerimi kırpıştırdım. Boşta kalan eliyle telefonuna bir şeyler tıklayan babama baktım.

Uyandıĝımı fark ettiĝinde "Selam bebeĝim," dedi. Telefonunu cebine koydu ve tüm dikkatini bana verdi. "Güz el bir gün geçirdin mi? şekerleme?"

"Sen... sen bana kızgın deĝil misin?"

Bana şaşk ın bir bak ıř att ı. "Sana neden kızay ım ki Ollie?" "Ç ünk ü beni özel bir yere getirdin ve uyuyakald ım. Ben Gerçekten üzg ünüm; öyle olsun istememiştim. Filmi çok sevdim ama karşı koyamad ım ve-"

"şşş, şşş," diye yat ıştırd ı, elini kolumda bir ařaĝı bir yukarı gezdirerek. "Üzg ün olmana gerek yok. Rahatladıĝ ında bazen uykuya dald ıĝ ını biliyorum. Benim için bu bir iltifat; benim yanımda rahat ve huzurlu olduĝ un anlamına geliyor."

Adam o kadar mükemmeldi ki göğsüm ağrıyordu. "Film ne zaman bitti?"

"Yaklaşık yarım saat önce," diye omuz silkti.

Boş tiyatro salonuna baktım ve "Burada oturduğumuz için başımız derde girmez, değil mi?" diye sordum.

"Hayır, çünkü..." Babam elini cebine attı ve iki küçük kâğıt çıkardı.

"Ta da."

"Bunlar ne?"

"Saat dokuzdaki gösteriye biletler," diye açıkladı gülümseyerek.

"Biraz dinlenmeye ihtiyacın olur ve filmin bir kısmını kaçıırırsın diye iki gösterime de bilet aldım. Böylece *hem biraz* kestirmiş *hem de* hikâyenin nasıl bittiğini görmüş olursun."

Görüşüm nemden bulanıklaştı. "Bunu benim için mi yaptın?"

"Önemli bir şey değildi," diye ısrar etti omuz silkerek.

Elimi uzatıp avucumu onun kıllı beyaz kirli sakalında gezdirdim.

"Bu benim için *çok* önemli baba." Nasıl olduğunu bilmesine ihtiyacım vardı.

Onu ne kadar takdir ettiğimi, hayatımda ona ne kadar ihtiyacım olduğunu ve onu ne kadar sevdiğimi. Önce kelimeleri söyleyemeyecek kadar korkaktım, ama ona *gösteremeyecek* kadar da değil.

Boynumu yukarı kaldırırken onu nazikçe kendime doğru çektim. Dudaklarımız daha önce paylaştıklarımız kadar tatlı ve harika bir öpücükle buluştu ama ben ona daha fazlasını vermek istiyordum. Çekinerek dilimin ucunu ağzımdan çıkardım ve babamın dudaklarının kenarına bastırdım.

İnledi ve açıldı, benim tamamen daldırmama izin verdi. dilimi onun sıcak, çikolata aromalı ağzına soktum. İlk tadımı aldıktan sonra daha fazlasını arzuladım. Ona daha iyi ulaşabilmek için daha dik oturdum ve ağzının daha derinlerini yaladım.

Babam dilimi dudaklarının arasına sıkıştırdı ve nazikçe emerek tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Dilimin ucuna bir fiske vurdu. dilini benimkine dolamadan önce. Birbirimize karşı kaydıkça ve kaydıkça göz kapaklarımın arkasında renkler patladı. Savaşık ve tadına baktık ta ki Küçük nefesler alabiliyordum.

Babam geri çekildi ve bir kez daha gözlerimin açılması bir an aldı.

Bu sefer gülümsemiyordu; karanlık, ağır göz kapaklarıyla bana bakıyordu.

"Bu iyi miydi?" Fısıldadım.

Sonunda dudakları hoş bir sırtışıyla kıvrıldı. "Tabii ki öyleydi. Sana her zaman öpücüklerini istediğimi söylemiştim."

"Çok sevindim, ama demek istediğim... doğru yaptım mı?"

Babamın kaşları çatıldı ve ben de açıkladım: "Daha önce kimseyi böyle öpmemiştim. Daha önce sadece bizim öpüştüğümüz gibi öpüşmüştüm; gerçi başka hiç kimseyle böyle hissetmemiştim. Ama bu benim ilk öpücüğümdü... bilirsin..." Sesimi alçalttım.

"Dilleriyle." Kimse daha fazlası için yeterince uzun kalmadı.

Babam hırlayan bir ayı sesine benzeyen bir ses çıkardı ama korkutucu değildi. Karnımın şişmesine ve pantolonumun son birkaç dakika içinde olduğundan daha da sıkılaşmasına neden oldu.

"Ollie, o öpücük mükemmeldi ve senin ilk öpücüğün olduğunu bilmek daha da özel. Bu harika hediye için teşekkür ederim."

Tatlı sözleri beni gülümsetti. "Seninle olmasaydı mükemmel olmazdı, baba." Onu tekrar öpmek için eğildim ama ıslak bir şey kalçama sürtünüp irkilmeme neden olunca durdum.

"Ne oldu?"

Yanaklarım alev alev yandı. "Oh, um..." Ona yalan söylemek istemedim ama biraz da utandım, bu yüzden fısıldadım, "Öpüşmemiz o kadar güzeldi ki beni... şey, bilirsin işte... sertleştirdi." Babamın karanlık bakışları geri döndü. "Şimdi iç çamaşırimda yapışkan bir nokta var ve tuhaf hissettiriyor." Ağrıyan etimdeki baskıyı biraz olsun hafifletmek için kotumun dar kotunu çektim ama kumaş ucumu sıyırdığında ürperdim.

"Tanrı merhamet etsin," diye fısıldadı babam. Sandalyesinin kolçaklarını sıkıca kavırıyor ve tavana doğru konuşuyordu.

"Bir sorun mu var?" Tavanı kendim inceleyerek sordum. "Bu kotu yırtmak üzere olduğum gerçeği dışında değil."

Gözlerim yavaşça babamın vücudunda gezindi ve pantolonundaki kalın yumruyu görünce genişledi. "Aman Tanrım."

Baba homurdandı ve elini sertçe yüzüne sürdü. "Küçük oğlum, sanırım seninle biraz konuşmamız gerekiyor."

"Kötü bir şey mi yaptım?" Endişeyle sordum.

"Hayır, hayır, hayır, sadece bu konu açıldığından beri - kelime oyunu yapmak istemedim - birkaç şeyi tartışmamız gerektiğini düşünüyorum. Bu kadar çabuk konuşmayı beklemiyordum ama o kadar seksisin ki konuşmamız gerektiğini düşünüyorum."

Kalbim göğsümde çılgınca çarpıyordu. "Sence ben seksi miyim?"

"Tabii ki istiyorum; sen seksi, güzel ve sevimlisin ve-" sözleri dudaklarımın dudaklarına saldırmasıyla kesildi. Dilimi ağzına soktum ve nefesim kesilene kadar onu öptüm. "Tatlı İsa, ver bana güç," diye mırıldandı babam ayrıldığıımızda. Onun dindar bir adam olduğunu bilmiyordum.

"Bence sen de seksisin," dedim, dilini yüzünden çekmeye çalışmamın yeterince açık olmaması ihtimaline karşı. "Sen dünyanın en yakışıklı

gördüğüm en iyi adam."

"Teşekkür ederim, Ollie." Gözleri benimkilere bakarken parlıyordu. Ona tekrar saldırmak istedim ama 'birkaç şey konuşmamız' gerektiğinden bahsettiğini hatırladım.

"Ne hakkında konuşmamız gerekiyor?"

"Ah, doğru." Uzun bir nefes verdi ve "Nereden başlamalıyım?" diye sordu ama benimle değil kendisiyle konuştuğundan oldukça emindim.

"Tamam, okuduğun bloglarda babaların erkek çocuklarına karşı ne kadar koruyucu olduğunu anlattığını söylemiştin, değil mi?" Başımı salladım.

"Babaların erkek çocuklarına karşı bölgesel mi?"

"Evet. Bazı babalar ve oğlanlar sadece birlikte oynuyorlardı ve bir ilişki içinde değillerdi, bu yüzden büyük bir sorun değildi, ancak oğullarıyla romantik bir ilişki içinde *olan* babalar bölgeciydi. Oğullarının başka biriyle çıkmasına veya seksi bir şekilde dokunmasına izin vermiyorlardı." *Doğru mu söyledim?* Babam öyle düşünüyor gibiydi, çünkü bana başıyla onay verdi.

"Bu doğru."

"Ama... biz zaten sadece ikimiz olacağımız konusunda anlaşmıştık. Endişelenmene gerek yok baba; ben sadece seninim."

Babanın yüzü güldü. "Ve ben sadece seninim, bebeğim. Ama senin her şeyini kendim için istiyorum; gülüşünü, gözlerini... ellerini." Ona şaşkın bir bakış attım; az önce başka birine asla dokunmayacağımı söylemiştim, o halde ne demek istiyordu? "Hiç mantıklı konuşmuyorum, değil mi?"

"Hayır, baba."

Güldü ve parmak eklemlerimi öptü. "Dürüstlüğüne bayılıyorum Ollie. Peki, şuna ne dersin; oyuncaklarla oynamayı seviyorsun, değil mi? Harold ve mağazadaki tren gibi?" Heyecanla başımı salladım. "Oyuncaklarla oynamak sana kendini iyi hissettirir. Ve senin çok özel bir oyuncağın var, eminim onunla oynadığında harika hissediyorsundur."

Ohhh. Şimdi her şey anlam kazanıyordu. "Özel oyuncağım benim sosisim mi?" Sessizce sordum.

"Aman Tanrım, sen ona sosis diyorsun," diye mırıldandı alnını ovuşturarak.

"Bu kötü mü?"

"Hayır, bebeğim; çok sevimli. Ama evet, sosisin senin özel oyuncağın. Hiç onunla oynar mısın?" Başımı salladığımda yanaklarım öfkeyle kızardı. "Ve iyi hissettiriyor mu?" Tekrar başımı salladım. "Baban olarak *tüm* ihtiyaçlarını karşılamak istiyorum ve seni iyi hissettirmek çok önemli bir ihtiyaç. Oyuncağınla oynayan tek kişi ben olmak istiyorum; sen de dahil. Şimdi anlıyor musun?"

"Evet, baba." Elini sıktım. "Ve seni seviyorum benimle ilgilen. Bu ikimizi de mutlu ediyor ve bu bizim için özel bir şey olacak. Bu yüzden oyuncağımla oynamayacağıma söz veriyorum; tıpkı geri kalan her şeyim gibi o da senin."

"Sen dünyadaki en mükemmel çocuksun." Babam dudaklarıma tatlı bir öpücük kondurdu.

"Teşekkür ederim, babacığım." "Özel oyuncağınla oynamama izin var mı?" diye sormadan önce derin bir nefes aldım.

Yutkunurken adem elması titredi ve gözleri tekrar karardı. "Ollie, oyuncağımla istediğın kadar oynayabilirsin."

Onu tekrar öpmek için eğildim ama etrafımızdaki ışıkların sönmesi ve film perdesinin canlanması dikkatimi çekti. "Bak baba, film yeniden başlıyor."

"Mükemmel zamanlama," diye homurdanarak beni kıkırdattı. Elini tuttum ve başımı yine omzuna koydum ama bu sefer filmin sonuna kadar gelebildim. Zaten çok severdim ama bu ilk film olduğu için Babamla izlediğim film, her zaman favorim olacak.

Sekizinci Bölüm

Holden

Ollie'nin dairesine dönerken yol boyunca hararetle film hakkında konuştu. O koltuğunda dans ederken biz de hatırladığımız şarkılardan parçalar söyledik. Dünyanın zirvesindeydi ve buna tanık olmak inanılmaz bir şeydi.

Sinemada uyuduğu için mi yoksa gecenin heyecanından mı bilmiyorum ama gıcırdayan asansörle kendi katına çıktığımızda Ollie tamamen uyanıktı. Onun için kapısını açtığımda Ollie elimi tuttu ve tek kelime etmeden ya da davet etmeden beni içeri çekti; onun alanında benimle tamamen rahattı ve orada olmam benim için doğaldı.

"Küçük oğlum, seni yatmaya hazırlamalıyım; saat neredeyse on bir oldu."

Ollie'nin omuzları çöktü ve yüzü düştü. "Evet, baba." "Sorun nedir?"

Çok şirin bir omuz silkme hareketi yaptı. "Sadece... Bu gece çok eğlendim, bitmesinden nefret ediyorum."

Benim tatlı oğlum. Yanaklarını avuçlarımdan içine aldım ve başparmaklarımla pürüzsüz tenini okşadım. "Eğlenceli bir günü bitirmenin zor olduğunu biliyorum ama *daha* da eğlenceli günler geçirmek için bedenlerimizin dinlenmeye ihtiyacı var."

"Biliyorum baba. Keşke gitmek zorunda olmasaydın."

"Bu gece seninle kalmamı ister misin?" diye sorarken sesimi eşit tutmak için elimden geleni yaptım.

"Gerçekten mi?" diye sordu kocaman gözlerle. "Evet, baba! Oh, evet!" Ben kıkırdarken o beni kucakladı ve sıkıca sarıldı. "Ama bekle; sabah çalışman gerekmiyor mu?"

"Biliyorum, ama işten sonra üstümü değiştirmek için evime uğradığımda, kalmamı istersin diye yarın için bir takım elbise aldım."

"Her zaman kalmanı istiyorum."

Onun sözleriyle nabzım hızlandı. Oğlumu her gece yatırmaktan ve her sabah ona kahvaltı hazırlamaktan başka bir şey istemiyordum; günlerimi onu severek ve üzerine titreyerek geçirmek istiyordum. Aramızda hızla derin bağlar oluştu.

Babalar ve oğulları ve ilişkiler çok hızlı ilerleyebiliyordu. Küçük tatlı Ollie'ye karşı zaten büyük bir sevgi besliyordum, ancak bunu ona söylemekten biraz korkuyordum. Çok fazla ilişki deneyimi yoktu ve onu korkutmak ya da üzerinde çok fazla baskı kurmak istemiyordum.

"Ollie, evine gelmeyi seviyorum, ama sen de bana gelmek ister misin?

Bu hafta sonu evime gelir misin? Senin için yemek yaparım ve özel bir odam var.

oynayabileceğin bir yer." Şu anda çocuk odası ikiz yatak, şifonyer ve oyuncak rafı/değiştirme masası dışında boş bir odaydı, ama ben

Ollie'nin ziyareti için zamanında hazır olduğundan emin olmak istedim.

"Sadece *benim* için özel bir oda mı?" Gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi bakıyordu.

"Sadece. Senin için. Senin için," diye onayladım, her kelimede parmağımla burnuna vuruyordum.

"Çok heyecanlıyım!" diye ciyakladı ve bana bir kemik daha verdi.

Sarıl.

"Sevindim bebeğim. Ama şimdi seni yatağa hazırlamam gerekiyor."

Onu yatak odasına götürürken Ollie bu kez itiraz etmedi. Ben alt çekmecedен bir çift mavi pamuklu uyku pantolonu ve düz beyaz bir tişört çıkarırken o yatağın yanında bekledi. "Sanırım babanın sana daha eğlenceli pijamalar alması gerekiyor."

"Bu hoşuma giderdi."

Omzumun üzerinden ona gülümsedim. "Temiz iç çamaşırların nerede?" Az önceki yapışkan leke muhtemelen artık kabuk bağlamıştı ve oğlumun uyurken rahat etmesini istiyordum.

"En iyi çekmece."

Yığından bir çift kireç yeşili külot çıkardım ve giysi yığınını ona getirdim. Diz çöktüm ve önceki gece olduğu gibi onu iç çamaşırına kadar soydum. Parmak uçlarımı iç çamaşırlarına dokundurdum.

ve Ollie'nin yüzüne baktığında onu alt dudağını çiğnerken buldu.

"Bu iyi mi?" Onu olduğundan daha fazla zorlamayacaktım.

ama Ollie bana başıyla onay verdi. Derin bir nefes aldım ve kumaşı bacaklarından aşağı çekerken tuttum. Taşaklarına yaslanmış yumuşak aletini görünce ağzım sulandı. Tüm kasık bölgesi pürüzsüzce tıraş edilmişti.

Ollie sessizce, "Böyle görünmesi hoşuma gidiyor," diye açıkladı.

"Eğer istersen saçlarımı uzatabilirim."

Fikirlerimin onun için bu kadar önemli olması kalbimi kabarttı.

"Ollie, bence kesinlikle mükemmel görünüyorsun." Ellerimi ince kalçalarında aşağı yukarı gezdirirken bana tatlı bir gülümseme verdi. Bakışlarımın tekrar güzel aletine takılmasına engel olamadım ve aleti ilgim altında dolgunlaşıp sertleşti. "Babanın sana bakması hoşuna gidiyor mu?"

"Evet," diye fısıldadı. "Beni güzel hissettiriyor."

"Çok güzelsin Ollie." Sert aleti yaklaşık altı inç uzunluğundaydı, ancak ince gövdesine göre çok daha büyük görünüyordu. Ucu kesikti ve

Pembe, dudaklarıma dolamak için can attığım lezzetli bir lolipop gibi

görünüyordu. "Can..." Ollie zorlukla yutkundu. "Ben de seni görebilir miyim baba?"

"Evet bebeğim," diye cevap verdim boğuk bir ses tonuyla. Ayağa kalktım ve gözlerimi onunkilerden ayırmadan ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkardım. Sadece bir kez kazağımı çıkardığımda bakışlar kesildi.

"Ah babacığım, vücudunu seviyorum." Ollie parmaklarını göğsümü ve karnımı kaplayan gümüş rengi tüylere gömdüğünde ürperdim.

"Biliyor musun, bir zamanlar bu vücudun bir sürü kası vardı." Elbette bu neredeyse yirmi yıl önceydi ama bu bilgiyi kendime sakladım. Yıllar geçtikçe, o kaslar bir tüy tabakasıyla doldu. Sarkık değildim ama eskisine göre daha kalın ve çok daha yumuşaktım.

"Gittiklerine sevindim," diye omuz silkti Ollie ve ben de ona meraklı bir bakış attım. "Babaların yumuşak olması gerekir ki sıcak kucaklamalar yapabilsinler." Kollarını belime doladı ve başını göğsüme yerleştirdi. "Ve senin kucaklamaların bu saçlar yüzünden daha da sıcak."

Ben gülerken başı bana doğru zıpladı. "Sen bir hazinesin, bebeğim."

Başının tepesini öptüm, sonra geri çekildi ve bana baktı.

pantolonunu bekliyordu. Tekrar kıkırdadım ve kot pantolonumu çıkarıp yere düşmesine izin verdim. Ollie boxer'ıma bakarken alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı ve göğsü daha hızlı inip kalktı.

İç çamaşırlarımı indirdim ve Ollie küçük bir nefes verdi. Oğlumun seksiliği ve beni görme beklentisi yüzünden sertleşmiş ve nabzım atıyordu. Gözlerimiz birbirimizin vücutlarını tararken aramızdaki hava şehvetle doluydu. Ollie istese bile daha güzel olamazdı ve benim görünüşümden de memnun görünüyordu.

Ollie bana yaklaştı ve ilk konuşan o oldu. "Bak senin oyuncağın benimkinden ne kadar büyük." Ben Ollie'den neredeyse beş santim daha uzun ve biraz daha kalındım.

"Ama birlikte çok güzel görünüyorlar." Aletlerimizin alt tarafını birbirine bastırmak için kalçalarımı kaydırdım ve Ollie temastan ürperdi.

"Mm, bu da güzel bir his."

"Öyle mi?" Kollarımı kalçalarına doladım ve her iki elimle onun küçük tatlı kık yanaklarından birini kavradım. Dizlerimi biraz büküp vücudunu kendime yaklaştırdım ve sertleşmiş siklerimiz birbirine sürtündüğünde Ollie inledi. "Baban seni iyi hissettirebilir mi?"

"Lütfen."

Yanaklarını kavradım ve kalçalarımı yuvarlayarak ısınmış etimi onunkine doğru kaydurdım. Ollie'den bir damla pre-cum damladığında ve uzunluğumdan aşağı kaydığında yüksek sesle inledim. O kadar seksiydi ki dayanamıyordum; ellerimi onun üzerine koymalıydım.

Geri çekildim ve parmaklarımla vücudunun ön tarafını gıdıkladım. Yumuşak, pürüzsüz taşaklarını avucumun içine aldım ve hafifçe masaj yaptım. Teni ellerimde ipeksi bir cennet gibiydi.

"Baba, bu çok iyi hissettiriyor." Ollie'nin ağır ağır kapanan gözleri benimkilere bakarken arzuyla parlıyordu.

"Öyle mi? Buna ne dersin?" Elimi sikinin etrafına sardım ve yavaşça çektim.

"Ah, baba." Ollie öne doğru sendeledi ve iki eliyle göğsümü tutarak kendini yakaladı. Onu daha hızlı okşadım, pre-cum ile kayganlaşmış teninde kaydım. Ollie bakışlarını indirerek elimin etini pompalayışını izledi. "Aman Tanrım, bu çok ateşli."

Parmakları göğsümdeki kılları kavradığında inledim ama bu acıdan değildi. Acıyı seviyordum ama oğluma kendini iyi hissettirdiğimi bilmek daha da hoşuma gidiyordu. Ben etini çekip sağdıkça Ollie inledi ve sızlandı. Başparmağımı ucunun üzerinde dolaştırıp yarığında sızan parlak damlayı etrafa yaydığımda haykırdı.

Çaresiz gözlerle bana baktı. "Ben de sana dokunabilir miyim baba?"

"Evet. Lütfen, Ollie. Babamın senin dokunuşuna *ihtiyacı var*."

Tabanımı eline aldı ve çekingen bir vuruş yaptı. Oğlumun daha önce hiç başka bir erkeğe dokunmadığını bilmek içimi sevinçle doldurdu. "Bu çok iyi bebeğim; aynen böyle," diye onu cesaretlendirdim. Bileğini daha güvenle hareket ettirdi, ben de onun için aynısını yaparken beni sert ve hızlı bir şekilde sarsıyordu.

"Ah, baba." Ollie'nin başı omuzlarına düştü ve gözleri kapandı. Ağır nefesler ve kolunun hızlı hareketiyle göğsü sarsıldı. "Ohhh, baba." Boştaki elimle taşaklarını avuçladım ve tam zamanında sıkılıp yuvarlandıklarını hissettim. Aleti elimde sarsılırken Ollie odanın içine doğru seslendi. Ilık dölleri koluma sıçradı ve oğlumun kokusunu derin derin içime çektim.

Ollie'nin vücudu titredi ve eli hareketlerini yavaşlattı, ama o kadar yakındım ki; aroması ve sıcaklığı beni çevreledi ve yüzündeki ezici mutluluk ifadesi o kadar güzeldi ki dayanamadım. Kalçalarımı titrettim, sikimi daireler çizen parmaklarının arasından geçirdim.

"Çok seksisin," diye mırıldandı Ollie, şimdi kesik gözlerle beni izliyordu. "Şişman ucunun elimden çıkışını seyretmeye bayılıyorum." *Tanrım.* Tatlı oğlumdan edepsiz bir konuşma beklemiyordum ve bu beni uçurmaya yetti.

Taşaklarım havaya kalktığında homurdandım ve sikim Ollie'nin elinin üzerine kalın beyaz damlalar saçtı. O kadar sert boşalmıştım ki tohumlarımın bir kısmı

karnına serpti. Boşalana kadar kalçalarımı salladım ve onun dokunuşu aşırı hassas tenimde çok yoğundu. Nefesimizi tutarken ve bedenlerimiz sakinleşirken birbirimize baktık.

Tenimdeki ılık sıvı ve Ollie'nin havadaki tatlı kokusuna karşı koymak çok zordu. Ön kolumu ağzıma götürdüm ve tohumunun bir kısmını yalayıp mırıldanırken oğlum beni kocaman gözlerle izledi. "Çok lezzetlisin, bebeğim."

Ollie'nin bakışları yapış yapış olmuş eline kaydı ve zihninde dönen dişlileri görebiliyordum. Denemesi için asla ısrar etmezdim ama elini kaldırıp tenindeki beyaz kremi incelediğinde ve bir parmağını ağzına soktuğunda çok sevindim. Benim küçük bir parçamı içine alıyordu.

Ollie kaşlarını çattı ve başını yana eğdi. Parmağını çıkardığında, "Tuzlu," dedi. Dudaklarını birbirine vurdu. "Ve keskin." Başını sallamadan önce bir an düşündü. "Hoşuma gitti. Çok lezzetlisin baba."

Kıkırdadım ve onu sıkıca kucakladım, dölüm onun karnından benimkine bulaştığında hiç umursamadım.

"Oyuncağımdan senin sorumlu olman da hoşuma gidiyor," diye ekledi Ollie. "Ben asla *böyle* hissettiremezdim."

Başının tepesine bir öpücük kondurmadan önce yüksek sesle güldüm. Oğlum beni o kadar çok mutlulukla doldurdu ki, hepsini zapt edemiyordum. İçimden sık sık neşeli kahkahalar fışkırıyordu; Ollie beni hafif ve özgür kılıyordu.

"Ben de senin oyuncağından sorumlu olmayı seviyorum." Oğluma zevk veren kişi *ben* olmak istiyordum. Arkama yaslandım ve burnunun ucunu öptüm.

genişçe esnedi. "Sanırım baban seni çok geç saate kadar ayakta tuttu. Hadi gidip seni temizleyelim ve sıcak pijamalarını giydirelim."

Ollie'nin küveti yoktu ve duş kabini onunla birlikte sığamayacağım kadar küçüktü, bu yüzden yüzünü, karnını ve ellerini temizlemek için sabunlu bir bez kullandım. Oğlumun dişlerini fırçalamadan ve seçtiğim pijamaları giydirmek için onu odasına götürmeden önce kendimi de çabucak yıkadım. Ollie'nin kıyafetlerini seçmek benim için çok önemliydi.

onu önemseydiğim gibi. Umarım benim için olduğu kadar onun için de bir anlamı vardır. *Bunu öğrenmenin bir yolu var.*

"Ollie, özel odanda oynamaya geldiğinde giymen için sana özel kıyafetler alacağım," dedim boxer'larımın içine girerken. "Kulağa nasıl geliyor?"

"Kulağa eğlenceli geliyor baba," diye gülümsedi. "Kıyafetlerimi seçmene bayılıyorum." Bu soruya cevap oldu. "Yeni eğlenceli pijamalarımı da unutma." Yanakları pembeleşti. "Özür dilerim; açgözlölük etmek istememiştim. Sadece kıyafetlerimi seçtiğın zaman kendimi şanslı hissediyorum."

"Şanslı olan benim, bebeğim." Battaniyesini geri çektim ve poposunu hafifçe okşadım. "Tamam, yatağa tırman."

Ollie yastığına sokuldu ve Harold'ı göğsüne doğru kucakladı. Komodinden pacasını alıp ışığı söndürdükten sonra yanındaki yatağa yerleştım ve yorganı üzerimize çektim. Yatağı sadece tam boydu, bu yüzden dar geliyordu ama yine de oğluma yeterince yakın değildim. Kolumu ona doladım ve sırtını aynı hizaya çektim.

ön tarafımla. Onu kollarımın arasına almak dünyanın en güzel duygusuydu.

Ollie emziğini ağzından çıkardı. "Bir iyi geceler öpücüğü alabilir miyim?

Öpücük?"

"Her zaman." Dudaklarını şefkatle öptüm ve geri çekildiğimde bana tatlı bir gülümseme verdi. Onu ne kadar sevdiğimi, benim için ne kadar önemli olduğunu söylemek istedim ama önce Ollie konuştu.

"Benim özel şarkımı söyler misin baba? Uykuya dalmama yardımcı

oluyor." "Tabii ki." Tekrar uzandı, paci'sini emdi ve bekledi

sabırla onun şarkısını bekledim. Onu hayal kırıklığına uğratmak istemedim ve şarkı söyledim:

Dinlen, küçük Ollie, uyu.

Umarım babanı rüyalarında bulursun

Gözlerini kapat ve uzaklara dal

Bugün yaşadığımız tüm eğlenceyi hayal edin

Ollie derin uykuya daldığında, bir dize daha ekleyecek kadar cesur davrandım:

Kalbimi huzur ve neşe ile dolduruyorsun

Baba oğlunu seviyor

Başının arkasını öptüm ve harika oğlumla ilgili rüyalar görmeyi
umarak gözlerimi kapattım.

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

Holden

Karanlık odada şaşkınlıkla gözlerimi kırptım; gece boyunca hep mışıl mışıl uyurdum ve Ollie kollarımdayken daha da iyi uyumayı bekliyordum. Ama görüşüm karanlığa alıştığında, beni neyin uyandırdığını anlamam sadece bir anımı aldı.

Ollie sırt üstü yatıyordu ve vücudu tamamen kaskatı kesilmişti. Paci'si yanındaki yastığın üzerinde duruyordu ve çeneleri birbirine kenetlenmişti, ancak gözleri tamamen açıktı ve tavana kilitlenmişti.

"Aman Tanrım." Hızla doğruldum ve omzunu okşadım. "Ollie? Ollie, beni duyabiliyor musun bebeğim?" Hiç irkilmedi bile, içime bir panik dalgası gönderdi. Elimi burnunun altına koydum ve kalbim durdu. Nefesini tenimde hissedene kadar dövüyordum. Bana bazen kötü rüyalar gördüğünü ve uyanamadığını söylediğini hatırladım ve merak ettim.

olan şey buydu. Oğlumun bir kâbusa hapsolduğu düşüncesine dayanamıyordum; onu uyandırmak zorundaydım.

"Ollie!" Yanaklarına hafifçe dokundum. "Uyan, bebeğim. Uyan!"

Kocaman bir nefes çekerken vücudu sarsıldı. *Oh, Tanrıya şükür.* I bana vahşi gözlerle bakıp çılgılık atana ve uzuvlarını her yöne savurana kadar rahatlamıştı.

"Sorun yok! Sadece benim. Sadece baban," diye defalarca tekrarladım ama onu yatıştıramadım. Bağırmaya ve battaniyeleri pençelemeye devam etti. Kendimi çok çaresiz hissediyordum; sanki onu hayal kırıklığına uğratiyordum. Ona bakmam gerekiyordu ama nasıl yapacağımı bilmiyordum. Bana nasıl yardım edeceğimi söylemesi için yalvarırken gözlerim yaşlarla doldu. "Lütfen Ollie, ne yapacağımı bilmiyorum. Ne yapmalıyım bebeğim?" Yanağını okşadım ve gözleri öfkeyle parladı. Yumruğunu geriye doğru kaldırdı ve burnumun ortasına bir yumruk indirdiğinde yolumdan çekilemeyecek kadar şok olmuşum.

Ve sonra tatlı Ollie'm bana geri döndü. Gözleri yeniden odaklandı ve yüzümden aşağı akan kan manzarasını görünce nefesi kesildi. O

Titreyen, kan sıçramış elini inceledi ve bana öyle bir suçluluk ve üzüntüyle baktı ki kalbimi paramparça etmekle tehdit etti. "Ah babacığım, ben ne yaptım?"

Ona her şeyin yolunda olduğunu söylemeye çalıştım ama ağzımı açtığımda burun deliklerimden akan kan içeri süzüldü. Bir parmağımı 'bir saniye' dercesine kaldırdım ve kanın yatağına ya da halıya damlamasını engellemeye çalışarak banyoya koştum.

Kan akışını durdurmak birkaç dakika sürdü; tatlı küçük Ollie bir yumruk atabilirdi. Neyse ki burnum düzgün görünüyordu da Morarma izleri vardı, bu yüzden bir yerinin kırıldığından şüpheliydim. Ollie'nin parmak eklemlerini temizlemek için başka bir bezi ıslatmadan önce lavabodaki ve sakalımdaki kırmızı pisliği sildim.

Odasına geri döndüğümde, yatakta doğrulup ellerine kapanarak hıçkıra hıçkıra ağladığını görünce kalbim duracak gibi oldu. "Neyin var Ollie?" Hemen yanına koştum ve incelemek için sağ elini kaldırdım. "Parmak eklemlerini mi incittin?" Derisindeki kırmızı lekeleri nazikçe temizledim.

"Sen... sen gitmedin," dedi timsah gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken.

"Tabii ki gitmedim. Sadece battaniyelerinizi kirletmemek için üzerimi temizledim."

"Gitmeliydin," diye ısrar etti ve ruhum paramparça oldu. Neden gitmemi istediğini anladım; onu hayal kırıklığına uğrattım. Bana ihtiyacı olduğunda yardım edemedim.

"Üzgünüm, Ollie. Eğer istersen giderim. Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim."

Daha çok ağladı. "Ben seni hak etmiyorum. Bana çok iyi bakıyorsun, kendimi çok iyi hissettiriyorsun ama ben seni incitiyorum."

Ollie'nin sadece kendini suçlu hissettiğini ve bana kızgın olmadığını bildiğim için rahat bir nefes aldım. "Bebeğim, hayır." Oğlum kontrolünü kaybetmeden önce daha fazla ilerleyemedim. Gözyaşları ve sümüğü yüzünden aşağı süzülürken feryat etti.

"Çok ama çok özür dilerim. Hayatım üzerine yemin ederim ki seni bilerek incitmedim. Uyku felci geçiriyordum. Bazen çok uykulu olduğumda olur.

Vücudum sıkışıyor ve rüya mı görüyorum yoksa uyanık mıyım bilmiyorum ve nerede olduğumu bilmiyorum. Orada olmayan şeyler görüyorum ve senin bir canavar olduğunu düşündüm. Beni yakalamaya çalıştığını düşündüm. Sen olduğunu bilmiyordum. Sana asla zarar vermem baba, *asla!*"

"Şşş, sorun yok. Bunu biliyorum." Onu kollarıma almaya çalıştım ama Ollie beni itti.

"Hayır, baba. Benden nefret etmelisin. Beni terk etmeli ve bir daha asla geri dönmemelisin."

"Ollie, seni asla terk etmeyeceğim," diye söz verdim. "Seni bu kadar çok severken senden nasıl nefret edebilirim ki?"

Gözyaşlarının arasından nefes nefese kaldı ve iri, sulu gözlerle bana baktı. "Beni seviyor musun?"

Ollie geri çekilmeden yanaklarını ellerimle okşamama izin verdi. "Seni tüm kalbimle seviyorum."

"Ben de seni seviyorum baba." Onun bu itirafı karşısında gözlerim yaşlarla doldu. "Seni tüm kalbimle, ruhumla ve diğer tüm varlığımla seviyorum."

parçalar." Ne kadar sevimli olduğunu görünce gülümsedim. "Ben hiç sevmedim

Daha önce kimseye söylemedim. Ne zaman söyleyeceğimi ya da ne söyleyeceğimi bilmiyordum ama biliyorum baba. Hem de çok." Derin bir iç çekti. "Seni incittiğime inanamıyorum." Yüzünü tekrar ellerinin arasına saklamaya çalıştı ama ben buna izin vermedim.

"Buraya gel, bebeğim." Onu kucağıma çektim ve sırtımı yatak başlığına yasladım. "Üzgün olduğunu biliyorum ama bunun bir kaza olduğunu da biliyorum. Oğlum bana asla bilerek vurmaz. Bunu kendi adımı bildiğim kadar iyi biliyorum."

"Söz veriyorum, baba."

Yüzünü silmek için nemli bezi kullandım ve burnunun ucunu öptüm. Ollie sonunda başını göğsüme yasladı. "Durumunun sana karşı hissettiklerimi asla değiştirmeyeceğini söylediğimi hatırlıyor musun?" Başını salladı ve yanağını kıllı tenime sürttü. "Ciddiydim. Sadece sana yardım etmek istiyorum. Peki bu tekrar olursa ne yapmam gerektiğini söyleyebilir misin?"

"Genellikle çok uzun sürmez. Tam olarak ne kadar sürdüğünü bilmiyorum çünkü olduğunda kafam karışıyor ama bir saatten fazla olduğunu sanmıyorum.

birkaç dakika."

"Yani seni yalnız mı bırakmalıyım?" Bu fikir hoşuma gitmedi; zavallı bebeğim her şey olduğunda çok korkmuş görünüyordu. Elimden geldiğince onu rahatlatmak istedim.

"Benimle konuşabilir ve beni uyandırmaya çalışabilirsin ama bana dokunma. Korkuyorum ve seni tekrar incitmek istemiyorum."

"Bu yüzden sıkıştığını fark edersem, seni rahat bırakacağım ve seninle konuşacağım; babanın yanında olduğunu ve seni sevdiğimi söyleyeceğim ve seni tekrar kucaklamak için tamamen uyanmanı bekleyeceğim."

"Bu harika, baba." Yanağını tekrar bana yasladığında gülümsedim.

"Tamamen yanlış bir şey yaptığım için özür dilerim."

"Sen sadece bana yardım etmeye çalışıyordun," diye itiraz etti.

"Bundan sana daha önce bahsetmeliydim ama bir süredir böyle bir şey olmadı."

Sözleri beni utandırdı. "Sence sinemada seni geç saatlere kadar ayakta tuttuğum ve yatmadan önce seni bu kadar *heyecanlandır*dığım için mi oldu?"

Ollie yumuşak bir sesle, "Muhtemelen," diye cevap vermeden önce bir dakika sessiz kaldı. Ama hiçbir şeyi değiştirmezdin," diye hızla ekledi. "Seninle olmak benim için her şeydi, baba."

"Ben de yle. Ama artık bunu bildiğim için seni sadece matineler için sinemaya götüreceğim. Ayrıca yatmadan önce ılık bir köpük banyosu yapmanı ve rahatlamanı sağlayacağım; böylece bedenin ve zihninin uyku için huzurlu olacak."

"Sen dünyadaki en iyi babasın." Bir sürü Sözlerinden şüphe duymak için sebeplerim vardı ama ona teşekkür ettim ve başına bir öpücük daha kondurdum. "Ama... benim kvetim yok."

"Yaparım," diye omuz silktim. "Suda oynayabileceğin bir sürü lastik oyuncağın olmasını bile sağlayacağım."

"Kulağa çok eğlenceli geliyor!" Ollie kucağımda dans ettiğinde kıkırdadım. Ta ki tamamen hareketsiz kalana kadar. "Ama bir dakika bekleyin." *Tanrı merhamet etsin, geminin duygusal iniş ıkışları yüzünden deniz tutması yaşayacağım.*

gece. "Her gece banyo yapmamı istediğini söylemiştin." "Bunu yapamam" dediğinde sesi kasvetliydi.

Oh. Kahretsin. Doğru ya. Oğlumun ihtiyaçlarını karşılama ve onu evde benimle güvende ve rahat tutma konusunda hayal gücümü serbest bıraktım. "Üzgünüm bebeğim. Haklısın; benim yanıma taşınmak büyük bir adım. Açgözlülük ettim ve senin henüz buna hazır olmayabileceğini düşünemedim. Lütfen beni affet."

"Ne?" Ollie çay tabağı gibi gözlerle bana baktı. "Senin yanına taşınabilir miyim?"

"Ben... bekle, üzüldüğün şey bu değil miydi?"

"Burada duş almak zorunda kalırsam lastik oyuncaklarla oynayamayacağım için üzülüyordum." Onun bu sevimli itirafı karşısında gülmek için fazla şaşırmıştım. "Yani... gerçekten senin yanına taşınabilir miyim?"

"Hızlı olduğunu biliyorum ama en çok seninleyken mutlu oluyorum Ollie. İsteyken, seni tekrar kollarımda hissedebileceğim zamanı hayal ediyorum.

Ayrıca, seninle sadece bazen değil, her zaman ilgilenmek istiyorum."

Özellikle de artık tatlı oğlumun özel bakıma ihtiyacı olduğunu bildiğimden, onu ihtiyacı olan şeyden mahrum edemezdim. Eğer ayrı yaşasaydık, onu tekrar görene kadar durmadan onun için endişelenirdim. Onu yatağında tek başına, kaskatı ve korkmuş bir halde hayal ederdim.

"Evimi bile *görmediğin* için bunu istemek çok fazla," diye devam ettim, "Ama söz veriyorum orada ihtiyacın olan her şeye sahip olacaksın. Seni seviyorum ve yanımda olmanı çok isterim. Eğer benimle yaşamak istiyor ama burayı da tutmak istiyorsan, bu da sorun değil. Ama bu size kalmış; lütfen şu ya da bu şekilde kendinizi baskı altında hissetmeyin. Eğer hazır değilsen, söz veriyorum anlıyorum."

"Nerede kaldığımız umurunda değil; sadece seninle olmak istiyorum," diye fısıldadı Ollie. "Hayatım boyunca olmadığım kadar mutluyum; olabileceğimi hiç düşünmediğim kadar mutluyum. Uzun zamandır beni seven ve benimle ilgilenen bir babayla birlikte yaşamayı hayal ediyordum." Gözleri tekrar ıslandı. "Ama böyle hissedeceğimi hiç bilmiyordum. Tüm hayallerimi gerçeğe dönüştürdün."

Konuşamayacak kadar mutlu bir şekilde onu kollarımla sıkıca sardım. Gözyaşlarım yüzümden aşağı ve Ollie'nin dağınık saçlarına damlıyordu. Hüngür hüngür ağlamadan konuşabileceğime emin olana kadar onu yavaşça ileri geri salladım.

"Sen benim de hayallerimi gerçekleştirdin. Sen benim tatlı, mükemmel oğlumsun ve hayatımda olduğun ve şimdi de evimde olduğun için çok şanslıyım."

Ertesi gün ben isteyken Ollie'nin ilaçları gibi ihtiyacı olan şeyleri toplayıp, ben onu tamamen yerleştirene kadar evime getirmesi için bir plan yaptık. Sonra bir Uber çağırıp onu dairesinden alacak ve işten çıktıktan sonra benimle buluşması için evime getirecektim. Onu kendim götürmek istiyordum ama daha da önemlisi onu bir an önce görmek istiyordum.

Her şeyi yoluna koyduktan sonra oğluma tekrar sarıldım ve kendimi hiç hatırlamadığım kadar mutlu hissettim. Bu taşınma hızlı oldu ama bizim için işe yaradı. İkimizin de istediği buydu ve kim neyin ne olduğunu umursardı ki?

"geleneksel" mi? İlişkimizle ilgili başka hiçbir şey öyle değildi, öyleyse neden şimdi bu konuda endişelenmeye başlayalım?

Ollie yorganın altında bana doğru kıvrıldı ve ben ona şarkı söylerken paci'sini emdi. Bu kez *tüm* dizeleri söyledim ve oğlum uykuya dalmadan önce bana uykulu bir onay mırıltısı verdi.

OceanofPDF.com

Onuncu Bölüm

Holden

"Bana yardım ettiğin için sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum," dedim Shawn'a, elinde bir kucak dolusu poşetle başka bir mağazadan döndüğünde.

Orijinal plandan biraz saptım; Ollie'ye veda öpücüğü verip işe doğru yola çıktıktan sonra evimin durumunu düşündüm. Temizdi ve oğlumun taşınması için hazırды... tartışmasız en önemli oda olan çocuk odası hariç. Gerçekten de çocuk odasının sadece bir kabağuydu; *çok fazla* iyileştirmeye ihtiyacı vardı. İş yerini aradım ve hasta olduğum yalanını söyledim. Sonra panik içinde Shawn'ı aradım. En iyi arkadaşım da işten izin aldı ve sorgusuz sualsiz yardım etmeye hazır bir şekilde evime geldi.

"Teşekküre gerek yok," diye ısrar etti. "Yardım etmekten mutluluk duyarım." Cebini karıştırdı ve bir tomar para çıkardı. "İşte paranızın üstü."

"Sende kalsın," diye el sallayarak ısrar ettim. "Eminim sana bir şey için borçluyumdur."

Shawn homurdandı ve parayı cebine geri koydu. "Burası harika görünüyor," diye iltifat etti çocuk odasını incelerken. Bir zamanlar steril beyaz bir oda olan odanın duvarlarında şimdi yeni bir kat açık gri boya vardı. Shawn ve ben bu sabah ilk iş olarak onları boyadık ve zavallı oğlum geldiğinde dumandan bayılmasın diye pencereleri açık tuttuk. Soğuk gri rengin Ollie'yi rahatlatacağını ve gevşeteceğini düşündüm.

Beyaz iki kişilik yatak şimdi çizgili çarşaflarla ve her renkten tren desenli bir yorganla kaplanmıştı. Beyaz bir şifonyer vardı ve içi Ollie'nin oyun kıyafetleri ve pijamalarıyla doluydu. Onun yanında uyluklarıma kadar gelen uzun bir kitaplık vardı. Rafları kitaplar ve oyuncaklar dolduruyordu ve en üstte oğlumun altını değiştirdiğim yumuşak kırmızı bir paspas vardı. Bir ucunda bebek bezleri, ıslak mendiller ve losyonların konulduğu cepli bir düzenleyici asılıydı. Ve Shawn az önce en önemli eşyayı almıştı.

Mağazaya.

"Sanırım bu şeyi inşa etmek son adım," dedim gülümseyerek ve elindeki çantaları işaret ettim.

"Harika, hadi işe koyulalım." İkimiz de yere oturduk ve tren raylarını birbirine geçirmeye başladık; Ollie'ye Spradlin's Toy Store'dan çok sevdiği elektrikli seti almıştım. Umarım bu sürpriz hoşuna gitmiştir.

"Deli olduğumu düşünmediğine emin misin?" Eğri bir parçayı raylara bağlayarak sordum. "Oğlumu bu kadar kısa bir süre tanıdıktan sonra benimle kalmaya davet ettiğim için mi?"

"Sen tamamen delisin," diye ısrar etti Shawn. Çenem düştü ve başını sallayarak güldü. "Çılgınca *mutlusun*; seni hiç bu kadar böyle. Jamie'yle heyecanlıydın ama bence bu adamdan çok durumla ilgiliydi." Başımı sallayarak onayladım.

"Ama şimdi Ollie ile durum farklı. Elbette oğluna bakmak istiyorsun ama sadece yaşam tarzını sevmiyorsun, *onu* seviyorsun. Onsuz yaşamaya dayanamadın ve bu yüzden onu bu kadar çabuk davet ettin. Yani hayır, deli olduğunu hiç sanmıyorum. Bu fırsatın kaçmasına izin verirken deli olursun.

iki elimle tutmadan. O kadar mutlusun ki resmen parlıyorsun ve söz konusu en iyi arkadaşım olduğunda tek istediğim bu.

arkadaşım." Bana yaramaz bir sırıtma yapana kadar kalbim kabardı. "Ayrıca, sen yeni yetme bir tavuk değilsin, bu yüzden böyle bir şansı çok fazla yakalayamayabilirsin."

"Benden bir yaş büyük olduğunu ve hâlâ bekâr olduğunu hatırlatabilir miyim?" Alay ettim.

"Kahretsin, şimdi üzgünüm."

Ben güldüm ve Shawn da bana katıldı. Birbirimize her zaman takılırdık ama asla ciddi değildik. Birbirimizi derinden önemsiyorduk ve alay etmek bunu göstermenin sadece bir yoluydu.

"Oğlun dışarıda bir yerde," diye ciddi bir şekilde ısrar ettim. "Onu yakında bulacağına ve kendini parlatacağına inanıyorum."

"Umarım öyledir çünkü sadece kendimi becermekten yorulmaya başladım."

Tekrar güldük ve tüm çöpleri atıp tamamlanmış odaya iyice bakmadan önce tren setini bir araya getirmeyi bitirdik.

"Mükemmel," diye fısıldadım. Shawn kolunu omzuma attı ve başıyla onayladı. Ollie'nin özel alanını göreceği için duyduğum heyecanı zorlukla bastırabiliyordum.

"Oğlunuz ne zaman burada olacak?"

Saatime baktım. "Yaklaşık on beş dakika içinde."

"O zaman gitsem iyi olacak."

"Neden akşam yemeğine kalmıyorsun?" Teklif ettim. "Eminim Ollie seni tekrar görmek ister. Ayrıca, ikinizin birbirinizi daha iyi tanımanızı istiyorum." Ollie ve Shawn hayatımdaki en önemli iki insandı ve ben de onların yakın olmasını istiyordum. "Ayrıca, odanın toplanmasına sen yardım ettin, bu yüzden biraz övgü almalısın."

"Bazı şeylerden kendime pay çıkarmayı severim," diye dalga geçerek, benim kirli sakalımdan çok daha dolgun olan sakalını okşadı. Ancak saçları benimkiler kadar kırışmamıştı. Şakakları ve başının arkası çoğunlukla griydi ama başının tepesi koyu kahverengi bir kabarıklıkla kaplıydı. Bu piçin benden nasıl daha yaşlı olduğundan emin değildim ama

Her nasılsa benden birkaç yaş daha genç görünüyordu. O da benden daha fitti; vücudu daha az tüylü ve daha çok kaslıydı, yine de hiçbir şekilde parçalanmamıştı. Muhtemelen bir vücut kılı yarışmasında berabere kalırdık. En seksi mi yoksa en iğrenç mi olduğumuz jürinin kılları ne kadar sevdiğine bağlıydı, çünkü ikimiz de kıllarla kaplıydık.

"Bir fikrim var," diye açıkladı Shawn, beni garip düşünce tarzımdan çekip çıkararak. "Ben gideyim de sen ve Ollie baş başa kalabilin.

Ona evinizi ilk kez gösteriyorsunuz. Yerleşip rahatladığında bana mesaj at, ben de gelip sizinle yemek yiyeyim."

"Bu aslında çok akıllıca."

Shawn alay etti. "Şaşırmış gibi görünmen beni incitti." Bana göz kırptı ve sadece şaka yaptığını göstermek için omzumu itti. "İyi şanslar Holden. Oğlunu şaşırtacağını biliyorum."

"Teşekkür ederim." Ona sarıldım ve o da beni iyice sıktı. "Sana sonra mesaj atarım." Bana bir göz kırptı ve çıktı, beni Ollie gelene kadar dakikaları sayarken bıraktı.

OceanofPDF.com

On Birinci Bölüm

Holden

Umarım Ollie, Uber'i garaj yoluma yanaşıp arabadan indiğinde bir sürüngen gibi camdan dışarıyı izlediğimi fark etmemiştir. Ürkütücü olmaya *çalışmıyordum*; sadece oğlumun yeni evine verdiği ilk tepkiyi görmek istemiştim.

Ollie tuğladan yapılmış çiftlik tarzı eve bakarken çenesi düştü. Arabamın saklandığı bitişik garaja giden asfalt bir araba yolu vardı. Ön bahçe mütevazı boyutlardaydı; arka bahçe çok daha büyüktü ve yakında açıp Ollie'nin salıyla içinde yüzmesine izin vermek için sabırsızlandığım havuzu barındırıyordu.

Oğlum telaşla kapıya doğru koştu ve kapıyı çaldığında hoppa bir kahkahayı ısırmak zorunda kaldım. Sakinleştirici bir nefes aldım ve kapıyı çekerek açtım, onu gülümseyerek karşıladım.

"Merhaba bebeğim." Ona kocaman sarıldım. "Seni özledim."

"Ben de seni özledim baba." Kucağıma daha da sokuldu. "Eviniz çok güzel."

"Burası senin de evin," diye hatırlattım ve o da bana muhteşem bir sırıtışla karşılık verdi. "Sırt çantanı alayım ve sonra sana etrafı gezdireyim." Ollie arkasını döndü ve çantasını omzundan almama izin verdi. "Bunun içinde ilacın var mı?"

"Evet. Diş fırçam ve temiz iç çamaşırlarım da var. Bana hazırladığın atıştırmalık paketlerinden biri *vardı* ama onu yolda yedim."

Çantasını portmantoya asarken kıkırdadım. "Karnının doyduğuna sevindim, böylece hemen eğlenceli şeylere geçebiliriz ve sen de biraz oynayabilirsin.
yemekten önce."

"Evet!" Havayı yumrukladı ve ben yine güldüm.

"Ama eğlence odana gitmeden önce sana evin geri kalanını göstereceğim." Ollie'nin elinden tuttum ve her odayı gezdirdim. Geniş mutfığa hayranlıkla baktı ve evin büyüklüğünden etkilendi.

köşedeki oturma odası. Arka bahçeyi gösteren cumbalı pencereden dışarı baktığımızda oğlum ciyak ciyak bağırarak üstü kapalı toprak havuzunu gördü.

"Ve işte yatak odamız," diye duyurdum eşikten geçerken. "Ne düşünüyorsun?"

"Bayıldım." Ollie odanın içinde dolaşarak koyu mavi duvarları ve kiraz lekeli mobilyaları inceledi. Parmaklarını kalın gri yatak takımının üzerinde gezdirdi ve gülümsedi. "Çok yumuşak. Yorganın altına sokulmak için sabırsızlanıyorum.

kapakları."

"Eğer oynamak yerine biraz uzanmayı tercih ediyorsanız..." Ollie'nin gözleri açılmadan önce alaycı cümlemin tamamını söyleyememiştim.

"Fikrimi değiştirdim, baba. Bekleyebilirim." Yanıma gelmek için yatağın etrafından dolanırken ve iki elimi tutarken güldüm. "Özel odamı görmeyi gerçekten çok istiyorum. Lütfen baba?"

"Benim tatlı oğluma nasıl hayır diyebilirim ki?" Eğildim ve dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Bir şey daha var; banyo hemen şurada.

İhtiyacınız olursa." Odanın köşesindeki bir kapıyı işaret ettim.

"Şu anda iyiyim." Aklında çocuk odası varken oğlumun banyoyla ilgilenmediğini anlayabiliyordum.

"Daha sonra sana banyo yaptırdığımda görürsün," diye omuz silktim.

"Şu anda görmemiz gereken bir çocuk odası var." Onu koridorun sonundaki bir kapıya götürürken Ollie yine ciyakladı. Durduğumuzda oğlumun omuzları aşağı yukarı sarsıldı ve yumrukları açılıp kapandı. Önceki katapleksi nöbetlerine benzemiyordu ama yine de endişeliydim. "İyi misin, bebeğim?"

"Vücudum çok heyecanlı baba. Kıpırdamadan duramıyorum."

"Yani bu mutlu bir dans mı?" Ollie başıyla onayladı ve ben de gülümsedim. "Çok tatlısın."

Nefes nefese kaldı ve başını çevirip bana baktı. "Kötü kelime, baba."

"Özür dilerim." Oğlum beni az önce azarlamış olsa da yüzümdeki sırıtışı sildi. "Kapıyı açmadan önce bu mutlu dansı biraz daha görebilir miyim?"

Ollie omuzlarını zıplattı ve o güne kadar gördüğüm en tatlı, en seksi dansı yaparak küçük, sıkı kışını salladı. Onu bütün gün izleyebilirdim ama oğlumun heyecandan patlamak üzere olduğunu biliyordum.

"Gözlerini kapat, bebeğim. Şaşırmayı istiyorum."

Gözlerinin kapanmasına izin verdi ve elini tutmam için bana uzattı. Kapının gıcırdayarak açılma sesini duyunca parmaklarımı sıktı. Onu odanın içine doğru yönlendirdim, tren raylarının çemberine ulaşmadan önce durdum.

Kalbim göğsümde çarpıyor, oğlumun özel odasına vereceği tepkiyi görmek için yanıp tutuşuyordum. Ağzım kulağının yanında olacak şekilde eğildim ve "Gözlerini aç" diye fısıldadım.

O an hayal edebileceğimden çok daha güzeldi. Ollie'nin iri kahverengi gözlerinde şaşkınlık dans ediyordu. her ayrıntıyı aynı anda görebiliyordu. Tren motorlu yatak örtüsüne ve alt değiştirme masasının üzerindeki parlak kırmızı paspasa takıldılar. Yerdeki tren setinin üzerine geldiklerinde oğlum ayaklarının üzerinde sallanmaya başladı.

Ollie öne doğru devrilirken onu kollarımla yakaladım. Yere bağdaş kurup oturdum ve onu kucağıma oturttum. "Sorun yok," diye yatıştırdım, elimi sırtında aşağı yukarı gezdirerek, "Baban yanında. Ben buradayım." Dağınık saçlarını öptüm. "Umarım bu sürprizini beğendiğin anlamına geliyordur." Umarım beğenmemiştir.

kriz geçirdi çünkü bundan *nefret ediyordu*.

Ollie kendine geldiğinde, "Bunu çok seviyorum," diye fısıldadı. "Ben de seni seviyorum." Bana sulu gözlerle bakmadan önce uzun, şefkatli bir öpücük verdi. "Bütün bunları sadece benim için yaptığına inanamıyorum."

"Senin için her şeyi yaparım," dedim ciddi bir şekilde ve bir öpücük daha aldım.

"Peki ya bu tren?" Ollie gözlerini benden kaçırdı ve parmağını yavaşça yerdeki raylar üzerinde gezdirdi. "Bu treni çok uzun zamandır seviyordum ve benim olmasını hayal ediyordum. Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum."

Onun sevgi dolu

Bakışları yine benimkini buldu ve "Benimle oynar mısın baba?" diye sordu.

Bu hak ettiğimden daha fazla bir teşekkürdü. "Bu beni çok mutlu ederdi ama önce sana rahat oyun kıyafetleri giydirelim."

"Oh, oyun kıyafetlerimi unutmuşum!" Ollie ellerini birbirine vurdu ve kucağımdan atladı. "Onları görebilir miyim baba? Lütfen?"

Oğlumun çok kibar davranışları vardı. "Tabii ki." Kıçımı yerden kaldırdım ve şifonyere doğru adım attım. "Bu alt çekmece pijamalarla dolu." Çekmeceyi açtım ve Ollie ellerini kumaş yığınlarının üzerinde gezdirerek hepsinin ne kadar şirin olduğunu anlattı. "Bunda da havalar soğuduğunda giymek için pantolonlar ve uzun kollu tişörtler var," dedim ve orta çekmeceyi açtım.

oğlumdan da benzer bir tepki aldım. "Bugün sana bunları giydireceğim; şortlar ve tişörtler." Ollie kıyafetleri incelerken bir kulaktan diğetine sııttı.

"Bunlar ne?" diye sordu, köşedeki parlak renkli pamuk yığını göstererek.

"Bunlar senin için aldığım özel iç çamaşırları." Mavi renkli ve üzerinde köpek yavrusu baskısı olan kalın eğitim iç çamaşırlarının en üst çiftini kaldırdım. Ollie'ye uzattım, o da parmaklarını yumuşak kumaşın üzerinde gezdirdi.

"Çok tatlılar."

"Küçük poponda daha da sevimli görünecekler." Ollie'nin yanakları pembeleşirken bana kocaman bir gülümseme verdi. "Bunları sana giydirebilirim ama başka bir seçenek daha var." Ollie beni alt değiştirme minderinin diğer tarafına kadar takip etti. Düzenleyiciden bir bebek bezi aldım ve oğluma uzattım.

Ollie onu incelemek için zaman ayırdı. Parmaklarını kaygan dış yüzeyde gezdirdi ve orada basılı oyuncak ayıların izini sürdü. Pamuksu iç kısmını hissettiğinde bana gülümsedi. "Çok yumuşak." Ekstra pelüş bezlere para yatırmıştım; dayanıksız olanlardan daha pahalıydılar ama oğlumun rahatı için elimdeki her kuruşu harcayabilirdim.

"Erkek çocukların bezlerini babalarıyla paylaşmalarının özel bir şey olduğunu söylemiştin," diye hatırlattım ona. "Bunları kullanmamız için aldım ama sadece sen hazır olduğunda. Seni asla zorlamayacağım bebeğim. Eğer iç çamaşırı giymeyi tercih edersen, bu da sorun değil."

Ollie bezi biraz daha inceledi. "Nasıl bir his olduğunu görebilmem için üzerime koyabilir misin?" Kalbim neredeyse göğsümden dışarı fırlayacaktı. başını salladı.

"Elbette." Alt değiştirme minderini okşadım. "Atla bakalım." Ollie mindere tırmanıp arkasına yaslanırken yüzünde bir gülümseme belirdi. Ayakkabılarını çıkardım ve içimde yaramaz bir his belirdi. "Bu koku da ne?"

Ollie havayı kokladı. "Hiçbir koku almıyorum, baba."

"Bekle bir dakika; sanırım..." Ayaklarından kocaman bir koku aldım ve yüzümü buruşturdum. "Pee-you!"

Ollie kıkırdamaya başladı. "Benimle dalga geçiyorsun, baba!"

"Kokmuş ayak parmakların yüzünden başım dönüyor." Elimin tersini alnıma götürdüm ve Ollie aklını kaybedip gülmekten neredeyse minderden düşecekken geriye doğru sendeledim.

"Baba! Ayak parmaklarım kokmuyor! Onları duşta yıkadım!"

"Ne zaman, bir yıl önce mi?" Ben alay ettim ve Ollie homurdandı.
"Tamam, tamam,

o kadar da kötü kokmuyorlar." Kot pantolonunun düğmelerini açtım ve paylaştığımız bu kolay, aptalca ilişki için şükrederek kotu bacaklarından çektim. Gömleğini çıkardıktan sonra, tekrar homurdanana kadar yanlarını gıdıkladım.

"Lütfen poponu yukarı kaldır, bebeğim." Doğrulduğunda iç çamaşırını çıkardım ve bezini altına yerleştirdim. "Tamam, yatabilirsin." Bezi güzel aletinin üzerinden geçirdim ve yanlarını bağladım. "Çok güzel görünüyorsun Ollie. Nasıl hissediyorsun?"

"Gerçekten yumuşak. Özel oyuncağımın üzerinde güzel bir his veriyor." "Umarım *çok* hoş değildir," diye alay ettim, bir kaşımı kaldırarak.

Ollie kıs kıs güldü. "Hayır, baba; oyuncağımı bu şekilde iyi hissettiren sadece sensin." Kahretsin, eğer bu beni gururdan havalara uçurmadıysa. "Yani..." gergin olduğu zaman yaptığı gibi parmaklarını önünde dolaştırdı. "Bunu kullanmamı istiyorsun, değil mi?"

Ona nazık bir gülümseme verdim. "Evet, bebeğim. Çişin gelirse bezini kullanabilirsin. Sızdırmaz ve baban seni temizler."

"Ama... ya kullanamazsam? Bana kızacak mısın?"

"Asla. Sadece giymek ama yine de lazımlığı kullanmak istiyorsan, sorun değil. İç çamaşırını giymeyi tercih edersen de sorun değil. Ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum ve ihtiyacın olan şey için sana asla kızmayacağım."

Ollie bir nefes verdi ve vücudu gevşedi. "Teşekkür ederim baba."

Dudaklarına bir öpücük kondurdum ve şifonyerin yanına gittim.

"Bugün giymeni istediğim çok özel bir kıyafetim var." Bu kıyafeti (diğer kıyafetleri ve bezleriyle birlikte) o sabah internetten, küçük çocuklar için giyim ve aksesuar konusunda uzmanlaşmış bir mağazadan sipariş etmiştim.

Ben Ollie'nin oyuncaklarını düzenlerken Shawn da onu benim için aldı.

Ollie'ye özel giysilerini giydirdim ve alt değiştirme minderinden inmesine yardım ettim. "Kendini nasıl hissediyorsun?" Yeni kıyafetinin üzerinden aşağıya bakarken sordum.

"Kendimi inanılmaz hissediyorum," diye yanıtladı parlak bir gülümsemeye. "Nasıl *görünüyorum*?"

Ona koyu mavi buhar makineleriyle kaplı açık mavi pamuklu bir şort giydirmiştim. Gömleği de aynı açık mavi renkteydi ve şortunun birkaç santim üzerinde durarak Ollie'nin pürüzsüz karnının bir kısmını gösteriyordu. Tişörtün önünde tek bir tren vardı. Bacasından bir buhar bulutu yükseliyor ve üzerinde "I Choo-Babayı Seç'.

Yanaklarını avuçlarımla arasına aldım ve gözlerinin derinliklerine baktım. "Hayatımda bundan daha mükemmel bir şey görmedim."

"Teşekkür ederim, babacığım." Bana tatlı bir öpücük daha verdi ve gülümsedi. "Şimdi trenimle oynayabilir miyiz?"

"Kesinlikle."

Ben yere oturdum ve Ollie kucağıma oturdu, oturduğunda bezinden çıtır çıtır sesler gelince kıkırdadı. O da uzaktan kumandayı eline aldı ve trenin ileri gitmesini sağlamak için düğmeye bastı.

Oğlumun trenini pistte bir o yana bir bu yana sürmesini izlerken, ruhum nihayet tamamlanmış hissediyordu. Ollie fantezilerini yaşarken onu paylaştığımız evde tutmak hayatıma bir amaç verdi.

"Ollie, sen hiç trene bindin mi?" Merakla sordum.

"Bir kez," diye yanıtladı gözlerini oyunundan ayırmadan.

"Ailem narkolepsimi ilk öğrendiğinde, kendilerini suçlu hissettiler.

bana söyledikleri bazı şeyler hakkında. Bazı şeyleri telafi etmek için beni bir lunaparka götürdüler."

Kollarımı beline daha sıkı sararak tüm dikkatimin onda olduğunu bilmesini sağladım. "Gezintilerin çoğunun çok korkutucu görüldüğünü düşündüm ve ailem beni güzel ve pahalı bir yere götürdükleri ve ben de korkaklık ettiğim için kızmaya başladı." *Ah benim tatlı, tatlı oğlum.* Eğer ailesiyle tanışırsam, buluşmamız her ikisinin de kıcına birer ayağımı sokarak sona ererdi.

"Ama sonra tren yolculuğunu gördüm," diye devam etti Ollie hülyalı bir şekilde. "Büyüktü ama korkutucu değildi. Eğlenceli görünüyordu. Ve *sadece* bir yolculuk değildi; gerçektir. Önünden buhar falan çıkıyordu. Sırada bekledim ve bir sıranın sonuna oturdum. Yan taraflar açıktı, bu yüzden tren raylardan aşağı indiğinde rüzgâr yüzüme çarpıyor ve yanından geçtiğimiz ağaçların kokusunu alıyordum. Heyecan vericiydi ve kendimi çok *özgür* hissediyordum. Bütün gün bindiğim tek şey buydu ama altı kez bindim."

Ollie'nin trenlere olan sevgisini şimdi anlıyordum; bu sadece araçların kendisi değil, temsil ettikleri şeydi. Onlar özgürlük, heyecan ve mutluluktur; çocukluğunda olması gereken ve hâlâ özlemini çektiği her şeydi. Yanağımı başının yan tarafına yasladım. "Kulağa harika geliyor, bebeğim."

"Hayatımın en güzel günüydü." Ollie omzunun üzerinden baktı ve bana bir gülümseme verdi. "Seninle tanışana kadar, baba." Sözleri beni oturduğum yerde eritip bir su birikintisine dönüştürmekle tehdit ediyordu. Konuşamayacak kadar şaşırmıştım, bu yüzden Ollie dudaklarımı gagaladı ve oyununa geri döndü.

Oğlum treni yaklaşık yarım saat sürdükten sonra "Baba, sıra sende mi?" diye sordu.

"Sorun değil; çok iyi vakit geçiriyorsun ve ben de sen."

"Teşekkür ederim, ama bakalım burada benimle oynamak için kullanabileceğin bir şey var mı?" Ollie kumandasını yere bıraktıktan sonra

ve oyuncak raflarına doğru emekledi. "Ah ha!" diye seslenmeden önce birkaç sepeti karıştırdı. Sepeti bana doğru itti.

"Hayvanat bahçesi hayvanları mı?" Yerleştirilen kauçuk yaratıkları incelerken sordum

İçeride.

"Evet." Ollie sürünerek rayların karşı tarafına geçti. "Sen kondüktör ol, ben de hayvan bakıcısı. Hayvanları trene yükle ve bana doğru sür. Ben onları boşaltıp gruplara ayıracağım. Kulağa eğlenceli geliyor mu?"

"Çok eğlenceli," diye gülümsedim. "Çok yaratıcısın."

"Teşekkür ederim baba." Tekrar yerini almadan önce bir öpücük için geri çekildi.

En az yarım saat daha lastik hayvanları tren vagonlarına yükledim ve onları sıralayan Ollie'ye göturdüm. Telefonum cebimde çaldığında küçük hayvanat bahçemiz neredeyse tamamlanmıştı. "Oyunu bir dakikalığına durdurabilir miyiz?" Ollie'ye sordum. Telefonuma gelen mesajı kontrol etmem gerekiyordu.

İşten gelmiş olabilir; özellikle de bugün işten kaydardığım için.

"Elbette, baba. Tüm gruplarımın iyi görünüp görünmediğini kontrol edeceğim." Döndü

Dikkatini oyuncaklarına vermişti, benim yetişkin işim umurunda bile değildi.

Gülümsedim ve Shawn'dan bir mesaj bulmak için telefonumu çıkardım.

Selam dostum. Senin oğlanla işler nasıl gidiyor?

18:03: İnanılmaz. Çok kıymetli ve çocuk odasını çok seviyor!

O gerçek bir anlaşma, Shawn. Onu çok seviyorum.

Ve senin adına çok mutluyum. Kıskanç ama mutlu. Bu yüzden

Şimdi akşam yemeği için uğrasam sorun olur mu? Çünkü yolunun üstündeyim.

Ve acıktım.

Kahretsin. Ollie'yle o kadar çok eğleniyordum ki arkadaşımı tamamen unutmuşum.

"Ollie, Shawn'ı hatırlıyor musun?"

Hayvanlarını yerleştirmeyi bıraktı ve başını salladı. "O senin oyuncakçıdaki iyi arkadaşın."

"Evet, doğru. Bu akşam yemekte bize katılabilir mi diye sordu. Sizi daha yakından tanımak istiyor ve ben de ikinizin

daha da yakınlaşmak için."

"O senin için gerçekten önemli, değil mi?"

Başımı salladım. "O benim en iyi arkadaşım; dürüst olmak gerekirse, o benim için daha çok bir kardeş gibidir.

Ben."

Ollie düşünceli düşünceli dudaklarını büzdü. "Bu onun bir amca olduğu anlamına mı geliyor?

Bana mı?"

Gümbür gümbür bir kahkaha attım. "Evet, sanırım öyle."

"Benim hiç amcam olmadı," diye gülümsedi. Ama sırtıması kısa sürdü; Ollie'nin yüzü düştü ve sordu, "Bizi biliyor mu? Yani... kıyafetlerimi değiştirip sana Holden mı demem gerekiyor?" Bu ismi dudaklarından duymak beni ürpertti. "Çünkü seni arkadaşlarının önünde utandırmak istemiyorum.

dostum."

"Ollie..." Ona doğru sürünürken dizlerimin bağı çözüldü. "Beni *asla* utandıramazsın. Bu işte beraberiz, unuttun mu? İkimiz de bunu istiyoruz ve utanacak hiçbir şeyimiz yok. Ama evet, Shawn bizim hakkımızda her şeyi biliyor; yaşam tarzımızı destekliyor ve anlıyor."

"O da bir baba mı?"

"Hayır. Shawn bir Dom; kendine ait bir çocuk istiyor ama ona farklı bir şekilde bakacak."

"Babaların da bazen Dom olduğunu okumuştum."

"Aynen öyle, bebeğim." Başımı yana eğdim. "Bu ilgilendiğin bir şey mi?" Hükmetmek pek bana göre değildi ('oyuncağını' kontrol etmek dışında) ama ihtiyacı olan bir şeyse Ollie için deneyebilirdim.

"Um..." Ollie parmaklarını düğümledi. "Hiç sanmıyorum baba. Ama sen de istersen senin için denerim."

Elini tuttum. "Bence biz bu halimizle mükemmeliz. Bakımından sorumlu olmayı seviyorum; kıyafetlerin, yemeğin ve banyon gibi, ama sana hükmetmekten çok seni sevmekle ilgileniyorum."

"Bence biz de mükemmeliz baba." Dudaklarımı gagaladı ve gülümsedi. "Ve arkadaşını ziyaret etmek istiyorum. O senin için önemli olduğuna göre, benim için de önemli. Belki ben de onun arkadaşı olabilirim."

"İnanılmazsın." Ben telefonumu çıkarıp başka bir mesaj yazarken Ollie kızardı.

18:07: İçeri gel, kapı kilitli değil. "Dışarıda, birazdan gelir."

"O *şimdi* burada mı?" Ollie kocaman gözlerle sordu. Dudağını çiğnedi ve şortundan dışarı fırlayan bezinin üst kısmına baktı.

"Ne dediğimi unutma; bizim hakkımızda her şeyi biliyor ve asla yargılamaz. Aslında, çocuk odasını hazırlamama yardım etti ve benimle birlikte tren setini yaptı."

"Öyle mi?"

"Evet. Yani gergin olmana gerek yok; o bizim arkadaşımız." Ollie bir nefes verdi. "Tamam, baba. Cesur olacağım."

"İşte benim oğlum." Alnından öptüm ve Ollie bana sıkı bir öpücük verdi.

Gülümse.

Oturma odasından "Tak, tak!" sesi geldi.

"Çocuk odasındayız!" Shawn köşeyi dönüp bizimle birlikte odaya girdiğinde ayağa kalktım ve Ollie'nin ayağa kalkmasına yardım ettim.

"Hey, Holden," dedi Shawn parlak bir gülümsemeyle ve oğluma döndü. "Selam Ollie. Seni tekrar görmek güzel."

"Sen de," diye cevap verdi

sessizce. "Kıyafetine

bayıldım."

"Oh..." Ollie kızardı ve bana bir adım daha yaklaştı. "Teşekkür ederim. Bunlar benim özel oyun kıyafetlerim."

"Çok güzel," diye göz kırptı Shawn. "Treninizle mi oynuyordunuz?" Arkadaşım Ollie'ye endişelenmeden kendisi olabileceğini göstermek için elinden geleni yapıyordu ve ben bunu çok takdir ediyordum.

"Evet. Babamın inşa etmesine yardım ettiğin için teşekkür ederim." Oğlum adımı söylediğinde yanakları daha koyu pembe oldu ama tökezlemedi. Onunla çok gurur duyuyordum.

"Rica ederim. Sana oynarken kullanmak isteyebileceğini düşündüğüm küçük bir şey getirdim." Shawn Ollie'ye bir hediye çantası uzattı.

almak için.

"Benim için mi? Teşekkür ederim." Heyecanlı bir gülümsemeye bana baktı. "Artık açabilir miyim baba?"

"Devam et."

Ollie kağıt mendilleri her yöne fırlatırken Shawn ve ben kıkırdadık. Mavi beyaz çizgili bir mühendis şapkası çıkardığında nefesi kesildi. "Oh, vay canına!" Çanta yere düştü ve Ollie şapkayı kafasına yerleştirdi. "Tam oldu!"

"Beğendin mi?" Shawn umutlu bir gülümsemeye sordu.

"Bayıldım!" Ollie kollarını Shawn'ın boynuna atarak beni şok etti. Arkadaşım neşeli bir kahkaha attı ve ona tekrar ortadan sarıldı. "Teşekkür ederim, Shawn Amca!" Ollie geri sıçradı ve ellerini ağzına kapattı. "Çok özür dilerim," dedi boğuk bir sesle. "Babam ve ben senin onun kardeşi gibi olduğundan bahsediyorduk.

seni - ama bunu yapmak istememiştim - ben-"

Kahretsin. Oğlumun çok utanırsa saldırıya geçeceğini endişelendim ama Shawn benden önce ona ulaştı.

Shawn iki elini Ollie'nin omuzlarına koyarak, "Hey, sorun yok," diye ısrar etti. "Daha önce hiç amca olmadım ama hoşuma gidiyor. Ayrıca, bu işte iyi olacağımı düşünüyorum; babanın sana almadığı tüm hediyelerle seni şımartıyorum, değil mi?" Ollie'nin vücudu gevşedi ve küçük bir kıkırdama sesi çıkardı.

Shawn kendi oğlumu şımartamayacağımı düşündüyse fena halde yanılmıştı. "Peki *benim* hediyem nerede?" Bana sırttan Shawn'a takıldım.

"*Sen* benim tatlı, sevimli küçük yeğenim değilsin, bu yüzden hediye alamazsın."

Çenem düştü ve Ollie yine kıkırdadı. "Sorun değil baba; bence sen çok tatlı ve sevimlisin."

"Ve ihtiyacım olan tek hediye sensin," dedim ona. Oğlum bana bir öpücük verdiğinde Shawn homurdandı.

"Tanrım, onu şimdiden parmağında oynatıyorsun, değil mi Ollie?"

"Aynen öyle," diye onun yerine cevap verdim ve Ollie'nin nefesi kesildi. "Kötü kelime, baba!"

"Evet, Holden; çocuğa kötü alışkanlıklar öğretmeye kalkma," diye sırttı Shawn.

"Üzgünüm, bebeğim." Shawn özüml karşıısında daha da geniş gülümsedi; bu durumdan fazlasıyla zevk alıyordu.

"Shawn Amca, bizimle oynamak ister misin?" Ollie teklif etti Tatlı bir şekilde.

"Biz mi?" Shawn bana bir kaşını kaldırdı ve ben de omuz silktim. "*Mükemmel* bir hayvan yükleyicisi olduğumu bilmenizi isterim."

"Şey, lanetleneceğim."

Ollie bir şey söylemeyince *suratımı* astım, "Hey, küfür ettiğinde neden *ona* bağırılmıyor?"

Ollie, "Çünkü *o* daha iyi bilmesi gereken bir baba değil," diye cevap verince Shawn kahkahalarla güldü.

"Aman Tanrım, seni evlat edinmek istiyorum!"

"O çoktan kapıldı," diye tersledim, ama bu sadece arkadaşımı güldürdü

Daha sert.

"Buraya geldiğim için çok mutluyum."

"Ben de," diye gülümsedi Ollie. "Gel otur da sana nasıl yapılacağını göstereyim.

oyna."

Shawn hiç telaşlanmadan yere oturdu. Oyuncaklarla oynamak kesinlikle *onun* ilgi alanına girmiyordu ama tıpkı benim gibi onun da oğlumun her istediğini yapacağına dair bir his vardı içimde. Ona vurulmuştu ama öyle böyle değil.

romantik bir şekilde. Ollie'nin cazibesine karşı koymak imkansızdı.

Ollie raftan bir sepet dolusu blok aldı ve Shawn'ın yanına oturdu.

"Tamam, babam hayvanları trenle gönderdi ve ben de hepsini hazırladım.

Hayvanat bahçesindeki yaşam alanlarını inşa etmeme yardım eder misin?"

"Elbette."

Oğlum ve en iyi arkadaşımın birlikte küçük bir blok ve lastik hayvanat bahçesi inşa etmelerini yüzümde aptal bir gülümsemeyle izledim. Shawn hayvanları salladı ve komik seslerle konuştu, Ollie o kadar çok kıkırdadı ki

Homurdandı, bu da Shawn'ın homurdanmasına neden oldu, sonra ben,
domuzlarla dolu bir kafes gibi ses çıkarana kadar.

İşlerini bitirdiklerinde Shawn, "Bana kalırsa çok güzel bir hayvanat
bahçesi," dedi.

Ollie arkadaşşıma, "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedi.
Bana tatlı bir gülümseme vermeden önce Shawn'a sarıldı. "Beğendin mi
baba?"

"Bayıldım. Üzerinde o kadar çok çalıştın ki, bence onu inşa edilmiş
halde bırakmalısın; böylece yarın hayvanat bahçenle oynayabilirsin."
Gülümsedi ve başıyla onayladı.

"Hayvanat bahçesi inşa edildiğine göre, yemek zamanı ne zaman?"
Shawn
sordu.

Lanet olsun. Bir kez daha Ollie'ye kendimi o kadar kaptırmıştım ki
zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştım. Bütün öğünlerini zamanında aldığından
emin olmak için alarm kurmaya başlamam gerekecekti.

"Bir şeyler pişirmem için biraz geç oldu ama Ollie, buradaki ilk geceni
pizza sipariş ederek kutlamaya ne dersin?"

"Pizza mı? Evet!" Shawn ve ben gülüp onu alkışlarken o ayağa fırladı ve az önceki mutlu dansını yaptı.

Shawn ayağa kalkarken, "Güzel hareket, dostum," dedi. "Şuna bir bak." Kalçalarını akıcı bir şekilde salladı ve kollarını şaşırtıcı bir şekilde savurdu.

"Floss!" Ollie haykırdı. "Bunu biliyorum." Shawn'ın ritmine ve hareketlerine mükemmel bir şekilde uyarak dansa katıldı. "Bizimle dans et, baba!"

"Bebeğim, dans edemiyorum."

"Bu doğru," diye başını salladı Shawn. "Onu denerken gördüm ve hiç hoş değil."

"Bence sen *her zaman* güzelsin," diye ısrar etti Ollie alt dudağını dışarı çıkarmadan önce. "Lütfen?"

Kendimi aptal durumuna düşürmek anlamına gelse bile aşkımı hiçbir şeyden mahrum edemezdim. İçimi çektim ve onlarla yüzleşmek için ayağa kalktım. Onları inceledikten sonra

Bir dakika boyunca hareket ettim ve onları taklit etmek için elimden geleni yaptım. Beynim kalıpta ustalaşmaya çalışırken kalçalarım çok daha yavaştı ve kollarımı yanlara doğru salladım. *Tamam, belki de o kadar kötü*

yapmıyorumdur.

"Aman Tanrım," diye güldü Shawn. "Görünüşe bakılırsa kalçanı çıkarıp atmaya çalışıyorsun."

Ollie bir kıkırdama nöbetine tutuldu. O kadar çok güldü ki poposunun üzerine yere yığıldı. Güldü, ciyaktı ve sonra tamamen hareketsiz kaldı. Ama gevşek ve kanlı canlı değildi; kaskatı ve gergindi. Yüzü kıpkırmızı oldu ve bana kocaman gözlerle baktı.

"Sorun nedir?" Çabucak sordum.

"Ben... Ben..." allığı derinleşirken dudağını kemirdi. Bakışları Shawn ve benim aramda gidip geldi.

"Ben oturma odasına geçip pizza sipariş edeceğim," diye önerdi Shawn, belli ki oğlumun biraz yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu hissetmişti.

"Pepperoni sever misin, Ollie?" Ollie başıyla onayladı ve Shawn kapıyı arkasından kapatarak odadan çıktı.

Hemen aşkımın yanına koştum ve dizlerimin üzerine çöktüm. "Ne oldu bebeğim?"

"Ne istiyorsunuz?"

"Ben... Ben çok güldüm," diye fısıldadı. "Altımı ıslattım" diye eklediğinde gözleri parlıyordu.

"Oh, hepsi bu mu?" Bunun farklı olduğunu ve Ollie'nin bezini ilk kez kullanmasının muhtemelen biraz utanç verici olduğunu biliyordum ama ona endişelenecek bir şey olmadığını gösterdi. "Bunu hemen halledebiliriz."

Ayağa kalkmasına yardım ettim ve geniş bacaklı paytak yürüyüşüne kıkırdamamak için elimden geleni yaparak onu alt değiştirme minderine götürdüm. Onu rahatsız etme riskini almak istemedim, ama *lanet* olsun çok sevimliydi.

Ollie minderin üzerine uzandı. Parmakları büküldü, dudağını çiğnedi ve midesi hızlı nefeslerle sarsıldı. Gözle görülür bir şekilde gergindi ve bu kalbimi kırdı. Onu yatıştırmak için ellerimle bacaklarını aşağı yukarı okşadım. "Küçük oğlum, unutma ki bu babanın ona bakması için özel bir yol.

senin için. Seni bu şekilde sevecek kadar bana güvenmen benim için çok şey

ifade ediyor." "Sana güveniyorum baba. Ve cesur olmaya çalışıyorum; sadece biraz

gergin."

"Gergin olman sorun değil. Yardımcı olmak için yapabileceğim bir şey var mı?" "Keşke Harold'a sarılabılsaydım," diye itiraf etti.

"Eski dairende mi?"

Ollie başını salladı. "Sırt çantamda. Onu uyuması için getirdim. ile."

"Düşmemek için kıpırdamadan duracağına söz verirsen, onu senin için getiririm."

Sözlerim karşısında vücudu gevşedi. "Teşekkür ederim baba. Söz veriyorum."

Çocuk odasından aceleyle çıkıp Shawn'ın koltukta oturduğu oturma odasına gittim. "Pizza yirmi beş dakika içinde burada olacak. Ollie nasıl?"

"O iyi." Kapının yanında asılı duran çantadan Harold'ı çıkardım. "İlk kez altını değiştirmem gerekiyor ve sadece biraz korktu."

"Bu anlaşılabilir bir şey," diye başını salladı Shawn. "Bu senin için büyük bir adım

iki." Bu büyük bir adımdı. Bunu Ollie ile paylaştığım için ne kadar şanslı olduğuma gülümsedim ve Shawn da bana gülümsedi. "Senin adına çok sevindim. Ollie o kadar

tatlı ve belli ki dünyanın senin etrafında döndüğünü düşünüyor. Oğlunu bulduğuna sevindim."

"Teşekkür ederim." Onun anlayışı ve kabulü benim için çok şey ifade ediyordu. Harold'a elimi salladım. "Gidip onunla ilgilenmem gerekiyor ama hemen geliyoruz."

"Acele etme."

"İşte başlıyoruz bebeğim," diye duyurdum Ollie'ye, tekrar çocuk odasında yanına gittiğimde. Harold'ı uzattım ve oğlum onu sıkıca göğsüne bastırdı.

"Teşekkür ederim baba. Kendimi daha güçlü hissetmeme yardımcı oluyor." Benim oğlum kendine verdiğiinden daha güçlüydü. Dudaklarını büzdü ve ayaklarının dibindeki yerimi almadan önce ona bir öpücük verdim.

Düzenleyiciden malzemelerimi topladım ve Ollie'nin şortunu çıkardım. Göz kırparak bezinin yanlarını açtım ve pamuğu cildinden sıyırdım. Cildini ıslak mendille temizlemeden önce "Bu biraz soğuk olacak," diye uyardım. "Özür dilerim," diye kıkırdadım titrediğinde. Sardım

mendili bezin içine koydum ve ellerimi antibakteriyel jel ile temizlemeden önce hepsini ayaklarımın yanındaki küçük çöp kutusuna attım. "Şimdi cildini yumuşak tutmak ve korumak için biraz losyon." Tekrar ıslanırsa pişik olması riskini almak istemedim.

Avuçlarıma biraz bebek losyonu sıkıp ellerimi ısıtmak için birbirine sürttüm ve losyonu göbek deliğinden kalçalarının ortasına kadar her yerine masaj yaparak sürdüm. Ollie'nin aleti ilgim karşısında biraz kabardı ama ikimiz de bundan bahsetmedik.

Ollie havayı koklayarak, "Bu losyon çok güzel kokuyor," dedi. "Ve cildimi iyi hissettiriyor."

"Beğendiğine sevindim. Kıçını kaldır lütfen." Poposunun altına yeni bir bez geçirdim ve onu bağladım. Şortunu tekrar giydirdikten sonra ayağa kalkmasına yardım ettim. "Hepsi bitti."

Ollie beni kucakladı ve yavrusunu aramıza hapsetti. "Teşekkür ederim baba. Gergin olmak aptalcaydı; bu çok özeldi ve sen bu işte çok iyisin. Artık gergin olmayacağım. Benimle ilgilendiğin için teşekkür ederim."

"Sana her zaman göz kulak olacağım," diye söz verdim ve başını öptüm. "Hadi oturma odasına geçelim; pizza birazdan burada olur."

"Oh, pizza! Neredeyse unutuyordum! Hadi gidelim baba!" Beni arkasından çekerken güldüm.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

Ollie

Babam ve ben oturma odasına girdiğimizde Shawn, "Hey Ollie," diye selam verdi. "Kim var orada?" Gülümseyerek oyuncağımı işaret etti. Benimle dalga geçmediğini biliyordum; Shawn çok iyi biriydi ve benimle zaten oynamıştı. Oyuncakları ve küçük olmayı sevdiğimi biliyordu ama yine de benimle arkadaş olmak istiyordu.

Kanepede yanına otururken, "Bu Harold," dedim ona. "Babam onu benim için aldı." Yavru köpeğimi incelemesi için ona uzattım. "Onu tutmak ister misin?"

Shawn gözlerini kıstı. "Beni ısırmaz, değil mi?"

Kıkırdadım ve başımı salladım. "Hayır, o iyi bir köpektir."

Shawn yavrumu aldı ve başımı ve kulaklarımı koklatarak beni biraz daha kıkırdattı. Onunla oynamaya istekli olması benim için çok şey ifade ediyordu.

Kendisi bir baba olmamasına rağmen benimle oynar ve aptalca davranırdı.

Bunu sadece beni mutlu etmek için yapıyordu. Bunun babamı da mutlu ettiğini söyleyebilirim çünkü kocaman bir gülümsemeyle bizi izliyordu.

Kapı çalındığında ciyakladım. "Pizza!" Shawn gülerken ve babam yemeğimizin parasını öderken yerimde dans ettim. Mutfığa gitmek için ayağa kalktım ve babam kutuyu sehpanın üzerine koyduğunda ona meraklı bir bakış attım.

"Madem özel bir akşam yemeği yiyeceğiz, bence özel bir yerde yemeliyiz," diye açıkladı. "Yemek yerken biraz çizgi film izlemek ister misin?"

"Pizza ve çizgi film mi? Oh, bu özel bir gece!"

Shawn güldü ve babam bana güzel bir gülümseme verdi. "Shawn, ben mutfaktan içecek ve tabak getirirken sen de Ollie'nin izleyecek bir şeyler bulmasına yardım eder misin?"

"Elbette." Babam ortadan kayboldu ve Shawn uzaktan kumandayla televizyonu açtı. "Tamam dostum, hoşuna giden bir şey görürsen bana söyle."

Ben de

kanallar arasında gezinirken gözleri ekrandaydı.

"İşte!" Konuşan trenlerin olduğu bir çizgi film gösterisi belirdiğinde haykırdım. "Bunu izlemek istiyorum lütfen."

"Tamamdır," diye gülümsedi.

Babam kolları dolu olarak yeniden ortaya çıktı. Shawn'a bir soda uzattı ve bana kırmızı bir bardak vermeden önce masaya bir tane daha koydu. "Bu meyve kokteyli."

"Mm, benim favorim. Teşekkür ederim." Dudaklarımı büzdüm ve o da bana bir öpücük verdi. Shawn'ın önünde babamı öpmek garip gelmedi; bizim için mutlu olduğunu biliyordum. Ayrıca, babamı ne kadar çok sevdiğimi *herkesin* bilmesini istiyordum.

"İstersen yere oturup sehpanın üzerinde yemek yiyebilirsin." "İyi fikir

baba." Ben yere uzandım, babam da sehpanın üzerine oturdu.

arkadaşıyla kanepeye oturdu. Shawn beyaz porselen bir tabağa biraz pizza koyarken, babam da fincanıma uygun kırmızı plastik bir tabağa iki parça koydu. Pizzayı küçük kareler halinde kesti ve önüme koydu.

"Bu daha hızlı soğumasına yardımcı olacaktır."

"Teşekkürler." Sırf istediğim için ona bir öpücük daha verdim. Bana verdiği çatalı kullanarak küçük pizza karelerimi teker teker yedim. Çabucak soğumuşlardı ve tatları çok lezzetliydi. Tıpkı hindili sandviç gibi, babamın kestikleri daha da lezzetli hale getirmişti.

Babam ve Shawn koltukta yemek yerken konuşup gülüşüyorlardı ama ben onlara pek dikkat etmedim. Birincisi, iş hakkında konuşuyorlardı ve ben bunun sıkıcı olduğunu düşünüyordum. Ama aynı zamanda ilgilenmem gereken konuşan trenler vardı. Bu daha önce hiç izlemediğim bir bölümdü; mavi tren yanlışlıkla kereste yükünü düşürüyor ve arkadaşları onu kurtarmaya gelmek zorunda kalıyordu.

Pizza lezzetliydi ama çok susamıştım. Bardağımı elime aldım ve inceledim; daha önce hiç damlatmaz bardak kullanmamıştım. En sevdiğim renkteydi, babamın da bu yüzden onu seçtiğinden emindim. Her iki yanında ellerime rahatça oturan kavisli kulpları ve kauçuk bir ağzı vardı. Dudaklarıma götürdüm, dişlerimin arasında ne kadar yumuşak ve rahat olduğunu fark ettim. Yavaşça emerek geriye doğru eğdim ve mükemmel miktarda tatlı meyve suyu dudaklarıma döküldü.

ağız. Bardağı kullanmak *bana* doğal geldi ve kendimi özel hissettirdi.

Normalde kullandığım her şeyden farklıydı ve babamla Shawn'ın içtiği kutu gazozlardan çok daha farklıydı. Bu sadece benim içindi.

Babamın büyük eli saçlarımı taradığında biraz irkildim.

Yanağımı öpmek için eğildi ve kulağıma fısıldadı, "İyi iş bebeğim. Seninle çok gurur duyuyorum."

Sözleri dudaklarıma kocaman bir gülümseme getirdi. Beni izlediğini bilmiyordum ama şaşırmamıştım. Yeni bardağımı kullanırken rahat olup olmadığımı kontrol ediyordu. Babamın yaptığı her şey beni onu daha çok seviyorum. Karikatürüme dönmeden önce ona sırtışıma göstermek için arkamı döndüm.

Ben konuşan trenlerin iki bölümünü daha izlerken babam ve Shawn ziyarete geldiler. Bir tanesini izlemiştim ama yine de keyif aldım. Bir reklam sırasında babam yeterince yiyip yemediğimi sordu, ama bunun dışında ikisi beni dizinin tadını çıkarmam için yalnız bıraktılar. Üçüncü bölüm bittiğinde karnım doymuştu, tamamen rahatlamıştım ve gözlerim

ağırlaşıyordu. Kollarımı başımın üzerine kaldırdım ve büyük bir esneme hareketi yaparak homurdandım.

"Uykun mu geliyor?" Babam elini tekrar saçlarımda gezdirerek sordu. Başımı salladım ve omzumu sıktı. "Seni hemen banyoya sokmalıyım."

Shawn ayağa kalkarken, "Sanırım bu benim buradan çıkma ve ikinizin gecenin geri kalanının tadını çıkarmanıza izin verme işaretim," dedi. Benim yüzümden gitmesini istemiyordum ama babamla biraz daha yalnız kalmak için sabırsızlanıyordum.

Ayağa kalkarken ona "Ziyaretime geldiğin ve benimle oynadığın için teşekkür ederim" dedim. Boynuna sarıldım ve o da ortamı sıktı. "Ve şapkam için; onu gerçekten çok seviyorum."

"Sevindim dostum. Umarım yakında tekrar görüşürüz." "Ben de."

Shawn beni serbest bıraktı ve babama döndü. "Yemek için teşekkürler Holden. Bir dahaki sefere gerçekten yemek yapmak istersen, bu harika olur."

Babası ona sııttı. "Böyle devam edersen bir dahaki sefer *olmayacak*." Birbirlerine sataşmayı sevdiklerini çabucak anlıyordum.

"Hey şimdi, beni en sevdiğim yeğenimden uzak tutamazsın."
Kıkırdadım ve Shawn bana göz kırptı. "Harika bir hafta sonu geçirin çocuklar.
Pazartesi görüşürüz, Holden."

"Görüşürüz."

"Güle güle, Shawn Amca!" Ön kapıyı açarken el sallayarak
seslendim. Bana bir öpücük verdi ve babam ona kaşlarını çattı, bu da Shawn'ı
güldürdü. O da biraz gıcık biriydi ve ben bundan çok hoşlanıyordum.

Shawn gittikten sonra babam, "Hadi oğlum, seni banyoya sokalım,"
dedi.

"Yemeği temizlemek için yardıma ihtiyacın var mı?"

Babam kıkırdadı. "Teşekkür ederim, ama Shawn ve ben çoktan
hallettik. Sen şovunu izlerken biz ortalığı toparladık ve sen
haber verin."

Yanaklarım ısındı. "Özür dilerim. Tren gösterisini *gerçekten*
seviyorum."

"Üzölme; hoşuna gitmesine sevindim." Uzaktan kumandayı aldı ve televizyonu kapattı. "Banyodan sonra biraz film izlemek ister misin?

Uyumana yardımcı olması için yatakta çizgi film izler misin?"

"Evet, baba. Senin de uykuya dalmana yardımcı olacaklar mı?"

"Sanırım tek ihtiyacım olan oğluma sarılmak." Ona kocaman, gürültülü bir öpücük verdim ve o da bana gülümsedi. Sırt çantamı raftan aldı ve beni banyoya götürdü. Duvarlar, duş perdesi ve paspas gibi yatak odasıyla aynı koyu maviydi. Dolaplar kiraz ağacındandı ve küvet temiz, parlak beyazdı.

Babam eğildi ve gideri tıkadı. Suyu çalıştırdıktan sonra bana döndü.

"Gece ilacın var mı?"

"Hayır, hepsini sabah alıyorum."

"Tamam ama küvetin dolmasını beklerken dişlerini fırçalayalım."

Çantamdan malzemelerimi çıkardı ve dişlerimi iyice temizledi. Diş fırçamı çantama geri koymak yerine, kendi fırçasıyla birlikte lavabonun üzerindeki bardağa koydu. Suyu kontrol ettikten sonra

Küvetin içinde dişlerini de fırçaladı ve sonra beni bezime kadar soydu. "Yine mi ıslandın, bebeğim?"

Kalçalarımı oynattım ve başımı salladım. "Hayır baba, kuruyum."

"Okie doke." Kapıyı açmadan önce çıkarıp attı.

arkamdaki dolap. Babam kabarık mavi bir havlu ve bir kova çıkardı. "İçinde ne var?"

"Banyonuzu daha da güzelleştirmek için birkaç şey." Elini içeri soktu ve küçük bir şişe çıkardı. Kapağını açtı ve suyun içine berrak bir sıvı döktü.

"Bu lavanta yağı. Vücudunuzun rahatlmasına yardımcı olacak.

Ve *bu*" dedi, daha büyük bir şişeyi kaldırarak, "Köpük banyosu." İçine döktü kalın mor bir yapışkan madde ve her yöne doğru patlayan baloncuklar vardı. İçlerinde oynamak için sabırsızlanıyordum. Babam şişeleri dolaba geri koydu ve gülümsedi. "Suya girdikten sonra bunların geri kalanını alabilirsin."

Babam musluğu kapattı ve küvetin duvarından atlamama yardım etti. "Yeterince sıcak mı?"

"Bu mükemmel." Kendimi ılık, köpüklü suya bırakırken mutlu bir iç geçirdim.

"Hazır mısın?"

Başımı eğdim. "Ne için?"

"Oyuncak fırtınası!" Babam kovayı devirdi ve ben gülerken bir sürü küçük kauçuk okyanus hayvanı oyuncağını benimle birlikte küvete gönderdi. Ellerimi uzattım ve bir avucumda bir köpekbalığı, diğerinde bir yengeç yakaladım.

"Çok tatlılar! Teşekkürler baba."

"Bir şey değil." Dolaptan bir bez ve bir fincan aldı ve küvetin yanındaki minder üzerine diz çöktü. "Bir oyun oynamak ister misin?"

"Bu aptalca bir soru."

Babam kıkırdadı ve başını salladı. "Haklısın, aptallık ettim." Leğenin içine uzandı ve küçük yeşil bir kaplumbağa aldı. "Bu kaplumbağayı saklayacağım ve sen de hangi elde olduğunu tahmin etmeye çalışacaksın."

"Kulağa eğlenceli geliyor!"

"Böyle düşünmene sevindim. Hazır mısın?" Başımı salladım ve iki elini de arkasına koydu. Kaplumbağayı karıştırırken omuzları seğirdi. "Tamam, tahmin et."

Sağ elini işaret ettim. "Şu elini."

"Tamamdır!" Oyuncağı önüne doğru getirirken gülümsedi.

"Tekrar deneyelim." Sol elini seçtim ve kaplumbağayı tekrar buldum. "Harika iş bebeğim. Bakalım üçte üç yapabilecek misin?"

Tekrar ve tekrar babamın oyuncacı sakladığı doğru eli seçtim. Şanslı mıydım yoksa hile mi yapıyordu bilmiyorum ama umurumda değildi. Bana tezahürat yapmasını ve kendimi önemli hissettirmesini seviyordum. O yapabilirdi

her şeyi eğlenceli hale getirmek.

"Tamam, suyun soğumadan seni yıkasam iyi olacak. Yine de oyuncaklarınla oynayabilirsin."

Babam bezi sabunladı ve ben başka bir oyun oynarken vücudumu ovdu. Tüm küçük balıklar, yengeçler ve kaplumbağalar keskin dişleri yüzünden köpekbalığından korkuyorlardı. Onunla konuşmaya ya da oynamaya çalıştığında

Hepsi ciyakladı ve yüzerek uzaklaştı. Ama sonra kaplumbağa bir ağa takıldı ve köpekbalığı onu kurtarmak için örgülü ipi parçalayarak imdadına yetişti.

Diğer hayvanlar korktukları için özür dilediler ve hepsi arkadaş olmaya karar verip bir dans partisi yaptılar.

Oyunum sona erdiğinde, çenesini küvetin kenarına koyduğu kollarına dayamış olan babama baktım ve yüzünde en geniş, en sıcak gülümseme vardı. "Oynarken çok güzel oluyorsun. Kocaman bir kalbin var ve bunu oyunlarında görebiliyorum." Elini saçlarımın arasında gezdirdi. "Bu kadar şanslı olduğum için hayatımda olmanı istiyorum."

"Ben şanslı olanım," diye karşı çıktım. Beni olduğum gibi seven bir babam vardı. Bundan daha iyi bir şey olamazdı.

Babam eğildi ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Hadi şu saçları yıkayalım." Diğer eliyle gözlerimi siper ederken fincanı başımdan aşağı su dökmek için kullandı. Şampuanı kafa derime masaj yaparak uyguladığında inledim.

Uzun, güçlü parmaklarıyla. Beni fincanla tekrar durulamadan önce her bir telimi temizlediğinden emin oldu. "İşte oldu; tertemiz."

Ona teþekkür etmeye çalıştım ama dudaklarımı açtığında esnemeye başladılar. Suyun sıcaklığı, babamın dokunuşunun şefkati ve lavanta yağının kokusu beni rahatlattı ve uykumu getirdi.

Babam tüm oyuncaklarımı topladı ve tahliye tapasını çekmeden önce onları yerine koydu. Paspasın üzerine çıkmama yardım etti ve tenime yumuşak gelen kabarık havluyla beni kuruladı. Beni çocuk odasına götürdü ve minderin üzerine tırmandım. Babam beni kucağına aldığında gözlerim doldu.

Tüm vücuduma bebek losyonuyla masaj yaptı. Parmakları ayaklarımı gıdıkladığında bile canlanmadılar.

Belime yeni bir bebek bezi sararken, "Birkaç dakika sonra yatağında sıcak ve rahat olacaksın," diye söz verdi. Artık onlara alıştığım ve hatta kullandığım için, hiç de korkutucu değillerdi. Kendimi güvende hissetmemi sağlıyorlardı; babamın sevgisinin bir hatırlatıcısı gibiydiler.

Babam elinde bir çift pijama tutarak aceleyle şifonyere gidip geldi. Muhtemelen beni bir an önce giydirip yatağa sokmaya çalışıyordu.

Uyumadan önce. Babam güçlü bir adamdı, ama ben gevşek ve ölü bir ağırlıkken beni evin içinde taşıyabileceğinden şüpheliydim.

"Bunlar hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu, pijamaları görmem için havaya kaldırarak. Tilki kostümüm gibi fermuarlıydı ama siyahtı ve üzerinde sıçrayan beyaz tüylü koyunlar ve küçük 'zzz' desenleri vardı.

"Çok tatlı," diye mırıldandım tekrar esnmeden önce.

Babam hemen fermuarımı çekti ve ayağa kalkmama yardım etti. Kolunu kalçalarımın doladı ve tökezleyerek attığım adımlara rehberlik etti. yatak odasına. Gözlerimi ağır ağır kırıştıtararak beni yatağa yatırdı, Harold kollarımdaydı ve paci'm ağzımdaydı. Tıpkı söz verdiği gibi duvarda asılı televizyona çizgi film koymuştu ama ne olduğunu göremeyecek kadar uykuluydum.

Babam donuna kadar soyundu ve yatağa tırmanarak sıcak bedenini benimkine sardı. "Seni seviyorum, Ollie."

Ona "Ben de seni seviyorum babacığım" demek için pacamı çıkardım. Şarkımı alabilir miyim?" Paci'mi geri taktım ve gözlerimi kapattım.

"Tabii ki." Uykuya dalmadan önce babamın o güzel sesinden sadece birkaç kelime duyabildim.

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

Ollie

"Ollie?" Parmakları yanağımı okşarken babamın sesi bana seslendi. "Ollie, bebeğim, uyanma vakti geldi; saat dokuzu geçti ve oğlum

kahvaltıya ve ilaca ihtiyacı var." Göz kapaklarımı araladığımda babamın başımda dikildiğini ve bana sıcak bir gülümseme verdiğini gördüm.

"Günaydın."

Ona cevap vermeye çalıştım ama dudaklarım işbirliği yapmadı. Paci'm gitmişti, muhtemelen battaniyeye dolanmıştı ama dudaklarımı ayırmak çok zordu. Gözlerim daha da ağırlaştı ve tekrar kapandı.

"Hayır, hayır, uykucu çocuk," diye kıkırdadı babam. "Kalkıp güne başlama vakti geldi. Benim için oturabilir misin? Bu uykunun geçmesine yardımcı olur."

Gözlerimi zorla açtım ve avuçlarımı yatağa dayadım.

Vücudumu yukarı itmeye çalıştım ama ağrıyordu ve sanki binlerce kilo

ağırlığındaymışım gibi hissediyordum. Böyle hissetmeyeli uzun zaman
olmuştu ama ne olduğunu biliyordum.

oluyor. Bedenimi yataktan kaldırmamın hiçbir yolu yoktu. İliklerime kadar bitkin düşmüştüm. Her ne kadar kalkıp babamla güne başlamak istesem de, daha fazla dinlenmeye ihtiyacım vardı.

"Yapabilirsin," diye neşeyle gülümsedi. "Krep iyi bir motivasyon aracı mı? Eğer kalkarsan sana büyük bir yığın yaparım."

Kulağa harika geliyordu ama yapamadım. Konuşamayacak kadar yorgunken hissettiklerimi nasıl açıklayabilirdim? Babamı hayal kırıklığına uğratmak istemedim. Ne kadar çaresiz olabileceğimi görmesini istemedim. Bana kızmasını ya da tembel olduğumu düşünmesini istemiyordum. Bütün bunları düşününce gözlerim yaşardı.

Ona söylemek istediğim ama söyleyemediğim kelimeler.

Babamın yüzü düştü. "Sorun ne Ollie?" Gözleri vücudumda gezindi. "Neye ihtiyacın var? Ne yapabilirim?" Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken bile uyanık kalmakta zorlanıyordum. Babamın gözlerinde farkındalık parladı. "Bazı günler yataktan çıkmanın çok zor olduğunu söylemiştin. Daha fazla uykuya ihtiyacın var, değil mi?" Tekrar uzandı ve beni tekrar kollarına aldı. "Ben çok

Üzgünüm, bebeğim. Anlamamışım. İhtiyacın olduğu kadar dinlen. Uyandığında hemen burada olacağım."

Ona ne kadar harika olduğunu ve onu ne kadar çok sevdiğimi söylemek istedim ama bunun yerine bedenim yine uykuya teslim oldu.

Kendime geldiğimde, babamın nazik, ritmik vuruşlarını hissettim. parmaklarını yan tarafımdan geçirdi. Dönüp yüzümü ona dönebildim ve uykulu bir gülümseme verdim.

"Merhaba Ollie." Parmaklarını saçlarımda gezdirdi; bunu yapmayı çok sevdiğini fark etmiştim. "Nasıl hissediyorsun?"

"Hâlâ uykum var ama daha iyiyim." Sonunda konuşabiliyordum, bu da bir artıydı. "Seni kaldırmaya çalıştığım için özür dilerim; ne olduğunu bilmiyordum. oluyor. Umarım sizi üzmemişimdir."

"Hayır, baba. Bazen böyle olduğu için üzgünüm."

"Şşşt, şşşt, bunların hiçbirisi değil, bebeğim." Kalbim kabardı; babam durumum için özür dilememe asla izin vermezdi. "Kendini iyi hissediyor musun?"

İlaç mı? Burada var. Eğer benim için biraz yiyebileceğini düşünüyorsan burada bir puding kabım da var."

Gözlerim yine doldu. "Sen mükemmelsin baba." Kıkırdadı ve bana inanmıyormuş gibi başını salladı, ama bu doğruydı. "Evet, sanırım bunu yapabilirim."

Oturmama yardım etti ve haplarımı avucuna döktü. Onları ne zaman aldığıımı hatırlamama yardımcı olması için plastik bir tutucuda günlerine göre sıralamıştım. "Bunların hepsini bir kerede alabilir misin? Oldukça büyükler."

"Evet, baba." Bana bir şişe su ve haplarımı uzattı, ben de onları yuttum.

"Vay canına, iyi iş bebeğim." Komodininden bir çikolatalı puding kabı ve bir kaşık çıkardı. Folyo kapağı sıyırdı ve büyük bir ısırık alıp dudaklarıma götürdü. "Aç kapıyı." Babam pudingin yarısından fazlasını bana yedirdi.

Göz kırpmalarım uzamadan önce tatlı puding. "Tekrar uzanman gerekiyor mu?"

"Evet. Üzgünüm-" Babam kaşlarını kaldırdı ve ben de özrümü geri aldım. "Yapman gereken bir şey varsa benimle kalmak zorunda değilsin."

"Sanırım sen tekrar uyuduğunda bir duş alacağım, ama sonra Sana tekrar sarılacağım. Bazen tembel bir gün geçirmek güzeldir." Babamın tembel olduğumu kastetmediğini biliyordum; sadece rahatlamak ve sarılmak için yavaş tempolu bir gün geçirmenin güzel olduğunu söyledi. Beni tekrar yastığıma yatırdı ve yanağıma bir öpücük kondurdu. Kısa sürede tekrar dışarı çıktım.

Üçüncü kez uyandığımda nihayet dinlenmiş, hatta canlanmış hissediyordum. Yuvarlandım ve babamı yatakta yanımda oturmuş bir şeyler okurken buldum.

Kitap. Agözlüydüm ve dikkatinin üzerimde olmasını istiyordum, bu yüzden o gülüp kitabını komodinin üzerine koyana kadar parmaklarımı kıllı karnında gezdirdim.

"Merhaba parlak gözler," diye gülümseyerek selamladı. "Hissediyorum daha iyi mi?"

"Çok daha iyi." Vücuduna doğru süründüm, kalçalarını kavradım ve yüzümü boynuna gömdüm. "Mm, güzel kokuyorsun, baba." Ona kocaman bir koku daha verdim. "Bu senin sabunun mu? Erkeksi kokuyor." Nasıl emin değildim

başka türlü tarif edemezdim ama daha fazlasını istiyordum. O kadar derin bir nefes çektim ki göğüs kılları burnuma doldu.

Babam kıkırdadı. "Beğendiğine sevindim. Sen de güzel kokuyorsun; dün gece sürdüğüm bebek losyonu gibi."

"Oh, işte." Pijamamın fermuarını göbek deliğime kadar çektim. "Şimdi beni daha iyi koklayabilirsin."

Babam eğildi ve boynumu kokladı. "Çok güzel." Burnunu köprücük kemiğim boyunca ve göğsümde gezdirdi. "Tenin çok yumuşak." Onun gıdıklayıcı dokunuşuyla tüylerim diken diken oldu ve vücudum

titredi. "Bunu beğendin mi?" diye sordu inatçı yanağını göğsüme yaslayarak.

"Evet, baba." Avuçlarımın üzerine yaslanarak vücuduma daha iyi erişmesini sağladım. Parmaklarını göğsümde gezdirdi ve ellerini sırtıma geçirmeden önce pijamalarımı omuzlarımdan aşağı itti.

"Pijamalarından dolayı çok sıcaksın." Beni büyük ellerine yasladı ve göğsüme ve karnıma nazık öpücükler kondurdu.

"Bu çok güzel bir his, baba." Beni daha fazla öptü ve dudakları memem ucuma değdiğinde inledim. "Özel oyuncuğım büyüyor."

Boynumu ısırdı ve kulağıma fısıldadı, "Benim de bebeğim. Babanın seni iyi hissettirmesini ister misin?" Dudağımlı çiğnedim, aklım onunla istediğim her şeyi düşünmekle meşguldü. "Eğer istemiyorsan, sorun değil," diye ekledi.

"İstiyorum!" Çok yüksek sesle cevap verince babam yine kıkırdadı. "Sadece..." Tüm cesaretimi toplayarak ona "Beni geçen seferkinden farklı bir şekilde iyi hissettirmeni istiyorum" dedim.

Babamın gözleri karardı ve ellerini saçlarımın arasına soktu. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle ve onu alacaksın."

"Ben... Benimle sevişmeni istiyorum."

Sertçe yutkundu. "Ollie, emin misin?"

"Eminim. Seni çok seviyorum ve bunu seninle paylaşmak istiyorum. *Bedenimi* seninle paylaşmak istiyorum." Yalvarırcasına gözlerinin içine baktım. "Benimle sevişir misin baba?"

Dudaklarını usulca dudaklarıma bastırarak cevap verdi. Ağzımı kendi ağzıyla açmadan önce beni tatlı ve şefkatli bir şekilde öptü. Onunkini kaydırıldı

Dilimi dudaklarımın arasına sokup benimkine doladı. Birbirimizin ağzının içinde yoğun bir şekilde nefes alana kadar birbirimizi yaladık ve yaladık.

Babam beni şiltenin üzerine yatırırken boynumdan aşağı öptü.

Pijamamın fermuarını sonuna kadar açtı ve ayaklarımı deliklerinden çıkararak beni sadece bir bezle bıraktı. Garip hissettirmiyordu ya da

Babam onu çıkarıp attığında rahatsız oldu; bu da

ilişkimiz; *bizim bir* parçamız. Babasının sevgisini ve ilgisini arzulayan bir çocuk olduğum kadar, partnerinin bedenini arzulayan bir adamdım.

Babam boxer'ını çıkarmaya çalıştı ve kalın siki karnına çarptı.

"Gözlerin gergin görünüyor, bebeğim."

Babam beni bir kitap gibi okuyabilirdi ve ona asla yalan söylemezdim. Ayrıca, beni rahatsız eden her şeyi ona anlatabileceğimi biliyordum. O da beni daha iyi hissettirirdi. "Çok büyüğün baba. Acıyacak diye korkuyorum."

"Ollie, seninle her zaman ilgileneceğim. Seni açacağım, böylece acı hissetmeyeceksin. Bana güveniyor musun?"

Çabucak başımı salladım. "Sana her konuda güveniyorum."

Gururla gülümsedi. "O zaman rahatla ve seni sevmeme izin ver bebeğim. Rahatsız olduğun bir şey olursa bana söyle, söz veriyorum duracağım."

"Evet, baba."

Komodinin çekmecesine uzandı ve bir şişe kayganlaştırıcı çıkardı.

Kapağını açıp biraz kayganlaştırıcı döktüğünde derin bir nefes aldım.

berrak sıvıyı parmaklarına döktü. Soğuk bir parmak ucuna dokunduğunda irkildim.

büzüğüme. "Sakin ol, bebeğim. Yavaş gideceğim. Hiç kendine dokundun mu?"

"Hayır, baba," diye fısıldadım. Gözlerini kapadı ve tekrar sertçe yutkundu. "Bu kötü bir şey mi?"

"Hayır, Ollie." Gözlerini açtı ve bana öyle bir sıcaklıkla baktı ki tenim ısındı. "Burada sana dokunan tek kişi olmanın beni ne kadar mutlu ettiğini bilemezsin."

"Evet istiyorum," diye karşı çıktım. "Çünkü bu beni de mutlu ediyor."

Babamın dudakları yavaşça bir gülümsemeye dönüştü. "Mükemmel," diye fısıldadı. "Derin bir nefes al, bebeğim." Parmağının ucunu içime bastırduğında inledim. "Sadece rahatla," diye beni yatıştırdı. "Rahatla ve beni içine al." Kaslarımı gevşettim ve babam parmağını sonuna kadar içeri iterken deliğim gerildi. "İyi iş, Ollie. Nasıl bir his?"

"Güzel, baba. Biraz garip ama iyi." Babam parmağını yavaşça içeri ve dışarı itti ve garip his eriyip gitti, geriye sadece hoş bir karıncalanma ve hafif bir gerilme kaldı. "Oh, bu çok güzel."

"Öyle mi? Hoşuna gitti mi?" Parmağını içime daha hızlı soktu, her tarafımda döndürdü.

"Evet, baba!"

"Daha fazla mı istiyorsun?"

"Evet!" Ben yüksek sesle inerken ikinci bir parmağını içeri kaydırды. Hafif bir yanma oldu, ama tekrar etrafımda döndüğünde dağıldı. "Baba, tepesine dokunduğunda çok iyi hissettiriyor."

"Buraya mı?" Sorduğu gibi, kanalımın üst kısmına bastırды ve sırtım yataktan kalktı.

"Evet! Oh baba, lütfen daha fazla!" Tatlı noktayı ovdu ve tüm vücudum titredi.

"Tanrım, çok seksisin," diye nefes nefese kaldı babam. "Bir tane daha." Üçüncü kaygan parmağını soktuğunda yanarak inledim, ama özel noktama masaj yaptı ve acıyı dindirdi. "İşte bu kadar bebeğim. Benim için tamamen gevşedin."

"O zaman al beni, baba. Lütfen, sana içimde ihtiyacım var."

"Tanrım." Babam parmaklarını çekerek beni ürpertti. Yatağın başucundaki masadan yeni bir kutu prezervatif almak için arkasını döndü ve kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı. "Güvendesin ama rahat olmanı istiyorum. Seçim senin Ollie."

Başımı hayır anlamında salladım. Eğer babam güvende olduğumu söylediyse, o zaman güvende idim. Bana asla zarar verecek bir şey yapmazdı. Ona bedenim, sağlığım ve hayatım konusunda güvenmişim. "Aramızda hiçbir şey istemiyorum."

Başıyla onayladı ve kutuyu geri verdi. Sonra sikinin üzerine bolca kayganlaştırıcı döktü ve uzandı. "Buraya gel bebeğim," diye ısrar etti, kalçalarını okşayarak. Vücuduna doğru süründüm ve dizlerimin üzerinde durarak ona sarıldım. "Bu şekilde istediğin kadar yavaş ve kolay gidebilirsin." Babamın benim rahatımı *kendi* ihtiyaçlarının üzerinde tutması çok şey ifade ediyordu.

Babam sikinin tabanını kavradı ve ıslak ucu deliğime değene kadar yavaşça aşağı indim. Derin bir nefes aldım ve aşağı doğru ittim. Babam parmaklarıyla beni gererek açmış olsa da o kadar büyüktü ki

Aletini almak için genişledikçe derim yanıyordu. O tamamen içime gömülene kadar santim santim düşerken kanalım açıldı. Bir olmuşuk.

"Aman Tanrım," diye inledi babam. "Çok sıkı ve sıcaksın. Çok iyi hissediyorsun." Ben gerinerek nefes alırken elleriyle kalçalarımı aşağı yukarı okşadı. "Acele etme bebeğim. Hazır olduğunda hareket et."

Vücudum onun büyüklüğüne uyum sağladıkça yanma hissi yavaş yavaş azaldı. Yavaşça birkaç santim yükseldim ve tekrar oturdum. "İşte böyle,

Baba?"

"Yesss," diye mırıldandı gözleri kapanırken. "Oh Ollie, tıpkı Bu."

Uzunluğunu yukarı ve aşağı kaydırırken pasajım onu sıkıca kavradı. Çevresi duvarlarıma baskı yapıyor ve her sıçrayışta prostatıma masaj yapıyordu. "Daha hızlı gitmeme yardım eder misin baba?"

İnledi ve geniş avuçlarını kalçalarımın etrafına doladı. Ağırlığımı kaldırdı ve yanaklarım onunkilere çarpana kadar beni aşağı indirdi.

Uyluklarım. Karnımdaki basınç azaldı ve önümden sızan spermler babamın karnında birikti. Onun dokunuşuna ihtiyacım vardı.

"Baba... oyuncağım... *lütfe*!" Zıplarken nefes nefese kaldım. Beni serbest bıraktı

Kalçalarımın birini tutup elini sikimin etrafına sardı ve beni sert ve hızlı bir şekilde sarsmaya başladı. Ona doğru eğilirken yüzümden ter damlıyor, sikişin her santimini vücudumun içinde yutuyordum. "Ohh, baba." Başım mutluluktan geriye doğru eğildi ve tavana doğru inledim.

Babam beni okşarken, "Aman Tanrım, Ollie, şu haline bak," diye nefes nefese kaldı. "Çok güzelsin amına koyayım."

Küfrettiği için onu azarlamadım çünkü kendi beynim bana verdiği hislerden dolayı yaramaz kelimelerle uğulduyordu. Göğsüm nefes alıp verdikçe kabarıyor ve uyluk kaslarım yanıyordu ama bunlar içimden akan ve çuvalıma yerleşen coşkuyla boy ölçüşemezdi.

"Baba?" Ayak parmaklarım kıvrılırken taşaklarım yuvarlandı ve vücuduma doğru kalktı. "*Babacığım*?" Bu duygu şimdiye kadar yaşadığım her şeyden daha büyük ve daha yoğun ve bununla başa çıkabileceğimden emin değildim.

"Sorun yok, bebeğim. Ben buradayım. Yanındayım. Bırak gitsin."

Kelimeler dudaklarından çıkar çıkmaz, aletim elinde sarsıldı ve güçlü bir orgazm beni parçaladı. Kalın, beyaz çizgiler benden fırlayıp babamın göğsünü ve karnını boyarken haykırdım. Nefesim beni terk etti ve renkler gözümde dans ediyordu.

"Sikeyim evet," diye homurdandı babam dişlerinin arasından.

Ayaklarını şiltenin üzerine dikti ve kalçalarını itti. Öne doğru sıçradım ve o içime girerken ellerimi göğsüne dayayarak kendimi sabitledim. "Ollie...oh, Ollie..." Homurdandı ve sikini içime gömdü. Eti deliğime doğru nabız gibi atarken kanalıma ılık sıvı doldu.

Yolun geri kalanında çöktüm, kabaran göğüslerimizi birbirine bastırdım.

Babamın teni benimkine karşı serin ve yapışkandı ve kaygan dölüm vücutlarımızın arasında ezildi. Babam aldırmıyor gibiydi. Başımı tekrar tekrar öptü ve elini sırtımda aşağı yukarı gezdirdi.

"Baba, bu inanılmazdı," diye kulağına fısıldadım. "Seni çok seviyorum çok."

"Ben de seni seviyorum." Kalçalarını tekrar kavradı, beni nazikçe öne doğru çekerek yumuşayan aletin vücutumdan kaymasını sağladı. Aşağı uzandı ve parmaklarıyla büzüğüme masaj yaptı. "Acıyor mu bebeğim?"

"Biraz, ama buna değdi."

Babam gülerken göğsü benimkine çarpıyordu. "Yapar mısın Benimle sıcak bir duş almak ister misin? O güzel küçük vücudunu keselerim ve sonra tekrar losyon sürerim."

Babam duş aldıktan sonra onu kirlettiğim için biraz suçlu hissettim ama onunla bir duş daha alabildiğim için mutluydum. "Çok isterim. Ama bana biraz daha sarılabilir misin?"

"Ollie, bu sorunun cevabı *her zaman* evet olacak."

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

Holden

Ollie'ye "Babanın yemeği fırına vermesi gerekiyor," dedim. O ve ben birlikte ılık bir duş aldık ve oğlum vücudumu kuruladığında kalbim eridi. Ona losyonla masaj yapmadan önce ben de aynısını yaptım ve yeni bir bebek bezi ile inşaat malzemesi desenli bir kıyafet giydirdim. Ben de rahat kıyafetler tercih ettim ve eşofman altı ile tişört giydim.

"Güzel, açlıktan ölüyorum." Bundan hiç şüphem yoktu; zavallı bebeğim günün çoğunu uyuyarak geçirmişti ve şimdiye kadar sadece biraz puding yemişti. "Biz ne yapıyoruz sahip olmak?"

"Sana spesiyallerimden birini yapıyorum; peynirli tavuk ve erişte güveci." Kaburgalarına yapışacağından ve karnını doyuracağından eminim.

"Mm, kulağa nefis geliyor," diye gülümsedi. "Sen yemek yaparken ben de trenimle oynayabilir miyim?"

"Tabii. Bana ihtiyacın olursa mutfakta olacağım."

"Evet, baba." Ollie çocuk odasının zeminine çöktü ve kumandayı eline aldı. Başına bir öpücük kondurdum ve mutfağa doğru ilerledim.

Yemek yapmaktan her zaman zevk almışımdır ama şimdi oğluma yemek hazırlamak daha da güzeldi. Tavada tavuk kızartırken ve erişte haşlarken yüzümde bir gülümseme vardı. Ev hayatı beni sıcak bir battaniye gibi örttü ve Ollie ile tanışmadan önce hayatımın ne kadar boş olduğunu fark ettim. Harika bir işim, evim ve arkadaşlarım vardı ama bunların hiçbiri şu anda sahip olduklarımın yanında devede kulak bile değildi.

Oğlumun aşkı.

Güveç kabını fırına yerleştirdim ve Ollie için buzdolabından atıştırmalık bir şeyler almadan önce zamanlayıcıyı ayarladım. Akşam yemeğinin neredeyse bir saat pişmesi gerekiyordu ve o kadar acıkıp hastalanmasını istemiyordum.

"Eğleniyor musun?" Çocuk odasına tekrar girdiğimde Ollie'ye sordum. Hâlâ trenini rayların üzerinde sürmeye devam ediyordu ama durup bana başını salladı ve gülümsedi. "Akşam yemeği biraz uzun süreceği için sana biraz atıştırma getirdim."

Ona meyve suyu bardağını verdiğimde "Ooh, bu sefer sarı bir bardak," diye bağırdı. "Kıyafetime uyuyor."

"Kesinlikle öyle." Ben fark etmemiştim ama Ollie hayattaki küçük şeylere değer veriyordu ve bu da kalbimi ısıtıyordu. Bir dil peyniri uzattım ve gülümsemesi genişledi.

"Bunlar çok eğlenceli. Benim için açar mısın baba?"

"Tabii ki." Ollie'nin bu yaşam tarzı için, *benim için* yaratılmış olduğunu düşünerek paketi açtım. Bir partnerde istediğim ve ihtiyaç duyduğum her şeyi tam olarak kapsıyordu. Birkaç tane çekişini izledim. Köşedeki sandalyeye doğru yönelmeden önce peynir tellerini ayırıp yerken mutlu bir şekilde dans etti. Koltuğun üzerinde duran kitabımı fark edince durakladım. "Ollie, bunu buraya sen mi getirdin?"

"Evet, baba. Daha önce kitap okuyordun ve ben oynarken biraz daha okumak isteyebileceğini düşündüm, bu yüzden sen yemek yaparken aldım."

"Çok düşüncelisin bebeğim. Teşekkür ederim." Gülümsedi ve trenine geri dönmeden önce meyve suyundan uzun bir yudum aldı.

Okumaya çalıştım ama gözlerim sürekli Ollie'ye takıldı.

Mühendisliğe ara verip mimarcılık oynamasını izledim; tren yolunun iki yanına bloklar diziyor, bunları kavisli bir tahta parçasıyla birleştirerek trenin altından geçebileceği bir kemer yapıyordu.

Ollie irili ufaklı birkaç oyuncak arabayı tren raylarının üzerine yerleştirirken merakla onu izledim. Yüzümdeki şaşkın ifadeyi fark edince, tüm arabaların motorlarının bozulduğunu ve trenin onlara eve dönmeleri için yardım ettiğini açıkladı. Uzaktan kumandayı kullanarak treni rayların etrafında yavaşça sürdü ve önündeki arabaları itti. Birkaç tur attıktan sonra arabaları teker teker kaldırdı ve güvenli bir şekilde raflarına yerleştirdi. Oyun zamanında bile çok tatlı ve düşünceliydi.

Fırının saati uzaktan öttü ve Ollie gözlerini benimkilere dikti. "Evet, yemek vakti geldi."

"Yaşasın!" Ayağa kalkıp Ollie'nin ayağa kalkmasına yardım ederken kıkırdadım. Oğlum kalçalarını oynattı ve yüzünü buruşturdu. "Uh oh, baba; ıslandım." Oyununa o kadar dalmıştı ki farkına bile varmamıştı.

"Sorun değil, bebeğim. Alt değiştirme masasına uzan, hemen döneceğim; yanmadan önce yemeği fırından çıkarmam gerekiyor." Başını salladı ve ben de bir dakikalığına arkama yaslanıp onun minderin üzerinde paytak paytak yürümesini izledim.

Güveci fırından çıkardığımda gülümsedim. Mükemmel bir şekilde kızarmış ve kabarcıklı olmuştu; oğlum için tam kıvamında pişmişti. Masanın üzerine koydum ve aceleyle çocuk odasına geri döndüğümde Ollie'yi alt değiştirme minderinin üzerinde uzanmış, tamamen rahatlamış bir halde buldum. Altını son değiştirdiğimden çok daha farklı bir manzaraydı ve onun iyi olduğunu bilmek beni heyecanlandırdı.

benim bakımımıyla rahat.

"Pekâlâ, hadi seni temizleyelim." Ollie ıslak bezini çıkardığımda ya da cildini soğuk mendille temizlediğimde irkilmedi bile. O

Üzerine losyon sürdüğümde ne kadar iyi hissettiğini (ve koktuğunu) söyledi.

Şortunu tekrar giydirdiğimde yere atladı ve bana ne kadar iyi bir baba olduğumu söyledikten sonra dudaklarıma kocaman bir öpücük kondurdu.

Onun onayı benim için dünyalara bedeldi.

Onu banyoya götürdüm ve yemekten önce ellerini fırçalamasına yardım ettim. Baloncuklar biraz çılgınlaştı ve birazını alıp burnuna koyduğumda Ollie güldü.

Ollie mutfak masasına otururken, "Baba, bu çok lezzetli görünüyor," diye bağırdı. "Şu yemek pişirme programlarından birinden çıkmış gibi görünüyor.

bakkaldaki dergiler."

Aldığım en tatlı iltifat karşısında gülümsedim. "Teşekkür ederim. Senin için her türlü şeyi pişirmek için sabırsızlanıyorum."

Ollie parmaklarını birbirine geçirdi. "Bugün kahvaltıda uyuduğum için yarın bana krep yapabilir misin?"

"Bence bu harika bir fikir. Eğer istersen bana yardım bile edebilirsin. gibi."

"Gerçekten mi? Oh, çok heyecanlıyım! Sabahın daha çabuk olması için yatma vaktini bekleyemiyorum."

Bölünmüş plastik tabağına güveçten büyük bir parça koyarken güldüm. "Bu fırından yeni çıktı, o yüzden sıcak olacak." Daha çabuk soğumalarını sağlamak için erişteleri etrafa yaydım. "Her lokmaya üflediğinden emin ol."

"Yapacağım."

Kendi yemeğimi servis ettikten sonra Ollie'nin meyve suyu bardağını doldurdum ve kendime bir soda aldım. "Eriştenin soğumasını beklerken bundan biraz alabilirsin." Ollie'nin tabağının bir bölümüne biraz elma püresi koydum.

"Ooh, bunun içinde tarçın var mı?" Başımı salladım. "Evet! Benim favorim!"

Ollie elma püresine saldırırken gülümsedim. Her lokmayı yedikten sonra güvecine döndü ve lokmalar arasında yemeklerim hakkında övgüler yağdırdı. Tabağını temizledi ve ikinci bir porsiyon, sonra da üçüncü bir porsiyon aldı. Sadece merak ettim

Ev yemeği yemeyeli ne kadar uzun zaman olmuştu ve ona gönlünden geçen her şeyi hazırlamak için sabırsızlanıyordu.

Ollie sandalyesine geri otururken, "Ah babacığım," diye inledi. "Bu çok güzeldi ama bir lokma daha yiyemem. Karnıma bak; g mleğimden dışarı fırlıyor."

Küçük tatlı karnı tamamen dümdüzdü ve sadece tişörtü bilerek kısa kesildiği için görünüyordu ama ona sadece gülümsedim. "Tanrım, doymuşsun. Bu kadar iyi yediğin için teşekk rl r, bebeğim."

"Beni bu kadar iyi *beslediğin* için teşekkür ederim," diye karşılık verdi ve eğilip bana bir öpücük verdi.

"Baban mutfadı temizlerken sen de oynamak ister misin?"

"Temizliğe yardım edebilir miyim?" diye tatlı bir teklifte bulundu.

"Ben iyi bir temizlik iyim

ve sana yardım etmek istiyorum."

"Bu çok hoş, Ollie. Teşekkür ederim."

Ollie masayı silip sandalyelerimizi yerleştirirken ben de kalan yemekleri bir kaba koyup tabaklarımızı bulaşık makinesine yerleştirdim. Biz

ve oğlumun yüzündeki gururlu gülümseme nefes kesiciydi. "Biraz önce duş aldığına göre, başka bir fikrim var

"Bu akşam nasıl rahatlayacağımıza karar verdik; sen ve ben kanepeye sarılıp birlikte bir film izlemeye ne dersin?"

"Film gecesi!" Ollie mutlu bir dans daha etmeden önce haykırdı. Onun özgür ruhunu ve şeffaf duygularını seviyordum.

"Hadi bebeğim, ne izleyeceğimizi sen seçebilirsin."

Televizyondaki film uygulamasında birkaç dakika gezindikten sonra Ollie, *Güzel ve Çirkin*'in çizgi film versiyonunda karar kıldı. Gerçek insan versiyonunu da sevdiğini ama çizgi filmin daha iyi olduğunu düşündüğünü söyledi.

"Bu filmi sana bizi hatırlattığı için mi seçtin?" Oynatmak için başlığı seçerken sordum. Ollie şaşkınlıkla başını eğdi. "Çünkü

"Sen çok tatlı ve güzelsin, bense iri ve kıllı?"

"Hayır, aptal babacığım," diye güldü. "Ayrıca, sen canavar falan değilsin; sen benim yakışıklı prensimsin."

"Sen de benim yakışıklı prensimsin." Burnunu öptüm ve Ollie kaşlarını düşünceli bir şekilde çatmadan önce gülümsedi.

"Baba, neden iki prensin aşık olduğu bir peri masalı filmi yapmadılar?"

Beynimi yokladım ama iyi bir cevap bulamadım. "Bilmiyorum, bebeğim. Belki de dünya henüz buna hazır değildir."

Ollie oflayıp pufladı. "Bu çok aptalca."

Film için yanıma sokulduğunda, ona daha fazla katılamazdım.

Her aşk hikayesi güzeldi ve kutlanmalıydı; ister bir prenses ve onun canavarı, ister birbirine aşık iki prens ya da bir baba ve onun mükemmel oğlu arasında olsun. Belki önyargılıydım ama bu benim favorimdi.

On Beşinci Bölüm

Holden

"Bugün nasıl hissediyorsun?" Bizi kasabaya doğru götürürken Ollie'ye sordum. "Sürprizim için heyecanlıyım baba," diye cevap verdi, koltuğunda zıplayarak. "Çok yorgun olmadığına emin misin?" O ve ben yoğun bir hafta geçirdik.

eski dairesinden kalan eşyalarını taşıyordu. Aslında teknik olarak taşıma işini Shawn ve ben yaptık çünkü tatlı oğlumun bir şey kaldırarak kendine zarar vermesini istemedim ama Ollie yine de eşyalarını ayırarak ve neyi saklayıp neyi bırakacağına karar vererek olaya dahil oldu.

Shawn ve ben sadece işten sonra akşam saatlerinde taşınabiliyorduk, bu nedenle Ollie'nin olması gerekenden daha geç saatlerde uyanık kaldığı birkaç gece oldu. Bu durum onun üzerinde çok fazla stres yarattı ve iki gece önce bir kez daha uyku felci geçirdi. Dün gece yemekten hemen sonra uyudu ve bu sabah neredeyse saat ona kadar uyanmadı. Bu sürprizi çok önceden planlamıştım.

Sonunda tamamen taşınmasını kutlamanın bir yolu olarak bir hafta boyunca, ama şimdi onun için çok fazla olacağından ve beklemem gerektiğinden endişeleniyorum.

"Eminim. Dün gece çok dinlendim ve kendimi harika hissediyorum. Sürprizim için çok heyecanlıyım. Ellerime bak; titriyorlar!"

Onun coşkusuna kıkırdadım. "Ya sürprizine ulaşırsak ve sadece bakkal dükkânı olursa?" Ona takılmaktan kendimi alamadım.

Ollie omuz silkti. "Markette seninle çok eğlenirdim. Listendeki şeyleri bulmana yardım edebilirim ve belki iyi biriysem bana bir çikolata alabilirsin." Tam daha tatlı olamayacağına karar verdiğim anda ekledi, "Aslında bu kulağa çok eğlenceli geliyor. Bir dahaki sefere seninle markete gelebilir miyim?"

Yüksek sesle güldüm; mutluluğumu daha fazla zapt edemiyordum. "Kulağa eğlenceli geliyor." Lanet olsun, eğer bu doğru değilse; Ollie gerçekten de süpermarkete gitme *isteği uyandırdı* bende, onu görmekten başka hiçbir neden olmasa bile

Ona bir çikolata aldığımda gülümsedi. "Ev için birkaç şeye ihtiyacımız var; yarın marketten alışveriş yapmaya ne dersin?"

"Evet!" Kalçalarını oynattı ve ben yine güldüm.

"Ama bugün için çok daha farklı bir planım var."

Tren yolunun yanındaki çakıllı alana girdiğimde Ollie'nin gözleri büyüdü. "Trenleri mi izleyeceğiz? Bayılacaksın baba; vagonların farklı renklerini ve yüklerini takip etmeyi seviyorum, gri ve kömür neredeyse her zaman kazanan olsa da."

"Söz veriyorum, bunu yapabilmemiz için sizi başka bir gün geri getireceğim ama bugün çok özel bir şey için buradayız. Birlikte yapabileceğimiz eğlenceli bir şeyler bulmak için küçük bir araştırma yaptım ve bu hafta sonu ve önümüzdeki hafta sonu bölgemizi ziyaret eden eski bir demiryolu vagonu olduğunu öğrendim. Gezinti için bilet aldım;  çeşit akşam yemeği ve manzaralı bir turumuz olacak. Kulağa nasıl geliyor?"

"Sen...biz...ben..." Ollie destek için iki elini de önündeki konsolun üzerine koydu ve uzun, derin nefesler aldı. "Baba, kalbimi hisset." Elimi göğsüne koydum ve nabzının kaburgalarının altında çılgınca attığını hissettim.

"Heyecanlanmana sevindim." Elimi sırtına götürdüm ve yavaş daireler çizdim. "Yolculuğumuz yarım saat sonra başlayacak ama bizi erken getirdim çünkü demiryolu şirketi bilet istasyonunda bir hediyelik eşya dükkânı açtı ve senin de bakmak isteyebileceğini düşündüm." Derin nefes almaya devam ederken vücudu elimin altında dalgalandı. "Acele etme, bebeğim. Hazır olduğunda gideceğiz."

Bir süre sonra "Hazırım," diye ısrar etti. Arabayı döndürdüm ve koltuğundan kalkmasına yardım ettim; ayağa kalkar kalkmaz belime sıkıca sarıldı. "Sen dünyadaki en harika babasın. Sen Her zaman beni ve nelerden hoşlandığımı düşün."

"Seni mutlu etmek hoşuma gidiyor." Beni daha da sıkı sıkıyında güldüm. "Hadi; gidip ne bulabileceğimize bakalım."

Yirmi dakika sonra tüm aldıklarımızı arabanın bagajına yerleştirdim; Ollie bizim için birbiriyle uyumlu tişörtler, yakında bineceğimiz gibi oyuncak bir eski tren vagonu ve tren resimleriyle dolu bir boyama kitabı seçti. Ayrıca bir anahtarlık ve iş yerimde kullanmak üzere bir mürekkepli kalem satın aldım.

(zaten sürekli onu düşünmeme rağmen). Ollie bu fikre bayıldı ve Shawn için de bir tane alıp alamayacağını sordu, böylece amcası birlikte oynadıkları eğlenceyi hatırlayacaktı. Oğlum kelimelerle anlatılamayacak kadar tatlıydı.

Uzaktan kumandayla kapıları kilitlediğimde arabanın kornası çaldı.

"Tamam, her şey güvende. Uçağa binme zamanı geldi mi diye bakmaya gidelim mi?"

"Evet!" Ollie mutlu danslarından birini yaparken ben de güldüm.

Park yeri her geçen dakika daha da doluyor ve birçok insan yanımdan geçiyordu. Birkaçı kıpır kıpır oğluma gülümsedi ama o fark etmedi, bu yüzden hareketlerini neden aniden durdurduğunu merak ettim. "Ateş et," dedi parmaklarını şıklatarak.

"Sorun nedir?"

"Keşke yolculuğumuz için mühendis şapkam yanımda olsaydı."

"Hatırlattığın için teşekkürler; neredeyse unutuyordum." Sürücü kapısını açtım ve dün gece o uyuduktan sonra sakladığım şapkasını koltuğumun altından aldım. Bunun sürprizi tamamlayacağını düşündüm ve neredeyse unuttuğuma inanamadım. "Al bakalım," diye gülümsedim,

şapkayı Ollie'nin kafasına yerleştirdi. "Çok resmi görünüyorsun. Umarım treni senin kullanmanı istemezler; turun tadını seninle birlikte çıkarmak istiyorum."

Ollie kıkırdadı ve koluna vurdu. "Çok aptalsın baba. Ama şapkamı getirdiğin için teşekkür ederim. Her şeyi düşünmüşsün!" Bana bir öpücük vermek için ayak parmaklarının üzerine sıçradı. "Şimdi gidelim!"

Bilet istasyonunu geçtikten sonra Ollie istasyonun önünde oturup trenleri seyretmeyi sevdiği bankları gösterdi. Sonra beni elimden tuttu ve bineceğimiz trenin boyunu bir aşağı bir yukarı gezdirdi. Ortasında parlak kırmızı bir şerit bulunan gümüş renkli dış yüzeyine hayranlıkla baktı. Aracın ve Ollie'nin tepkisinin düzinelerce fotoğrafını çektim. Gülümsemesi çok büyüktü ve gözleri heyecanla parlıyordu; daha önce hiç daha güzel.

Kondüktör "Herkes binsin!" diye bağırdı ve Ollie beni bekleyen yolcu sırasının arkasına çekmeden önce sevinçle alkışladı ve ciyakladı. Kondüktöre göstermesi için biletlerimizi ona verdim, o da biletlerde delikler açarak biletleri gülümseyen oğluma geri verdi.

"Lütfen bunları cüzdanınıza koyar mısınız?" diye sordu ve bana uzattı. "Onları saklamak istiyorum."

"Tabii ki."

Tren vagonuna bindiğimizde Ollie'nin nefesi kesildi. "Baba, bu muhteşem."

Gerçekten de öyleydi; kırmızı perdelerle süslenmiş pencereler her iki duvar boyunca uzanıyordu. Her pencerenin önünde kare şeklinde bir masa vardı.

Beyaz masa örtüsü ve ortasındaki vazoda kırmızı bir gül vardı. Her koltuğun önünde çini ve kaliteli çatal bıçak takımları mükemmel bir şekilde düzenlenmişti.

"Nereye oturmak istersiniz?"

"Ben mi seçeceğim?" Başımı salladım ve Ollie koşarak arabanın arkasındaki masaya gitti. "Buyurun." Karşısına oturdum ve parmaklarını masanın üzerinde gezdirirken gülümsedim. "Çok süslü." Bana ciddiyetle baktı ve masaya doğru biraz eğilerek, "Ya yanlış çatalı kullanırsam?" diye fısıldadı.

"Kimseye söylemem" diye fısıldadım. Ona göz kırptım ve karşılığında tatlı bir kıkırdama aldım.

Ollie'nin isteği üzerine trenin içinin, masaların ve ikimizin birbirine yaslanmış halinin birkaç fotoğrafını daha çekip ona mesaj attım. Birlikteyken telefonunu nadiren kullanırdı ama ben isteyken bakabileceği fotoğraflarımın olması hoşuna giderdi.

Tren istasyondan uzaklaştığında Ollie yine ciyakladı. Dikkatini penceremizin dışındaki manzaraya çevirdi ve Şehrin binaları geçip gidiyor. Tam yirmi dakika boyunca yerinden kıpırdamadı. Gözlerinin açık ve hayranlıkla dolu olduğunu görmesem uyuyakaldığını düşünebilirdim.

"Peki, sen ne düşünüyorsun?" Sessizce sordum.

"Bu inanılmaz." Bakışlarını pencereden ayırdı ve bana kalbimi durduran bir gülümseme verdi. "Bunun için çok teşekkür ederim."

"Rica ederim." Elini tutmak için masanın öbür ucuna uzandım.

Benim.

Otuzlu yaşlarında görünen bir adam, siyah pantolon giymiş, üzerinde beyaz elbise gömleği, gri yeleği ve siyah papyonuyla bir arabayı koridordan aşıağı iterek her masada durdu. Ollie adamın yaklaşmasını ve sonunda yanımızda durmasını hevesle izledi.

"İyi akşamlar beyler. Yolculuktan şu ana kadar nasıl keyif aldınız?"

"Harika!" Ollie inci gibi bir sırıtışla haykırdı.

"Bunu duyduğuma sevindim," diye cevap verdi adam kendi gülümsemesiyle. "Benim adım Zack ve akşam yemeğinizde size eşlik edeceğim." Zack masanın ortasına meyve ve peynirle dolu gümüş bir tabak koyarken Ollie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Size bu meze ve biraz suyla başlayacağım." Kristal şarap kadehlerimize buzlu su doldurdu ve her birimize siyah bir klasör içinde bir menü uzattı. "Bunlar içki ve yemek seçenekleri; içkinizi ben alayım

Siparişlerinizi şimdi verin ve menünün geri kalanına göz atmanız için size

birkaç dakika verelim." Ollie bakışlarını bana çevirdi; ne zaman

birlikte yemek yemeye çıksak,

Onun için sipariş vermemden hoşlanırdı. Bu benim de hoşuma gidiyordu çünkü onunla ilgilenmemin bir yolu daha vardı.

Seeneklerimizi gözden geçirdikten sonra Zack'e "Bir meyve kokteyli ve bir matcha alacağız," dedim.

"Peki efendim. Hemen getiriyorum." Hafifçe eğildi ve arabasını arabanın önüne iterek bir kapı aralığından kayboldu.

Ollie'nin kaşları çatıldı. "Baba, matcha nedir?"

Kendime engel olamıyorum. "Hiçbir şey; seninle bir matcha nedir ki?"

Ollie gözlerini devirdi ve benim berbat şakama kıkırdadı. "Yeşil ay," diye açıkladım ve Ollie'nin burnu kırıştı.

"Kulağa iğrenç geliyor."

"Eğer öyleyse, meyve kokteyliyi içmek zorunda kalacağım," diyerek omuzlarımı silktim.

Ollie bu şakaya gülmedi; sadece gülümseyerek başını salladı. "Seninle paylaşacağım, baba." Bir gün onun tatlılığı kalbimi patlatacaktı. "Lütfen bu meyveyi şimdi yiyebilir miyiz? Ben çok acıktım."

"Elbette, küçük oğlum." Üzümleri saplarından koparıp Ollie'nin tabağına dizdim; çilekleri (kabuklarını ayıkladıktan sonra), portakal dilimlerini (çekirdeklerini ayıkladıktan sonra) ve bir dizi peyniri de ekledim. "Yumulun."

"Teşekkür ederim." Bana bir öpücük kondurduktan sonra üç üzümü Ağız.

"Sakin ol bebeğim, boğulmanı istemiyorum." Başını salladı ve yavaş ve dikkatli bir şekilde çiğnedi.

"Bu dil peynirine benziyor," dedi Ollie, beyaz bir blok uzatarak. Hepsini ağzına attı ve yüzü neredeyse tersine döndü. "Aman Tanrım." Çiğnerken yüzünü yelpazeledi. "Bu dil peyniri değil baba. Tadı kulak kiri gibi."

Diğer beyaz peynir küplerine baktım ve daha önce fark etmediğim delikleri gördüm. Kusacakmış gibi görünen Ollie'ye "Bu İsviçre peyniri," dedim. "Ve yüz ifadene bakılırsa, muhtemelen keskin." Peçetemi aldım ve masaya doğru uzattım. "Yemek zorunda değilsin,

bebeğim; tükür onu." Ollie, parçalanmış peynir parçalarını elime bırakmadan önce kimsenin izlemediğinden emin olmak için etrafına hızlıca bir göz attı.

Tüm vücudu titrerken ben de peçeteyi sıyırdım.

"İsviçre peyniri sevmem," dedi gereksiz yere. Tadını silmek için ağzına daha fazla üzüm tıktırırken bir kahkaha attım.

Zack'in arabasıyla arabanın önünde yeniden ortaya çıktığını fark edene kadar meyve ve peynir (İsviçre peyniri hariç) yedik. İçecekleri dağıtıyor ve yemek siparişlerini alıyordu. "Sanırım ne yemek istediğimizi görmek için menüye bir göz atsak iyi olacak." Ollie başıyla onayladı ve biz de siyah dosyalarımızı açtık.

Aralarından seçim yapabileceğiniz üç seçenek vardı; barbekü karides, baharatlı domuz rostosu ve kızılıklık soslu hindi dolması. Hepsi kulağa harika geliyordu ama tam olarak Ollie'nin zevkine hitap etmiyorlardı. Ollie konuştuğunda ona sade hindi sipariş edip edemeyeceğimi merak ediyordum.

"Ooh bak, baba; tavuk parmakları var." *Var mı? Bunu nasıl göremedim? Bunlar en sevdiklerinden biri.* Gözlerimi sayfanın en altına kadar takip ettim ve orada 'Chicken Fingers and Fries' yazısını okudum.

ocuk menüsü. Ollie gülümseyerek, "Bunu alayım lütfen," dedi ve dosyasını kapatıp meyvesine geri döndü.

Vay anasını. Ollie menü başlıkları veya kategoriler gibi şeylere dikkat etmezdi; sadece sevdiği yiyeceklere odaklanırdı. Çocuk menüsünden sipariş vermek istemesi umurumda değildi, kimsenin de istemesi gerektiğini düşünmüyordum ama bunun bir soruna yol açabileceğı de bir gerçektir. Zack masamıza yaklaştığında derin bir nefes aldım.

"Buyurun beyler; bir meyve kokteyli ve bir matcha." İçeceklerimizi önümüze koydu ve sordu: "İeceklerinize karar verdiniz mi? Antre?"

"Evet. Ben barbekü karides alacağım, o da parmak tavuk alacak."

Zack'in kaşları çatıldı ve ben içimden homurdandım. "Efendim, bu ocuk menüsünde var."

"Bu bir sorun mu?" Masumca sordum. Yaygara koparmak istemiyordum ama mecbur kalırsam yapardım.

"Şey, hayır, şart değil, ama porsiyon boyutu çok daha küçük."

"Sorun değil," diye söze girdi Ollie. "Karnım meyvelerle doymaya başladı."

ve peynir zaten."

Zack'in kafasında ampulün yandığı anı gördüm. Ollie'nin sözlerinden mi, kafasındaki şapkadan mı, portakal dilimini emerken mırıldanıp kıpırdanmasından mı, yoksa tüm siparişleri benim veriyor olmamdan mı emin değilim ama garsonumuz yavaşça başını anlayışla salladı. Ollie'ye doğru eğildi ve ben de yumruklarımı sıktım, oğluma kötü bir şey söylerse o herifi dışarı çıkarmaya hazırdım.

Zack ona sessizce, "*Çok fazla* doymak istemeyebilirsin," dedi, "Çünkü gerçekten lezzetli tatlılarımız var."

"Gerçekten mi?" Ollie kocaman bir sırtışıla sordu.

"Evet. Aslında-" Zack oğluma bakarken çenesine vurdu, "Eminim dondurma seviyorsundur, ha?"

"Evet!" Ollie coşkuyla başını sallayarak haykırdı. "Buz severim krem."

"Peki o zaman, yemeğinizi bitirdikten sonra size çok özel bir Şey hazırlayacağım."

"Oh, teşekkür ederim!"

"Bir Şey değil, dostum." Zack ayağa kalktı ve bana baktığında başımı eğerek teşekkür ettim. Bana göz kırttı ve uzaklaştı. Yaşam tarzından mı yoksa sadece iyi bir adam olduğundan mı emin değildim ama bunun bir önemi yoktu. Onu ve Ollie'ye davranıŐ Őeklini takdir ediyordum.

Akşam yemeği harikaydı. Karidesin baharatı tam kıvamındaydı ve lezzetli peynirli irmikle servis edildi. Ollie bir ısırık bile denedi ve onay verdi, ancak tavuk parmaklarıyla daha çok ilgilendi. Küçük bir parça dışında hepsini yalayıp yuttu ve ben ona tavuk mafsalı dediğimde güldü.

Sözüne sadık kalan Zack, Ollie'ye özel bir tatlı getirdi. Ben aldım. Evde bir dilim cheesecake Őeeneđi vardı ama oğlum sıcak Őekerlemeli dondurma aldı. ocuk menüsünde de vardı ama üstündeki jelibonlar kiŐiselleŐtirilmiŐ bir dokunuŐtu. Ollie ona sarıldığında Zack gülümsedi ve benim

ocuk birlikte fotoğraflarını çekmem için ısrar etti. Dondurmayı yemeden önce dondurma eserinin bir fotoğrafını da çektim.

Yemeğimizi bitirip masamızı topladıktan sonra Zack'e yüklü bir bahşış verdim ve gülümseyerek Ollie'ye döndüm. "Sana göstermek istediğim bir şey daha var." Bunu sona saklıyordum çünkü önce ben sunarsam Ollie'nin yemeğini yiyemeyecek kadar heyecanlanmasından korkuyordum. "Benimle gel."

Oturduğu yerden kalkmasına yardım ettim ve elini tutarak metal bir kapıya ulaşana kadar onu diğer yemekli vagonlara doğru yönlendirdim. Kapıyı açtığımda trenin sonundaki açık hava vagonu ortaya ıktı. İstasyonda trenin uzunluğu ve rayların görüş alanının dışına doğru kıvrılması nedeniyle görünmüyordu.

Ollie hevesle arabaya bakarak, "Vay canına," diye fısıldadı. "Dışarı çıkabilir miyiz?"

"Tabii ki. Adımlarınıza dikkat edin lütfen." Komşu arabanın zeminine geçerken elimi sıkıca tuttu ve ben de ona yaklaştım

Arkasından. "Ne düşünüyorsun?"

"Bu çok güzel, baba." Ollie arabanın yan tarafındaki alçak parmaklığa doğru adım attı. Saçları hafif rüzgârda dalgalanıyordu ve gülümsedi.

etrafımızdaki araziye gözlemledik. Henüz kasabaya dönmemiştik, bu yüzden görünürde hiç bina yoktu; sadece tarlalar ve ağaçlar vardı. Güneş neredeyse tamamen batmış, her şeyi hoş bir turuncu ışıltıya bürümüştü.

"Evet öyle," diye cevap verdim, ancak muhteşem manzara bile Ollie'mle kıyaslanamazdı. Oğlumun arkasında durdum ve serin esintiye karşı onu sıcak tutmak için kollarımı ince beline doladım. Parmaklarını parmaklarıma doladı ve başını göğsüme yasladı. O derin bir nefes aldığı anda ben de aynısını yaptım ve manolya çiçeklerinin tatlı kokusunu içime çektim. Havayı.

Ollie sessizce, "Bu en mükemmel gün oldu," dedi.

Daha fazla katılamazdım; hiçbir şey onu bu kadar mutlu görmekten daha iyi olamazdı.

Tabii... "Ollie, bu tren gelecek hafta sonu geri dönecek. Tekrar ziyaret etmek ister misin?"

"Gerçekten mi?" Döndü ve bana sıkıca sarıldı. "Evet, baba; seninle geri dönmek için sabırsızlanıyorum." Eğildim ve dudaklarına uzun, yavaş bir öpücük kondurdum. Ayrıldığımızda gözleri karanlık ve ağırdı. "Ama bu gece eve gidip birbirimizi sevebilir miyiz? Geceyi bitirmek için daha mükemmel bir yol düşünemiyorum."

Ona bir öpücük daha verirken kalbim küt küt atıyordu. "Ben de yapamam."

OceanofPDF.com

On Altıncı Bölüm

Holden

"Daaaaddy..." Ollie'nin sesi bana seslendi. "Baba, sen Uyanık mısın?" Yorgun gözlerimi ovuşturdum ve bir gece önce giydirdiğim mavi yarış arabası pijamalarını giymiş ve elinde bir tepsi taşıyan oğlumun yatak odamızın kapısında durduğunu görene kadar gözlerimi kırdım. Yatak başlığına yaslandığımda "Oh güzel," dedi. Boğazını temizledi ve "Mutlu yıllar sana, mutlu yıllar sana, mutlu yıllar sevgili dünyanın en iyi babası, mutlu yıllar sana!" diye şarkı söyledi.

Benimle birlikte yatağa tırmanırken ona "Teşekkür ederim, bebeğim," dedim.

Elindeki tepsiyi işaret ettim. "Bütün bunlar ne?"

"Bu senin özel doğum günü sürprizin. Senden önce uyandım ve sana kahvaltı hazırlamak istedim." Tepsiyi uzattı ve içindekilere baktığımda kalbim eridi; bir meyve suyu kutusu, bir zarf ve bir tabak

İçinde elma püresi, bir avuç çilek, bir puding kabı, bir kaşık ve bir torba mini kek vardı. "İyi görünüyor mu?"

"Oh, Ollie..." Tepsiyi kalçalarımın üzerine koydum ve yanaklarını iki elimin arasına aldım. "Bu isteyebileceğim en güzel doğum günü kahvaltısı." Burnunu öptüm ve o da gülümsedi.

"Yemeğini yedikten sonra hediyeni alabilirsin," dedi ve parmağını zarfın üzerine vurdu.

"Tüm bunlar *ve* bir hediye mi? Ben çok şımarık bir babayım." Ollie kıkırdadı ve yanıma sokuldu. "Ama burada bir sürü yiyecek var; yardım eder misin?"

Ben mi yiyeceğim?" Oğlumun sürprizimi hazırlarken kendi kendine beslenmediğinden emindim.

"Elbette!" Tabak boşalana kadar sırayla birbirimize yemek yedirdik ve Ollie meyve suyu kutusunu kenarları çökecek kadar boş bir şekilde emdiğinde güldüm. Tepsiyi komodinin üzerine koydum ve zarfı elime aldığımda Ollie beni alkışladı. "Umarım beğenirsin. Kendim yaptım."

"O zaman seveceğimi *biliyorum*," diye söz verdim kapağı açarken.

Bir kâğıt çıkardım ve Ollie'nin boyama kitabından bir sayfayı ortaya çıkarmak için açtım.

Tıpkı geçen ay akşam yemeği turlarına katıldığımız gibi, ortası kırmızı şeritli gri bir tren motoru boyamıştı. Motorun önüne iki kişiyi serbest elle çizmişti; biri uzun boylu, siyah ve gri saçlı, diğeri ise daha kısa ve zayıftı, kafasında kahverengi sivri uçlar vardı. El ele tutuşuyorlardı ve üzerlerinde büyük kırmızı bir kalp geziniyordu.

"Sen ve ben mükemmel günümüzdeyiz," diye açıkladı Ollie. "Evet, *gün*" diye ekledi, tura iki kez katıldığımızı göz önünde bulundurarak. "Beğendiniz mi?"

Ona hayranlıkla sırtımdan önce parmaklarımı resmin üzerinde gezdirdim. Benim için bir şey üzerinde çalıştığını düşünmüştüm; geçen hafta birkaç kez, çocuk odasına her adım attığımda irkilmiş ve boyama kitabını saklamıştı. Ama bu kadar anlamlı bir şey olabileceğini hiç hayal etmemiştim.

"Bayıldım," dedim ona, elimi saçlarında gezdirirken. "Bunu çerçeveletip oturma odasına asacağım, böylece her zaman görebileceğim.

zaman." Beni sıkıca kucakladığında güldüm. Tepsinin yanındaki komodinin üzerine koymadan önce resme son bir kez baktım. "Akşam yemeği için hazırlanma vakti gelene kadar ne yapmak istersin?"

O akşam Ollie ve ben, çalıştığım şirketin ortakları olan patronlarımla yemeğe çıkacaktık. Hafta başında bana bir davetiye gönderdiler. Normalde birbirimizle iş dışında pek vakit geçirmesek de, yakın çalışıyorduk. Uzun yıllardır yan yanaydılar ve ben onları dost olarak görüyordum. Onlarla daha samimi bir şekilde vakit geçirmeyi dört gözle bekliyordum.

Shawn da yemeğe katılacaktı, ancak bu konuda daha az heyecanlıydı. En kıdemli ortak olan John beni doğum günüm için dışarı davet ettiğinde ofisimdeydi ve bir şekilde davete de icabet etti. Shawn ortaklarla daha az samimiydi çünkü kişilikleri biraz çatışıyordu. En iyi arkadaşım kendine güvenen, yetkin ve kontrolü elinde tutmayı seven biriydi. John ve ortakları ise çalışanlarına işlerini iyi yapmaları gerektiğini hatırlatmayı severdi.

sorumluydu. Aralarında birden fazla tartışma olmuştu ama Shawn kariyerinde çok başarılı olduğu için bu olaylar göz ardı ediliyordu. Başımı öne eğme ve kendimi işlere verme eğilimindeydim, bu yüzden herkesle iyi geçiniyordum.

Ollie iş arkadaşlarımın yanında olmaktan biraz çekiniyordu ama ben dışarıda yemek yerken onu asla evde yalnız bırakmazdım. Ayrıca, onu iş arkadaşlarıma göstereceğim için heyecanlıyım; Ollie hayatımın en büyük, en önemli parçasıydı. İş arkadaşlarıma ondan çok bahsederdim ve kalbimi çalan adamla tanışmalarını isterdim. Ollie ve ben neredeyse yedi haftadır birlikteydik ve Ollie'nin tanıştığı tek kişi Shawn'dı. Elbette çok iyi anlaşıyorlardı ve oğlumun diğer arkadaşlarımdan da hoşlanacağına dair büyük umutlarım vardı.

Tek sorun diğer arkadaşlarımın benim yaşam tarzımı bilmemeleriydi. Onlarla Shawn'la olduğum kadar yakın değildim ve nasıl tepki vereceklerini bilmiyordum. Yaşadığım hayattan utanmıyordum ve kesinlikle

Ollie'den utanmıyordum ama haberlere olumsuz tepki verirlerse ona asla rahatsızlık ya da zarar vermek istemezdim.

Birkaç gün önce Ollie'yle bunu konuşmak zor oldu ama o da anlayışla karşıladı ve bana herhangi bir rahatsızlık ya da zarar verme riskini almak istemediğini söyledi. Birlikte ilişkimizin bu yönünü patronlarımın yanında gizli tutmaya karar verdik. Akşam yemeğinden sonra eve döndüğümüzde onu yıkayacak, kucaklayacak ve doyasıya şımartacaktım.

"Ne yapmak istediğime dair bir fikrim var," dedi Ollie nazlı bir gülümsemeyle. "Öyle mi? Neymiş o?"

"Tahmin etmeye çalış."

"Hmm, bir bakalım... çizgi film izlemek ister misin?" Başını hayır anlamında salladı. "Tren oynamak?" Bir kez daha salladı. "Oh biliyorum; hayvanat bahçemizi yeniden inşa etmek?" Bir kez daha hayır dedi.

"Tahminlerim tükendi."

"Sana bir doğum günü sürprizim daha var."

Ne olabilirdi ki? Bana yatakta kahvaltı getirmiş ve tatlı bir resim vermişti bile- Ollie yumuşak dudaklarını dudaklarıma bastırduğunda aklım başımdan gitti. Hiç vakit kaybetmeden dilini ağzıma soktu ve bunun seksi bir sürpriz olduğunu bildiğim için kalbim küt küt atmaya başladı.

Ollie bir bacağına bana doğru salladı ve kollarını boynuma doladı. Beni derinden ve yavaşça öptü, dilini benimkinin üzerinde gezdirdi ve yanaklarımı okşadı. Kalçalarını sıkıca kavradım ve birbirimizi yalayıp tadarken inledim.

Ollie'nin dudakları yanağımdan kulak mememe doğru bir çizgi çizdi. "Seni seviyorum baba" diye fısıldamadan ve kulağımın her santimini öpmeden önce yavaşça ağzına aldı.

"Ben de seni seviyorum," diye cevap verdim nefes nefese. 'Aşk' oğluma karşı hissettiklerimi ifade etmek için yeterince güçlü bir kelime değildi ama bulanık beynimin bulabildiği en iyi şeydi.

Ollie vücudum boyunca geriye doğru sürünürken boynumdan aşağıya ve göğsüme sıcak, açık ağızlı öpücükler yerleştirdi. Bir fiske vurduğunda mırıldandım.

Dilini göğüs ucumda gezdirdi ve sonra dudakları boxer'ımın bel bandına değene kadar kıllı karnımdan aşağı doğru bir çizgi öptü. Bakışlarını kaldırdı, parmaklarını lastiğin etrafında kıvrırırken ve kumaşı yavaşça bacaklarımdan aşağı çekerken benimkiyle kilitledi.

"Tanrım, çok seksisin," diye inledim.

"Seksi olan *sensin* baba." Ollie kalçalarımı kemirdi ve burnunu taşaklarımda gezdirdi. "Seni buradan öpebilir miyim?" diye sorduğunda ılık nefesi tenimde gezinirken ürperdim.

"Evet bebeğim," diye nefes nefese kaldım. "Babanı istediğin yerden öp."

Ollie'nin dili dudaklarının arasından dışarı çıktı ve taşaklarımı nazıkçe yaladı. Gözlerim ağırlaşmıştı ama onları kapatıp bu güzel manzarayı kaçırmaya cesaret edemedim. Dudaklarını her bulanık kürenin etrafına sarmadan ve diline karşı zıplatmadan önce çuvalımı yaladı.

Dilini tenime bastırdı ve sert aletimin uzunluğunu yaladı, büyük bir damla pre-cum dilini boyadığında mırıldandı. "Yani

lezzetli." Ollie yarığırna defalarca fıske vurarak içimden sızan her damlayı yalayıp yuttu.

Dudaklarını kalın ucumun etrafına gererken bakışlarımı bir kez daha yakaladı. Ağzını sikimden aşağı kaydırırken gözleri hiç şaşmadı. Benim tatlı oğlum aynı zamanda son derece seksi bir adamdı. Ollie başını aşağı yukarı sallayarak etimi emiyordu.

"Ollie, bu çok iyi hissettiriyor," diye inledim. "Aynen böyle, bebeğim."

Daha sert emdi ve hareketlerini hızlandırdı, başını ileri geri savururken alnını karnıma çarptı. Tükürük aletimin dibine kadar aktı ve Ollie elini aletimin etrafına sardı. Dudaklarıyla aynı anda sikimi sıvazlarken tükürük tenimizi kayganlaştırıyordu. Her santimimi ıslak sürtünmeyle kapladı ve dayanamayacağımı biliyordum.

"Durma!"

Ollie çılgına dönmüştü, sikimi olabildiğince hızlı sallıyordu. Ucumu sertçe emdi ve beni bir lolipop gibi yaladı. Serbest eliyle taşaklarımı kavradı ve masaj yaptı, tam da onlar yuvarlanıp sıkılaşıırken.

"Oh, Tanrım..." Parmak eklemlerim ağrıyana kadar arşaflları kavradım. "Ollie, boşalacağım..." Sikim dudaklarının arasında titreşip dilinin üzerine ılık tohumlar saçarken haykırdım. Ollie onu içti, yutarken tatlı tatlı mırıldandı. "İşte bu, bebeğim. Hepsini içine çek. Babanın dölünü yut." O beni yalayarak temizlerken ben de parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "İyi iş, bebeğim."

Bir *patlamayla* sikimi çekti. "Teşekkür ederim, baba."

"Mm, *sana* teşekkür etmem gerek." Onu sırt üstü yatırdım

ve

vücudunu benimkiyle örttü. Kalçalarımı döndürüp pijamasının altındaki sert yumruya sürtünürken Ollie inledi. Ben de onun tadına bakmak istiyordum ama Ollie pijamalarını çıkaramayacak kadar sevimli görünüyordu ve gözleri ihtiyaçla dolup taşıyordu.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" Ağırılığımı ona bastırarak ve sikini sürükleyerek sordum. Yumuşayan aletim ekstra hassastı ve bu his neredeyse başa çıkılamayacak kadar iyiydi ama Ollie'ye Bana verdiği aynı inanılmaz hissi.

"Evet!" Ollie oyuncağına daha fazla sürtünmek için sırtını kamburlaştırdı. O inerken ve sırtımın etini avuçlarının arasına alırken ben de ona karşı kamburlaştım. "Baba, *lütfe*!"

Ateşli bir tempoyla sallandım ve Ollie altımda titreyip sarsıldı. Gözleri kapandı ve dudaklarını çiğnedi. "Benim için gel Ollie," diye teşvik ettim, kalçalarımı ileri geri sallayarak. "Baban için gel."

Tırnakları etime battı ve adımı söylerken vücudu gerildi. "İşte bu, Ollie." Kalçalarımı yavaşlattım ve dokunuşumun altında titredi. "İşte benim oğlum; baban için çok güzel." Başımı eğdim ve o nefesini tutarken kaygan boynunu öptüm. "Nasıl hissediyorsun?"

"Çok güzel." Tuzlu tenini ısırđım ve o da ekledi, "Ama yapış yapış."

Kıkırdadım ve yanağına bir öpücük kondurdum. "Hadi gidip seni çocuk odasında temizleyelim."

"Temizlenip giyindiğimde, benimle bir süre oynar mısın?" "Çok

isterim." Yatakta kahvaltı, seksi zamanlar, içten bir hediye ve tatlı oğlumla kaliteli zaman geçirmek mi? Bu oldukça güzel bir şeye dönüşüyordu

mükemmel bir doğum günü.

OceanofPDF.com

On Yedinci Bölüm

Ollie

Babam kravatımın düğümünü çözerken, "Çok yakışıklı görünüyorsun," diye iltifat etti. Kendime ait bir takım elbisem olmadığı için doğum günü yemeğinde giymem için bana bir takım elbise almıştı. Ceket ve pantolon siyahtı, parlak elbise ayakkabılarımla birlikte. Babam mağazada istediğim kravatı seçmeme izin verdi; ben siyah puantiyeli kırmızı bir tane seçti ve bunun mükemmel bir renk patlaması olduğunu söyledi.

"Sen de öyle." Takım elbisesi kömür grisiydi ve lacivert bir kravatı vardı. Sofistike ve çarpıcı görünüyordu.

Babam yakalarımı düzeltirken hüzünlü bir gülümsemeyle, "Oyun kıyafetlerin kadar rahat olmadıysa özür dilerim," dedi. İlişkimizin baba/küçük kısmını patronlarından saklamamı istediği için kendini suçlu hissettiğini biliyordum ama anlıyordum; işi çok prestijliydi ve ona katılan erkekler

Bu gece babamın kariyerinden sorumluyduk. Eğer arkadaşlarının bizim yaşam tarzımızı öğrenmesinin kariyerini tehlikeye atacağını düşünseydi, bunun olmaması için elimden geleni yapardım. O ve ben ilişkimizin ne kadar özel olduğunu biliyorduk ve önemli olan da buydu. Ayrıca, sadece birkaç saatliğine.

"Sorun değil," diye ısrar ettim. "Bazen şık giyinmek eğlencelidir. Ve içeri girmek için takım elbise giymek zorunda olduğun kadar süslü bir yere hiç gitmedim."

Babam kıkırdadı ve sıcak elleriyle yanaklarımı avuçladı. "Sen çok değerlisin." Burnumun ucunu öptü. "Umarım bu gece seni hayal kırıklığına uğratmaz; unutma, bu geceyi muhtemelen iş konuşacak bir grup sıkıcı yaşlı adamlarla geçireceksin."

"*Sadece* sıkıcı yaşlı adamlar değil," diye karşı çıktım ve babam gülümsedi. "Shawn Amca da orada olacak."

Babam başını arkaya eğdi ve güldü. "Bu gece benim küçük gıcığım mı oluyorsun?"

"Sadece takılıyorum. Seninle her zaman eğleniyorum ve sen yaşlı *değilsin*."

"Teşekkür ederim, bebeğim," dedi başka bir kıkırdamayla. Tam o sırada kapı zili çaldı. "Görünüşe göre aracımız geldi." Elimi tuttu ve beni ön kapıya götürdü. Kapıyı açtığında, Shawn'ın da takım elbise giymiş olarak kapımızın önünde durduğunu gördüm. "Kapı zilini kullandığına göre bu özel bir durum *olmalı*," diye alay etti babam.

Shawn omuz silkti. "Ben sadece çıplak doğum günü şaplaklarına denk gelmediğimden emin olmaya çalışıyordum." Babam gözlerini devirirken ben kıkırdadım. "Bu gece çok şık görünüyorsun, Ollie."

"Teşekkürler, sen de güzel görünüyorsun." Ona sinsî bir gülümseme verdim. "Ama babam kadar güzel değilsin."

İki adam da güldü ve Shawn beni kucakladı. "Alınan olmana bayılıyorum."

"Teşekkür ederim, Shawn Amca." Sıkı bir gülümsemeyle onu serbest bırakmadan önce bir kez daha sıktım. "Bu gece sana öyle hitap edemem; yani amca diyemem. Babam iş arkadaşlarının bilmesinin iyi bir fikir olmadığını söyledi."

Biliyorum. İkimiz de utandığımız için değil," diye hızla ekledim ve Shawn gülümsedi.

"Biliyorum dostum ve nereden geldiğini anlıyorum. *Benim* de onlara yaşam tarzımdan bahsetmememin bir nedeni var."

"Babam diğer adamların daha yaşlı olduğunu ve onları anlamayacaklarını, kaba davranabileceklerini söyledi."

"Baban çok iyi biri. *Ben* diyorum ki, çünkü onlar kendini beğenmiş yaşlılar.

"Kendine değer verme duygusu kabarmış, kof adamlar." Ona göz kırptım; babam Shawn'ın bu gece çıkacağımız erkek grubuna o kadar yakın olmadığını ve bazen onlarla çatıştığını söylemişti. Sadece gecenin sorunsuz geçmesini umuyordum. Babam nazik ve sabırlıydı ve herkesle iyi geçinirdi, bu yüzden gecenin havasına yardımcı olacağından emindim.

Babam gergin bir gülümsemeyle, "Bu arada, yemeğe gidelim derim," dedi.

Shawn babamın doğum günü için şoförlüğünü yapacağını söyleyerek arabayı kullanmayı teklif etti. Babam ön koltuğa oturmak isteyip istemediğimi sordu, ama ben

arkaya. Benden daha uzun boyluydu, bu yüzden ön taraf onun için daha rahat olacaktı. Ayrıca, arka koltuğu seviyordum; en son Shawn'ın arabasıyla yemeğe gittiğimizde kapı koluna oyuncak arabalar sakladığım için olsa gerek. O ve babam önde konuşurken, ben de arabalarımı bacaklarımın üzerinde mutlulukla sürdüm,

Patronlarla tanışma gerginliğimi unutmaya çalışıyordum. Shawn beni dikiz aynasına bakarken yakaladı ama sadece gülümsedi ve bana göz kırptı.

"Ön tarafta vale park yeri var," diye işaret etti babam 'Angelo's'un otoparkına girdiğimizde. Daha önce hiç vale park yeri olan bir yere gitmemiştim. Ama restoranla ilgili etkileyici olan tek şey bu değildi; dışı süslü taşlarla inşa edilmişti, girişi aydınlatan spot ışıkları vardı ve ön kapıdan gerçek bir kırmızı halı serilmişti.

"Valeye ihtiyacım yok," diye omuz silkti Shawn. "Bir sürü park yeri var; bir tanesine kendim çekerim."

Babam arkadaşının omzunu iterek, "Ne kadar cimrisin," diye alay etti.

Yemekte 'büyük' olma alıştırmaları yapmak için, küfür ettiği için onu azarlamadım.

Shawn burnunu havaya kaldırarak, "Ben cimri değilim," diye karşı çıktı. "Ben bir kontrol manyağıyım."

Shawn arabayı park ederken hepimiz kıkırdadık ve babam arka koltuktan inmeme yardım etmeden önce arabalarımı bir dahaki sefere sakladım.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu, parmaklarını parmaklarımla arasında gezdirerek.

Yanak.

"Biraz gerginim."

Bana anlayışlı bir gülümseme verdi. "Her şey yoluna girecek. Ve unutma, her zaman yanında olacağım."

"Ben de," diye ekledi Shawn arabayı bize doğru çevirirken.

"Teşekkür ederim, Shawn." Yutkundum ve babama baktım.

"Teşekkür ederim, Holden." Bu isim dilimde ekşi bir tat bıraktı.

Babamın yüzü buruştu. "Oh, bu hiç hoşuma gitmedi."

"Kulağa çok yanlış geliyor," diye onayladı Shawn. "Ama sadece bir akşam yemeği için." Önce okşadı sonra omzumu sıktı. "Hadi yapalım şunu."

Girişe doğru yürürken, babam elimi tuttu, Shawn da kendi küçük güvenlik ekibim gibi diğer yanımda durdu. Gıcır gıcır siyah takım elbiseli iki adam bize kapıları açtı ve bizi siyah elbise giymiş bir hostes karşıladı.

"İyi akşamlar. Rezervasyonunuz var mı beyler?"

"Premiere Business'tan üç adamla daha buluşacağız.

Çözümler," diye yanıtladı babam.

"Oh, evet; çoktan oturdular. Beni takip edin, sizi onları."

"Bizi beklemeleri ne kadar hoş," diye mırıldandı Shawn, hostes arkasını dönerken. Babam ona sinirli bir bakış attı ama ben kıkırdadım ve göz kırptım.

Kadın bizi süslü püslü eşyalarla dolu yemek odasına götürdü. süslü masalarda yemek yiyen insanlar. Her biri beyaz masa örtüleriyle süslenmişti.

ve mumlar yaktı ve her bir ortamda altın rengi berjer sandalyeler vardı.

"İşte geldik," dedi ve durup koluyla üç adamın oturduğu, ellerinde birer içkiyle konuştukları bir masayı işaret etti. "Afiyet olsun."

"Holden, Shawn," diye selamladı bir adam masadan kalkıp bize doğru yürümeden önce. Yaklaşık benim boyumdaydı ve neredeyse kusursuz bir yuvarlaklığı vardı. Bembeyaz saçları ve çenesinden göğsüne kadar uzanan, ona yaşlı bir boğa kurbağası görünümü veren bir boynu vardı.

"Gelebilmenize sevindim."

Her birinin elini sıktı ve bana döndü. "Peki burada kimler var?"

"Bu benim ortağım Oliver," dedi babam gururla ve karnımı ısıttı.

"Ollie, bu John Hanson."

"Memnun oldum," diyerek elimi uzattım. John sıkıca sıktı ama babama döndü.

"Holden, şimdi neden bu kadar kapıldığını anlıyorum. Ortağınızın daha genç bir adam olduğundan bahsettiniz ama *ne* kadar genç olduğunu söylemediniz." Kaldırdı

bir kaç. "Burada tam olarak kaç yıllık bir farktan bahsediyoruz?"

"Bunun gerçekten uygun bir soru olduėunu mu dűřünüyorsun?"

Shawn, John'un gűzlerinin açılmasına neden olacak řekilde tersledi. "Burada hepimiz yetiřkiniz; öyle davranmayı deneyelim."

John'un şaşkın ifadesi bir elini havada sallayarak kayboldu. "Evet, beni affetmelisin; sadece şaşırdım. Sinirlenmene gerek yok. Gel, oturalım."

Paytak paytak masanın diğer *tarafına* geçti ve Shawn mırıldandı, "Bana sinirli diyebilirsin; dikkatli ol yoksa testislerine tekme atarım." Babam benim için sandalyemi çekerken gűlmemek için dudağımı ısırđım ve oturdum. O saė tarafımdaki koltuğa oturdu, Shawn da sol tarafıma yerleşti.

"Ollie, seni Bradley'le de tanıştırmak isterim-" kahverengi saçlı (peruk olduėundan oldukça emindim) ve gűzlűklű bir adam selamlamak için bařını salladı, "Ve Frank." Kır saçlı, zayıf bir adam kadehini bana doėru kaldırdı.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum," diye tekrarladım. "Beni ağırladığınız için teŖekkür ederim." "Elbette," dedi John bir el daha sallayarak. "Peki Ollie, seninle bir Ŗeyler içmek için bize katılır mısın?"

Shawn, "Tanrım, yine mi bu?" diye homurdanana kadar tam olarak ne demek istediğinden emin değildim. Sonra benim yaşımdan bahsettiğini anladım.

"İebiliyorum ama imemeyi tercih ediyorum." Alkolün ilaçlarına iyi gelmediği kısmını atlamıştım; eğer hayal görmüyorsam, John benden pek etkilenmiş görünmüyordu ve durumumla ilgili ayrıntıların fikrini değiştireceğini düşünmüyordum.

"Holden, mutlaka bir içki içeceksin, değil mi?" John beklenti içinde sordu. "Sanırım içeceğim," diye gülümsedi babam.

"Kahretsin John, eğer sen ısmarlıyorsan, sanırım ben *iki tane* alacağım," diye araya giren Shawn masadaki herkesi güldürdü.

John kabaca parmaklarını havada şıklattı ve bir garson çağırdı. Babam ve Shawn'ın yüzlerinde aynı sinirli ifade vardı. "Nasıl yardımcı olabilirim efendim?" diye sordu genç adam koşarak yanlarına geldikten sonra.

"Arkadaşlarımın içkiye ihtiyacı var ve hiçbirimiz henüz menü almadık." John istediğini elde etmeye alışkın bir adama benziyordu. Shawn'la neden pek iyi anlaşamadıklarını anlayabiliyordum.

"Çok özür dilerim." Dikkatini üçümüze çevirdi. "Ne istediğinizi biliyor musunuz? Barda içki siparişlerinizi verebilir ve birkaç menü getirebilirim."

"Ben bir Kaptan ve Kola alacağım," diye rica etti

Shawn. "İki tane olsun lütfen," diye ekledi baba.

"Peki ya sizin için, efendim?"

Bana 'efendim' denmesine alışık değildim ve bana doğru bakmasaydı cevap vermezdim. *Hay aksi.* Diğer adamların önünde meyve kokteyli isteyecek değildim ama gazozu da pek sevmezdim. Babam günü kurtararak, "Burada gerçekten güzel aromalı limonatalar var. Bence çilekli olanı seversin."

"Kulağa harika geliyor."

Garson başını eğdi ve bizi yalnız bıraktı, birkaç dakika sonra içkilerimiz ve menülerimizle geri döndü.

Kitaplar. Kapağını açtım ve bir mezenin fiyatının, babamla tanışmadan önce bütün bir yemek için ödediğimin neredeyse üç katı olduğunu görünce gözlerim yerinden fırladı. John'un ödemesinden memnundum ama onun parasını harcadığım için kendimi biraz suçlu hissediyordum.

Antre bölümüne göz attığımda midem bulandı. Bazı yüksek kaliteli ürünlerin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ve tanıdıklarım da iştah açıcı gelmiyordu. Seçeneklerin ne olduğunu sorarak kendimi utandırmak ya da sipariş ettiğim şeyi yemeyerek kimseyi rahatsız etmek istemedim.

Babam yine imdadıma yetişti ve parmağıyla gizlice menümdeki 'pasta ripiena' adlı yemeğe dokundu. Eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Bu domates soslu peynirli ravioli. Çok lezzetli."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım ve o da bacağımı sıktı.

Masa.

"Ee, Ollie miydi?" John hepimiz siparişlerimizi verdikten sonra sordu. Başımı salladım ve devam etti, "Bize kendinden bahset; nerelisin? Ne iş yapıyorsun?"

Şey, osuruk. "Ben buralarda büyüdüm." Bu kadarla yetinmek istiyordum ama John, Bradley ve Frank kaşlarını kaldırmış, daha fazlasını bekliyorlardı. "Ve şu anda işsizim."

"Ah." John büyük bir gizemi çözmüş gibi yavaşça başını salladı. "Holden kadar başarılı biriyle birlikte olduğun için çok şanslısın o zaman."

Shawn yüksek sesle alay etti ve babamın eli dizimin etrafında sıkılaştı. Kimse daha fazla sinirlenmeden cevap verdim: "Holden'la birlikte olduğum için sayısız nedenden dolayı şanslıyım. Onu parası ya da başarısı için sevmiyorum ama keyif aldığı bir kariyeri olduğu için minnettarım. Yaptığı işte iyi olduğunu biliyorum ve onunla gurur duyuyorum." Babam bana teşekkür etti ve herkesin önünde alnıma bir öpücük kondurdu.

Frank kadehini tekrar kaldırarak, "İyi dedin," diye karşılık verdi.

"Holden, bugün *senin* de şanslı günün olabilir," diye ısrar etti John. Babam başını eğdiğinde, "Seni yemeğe sadece doğum gününü kutlamak için değil, aynı zamanda seninle çok heyecan verici bazı haberleri paylaşmak için davet ettik;

Premier, bölgedeki en başarılı iş danışmanlığı firmasıdır. Müşteri ve çalışan sayımız giderek artıyor ve şu anda idari kadromuzu genişletiyoruz. Yakında bir ortak daha ekleyeceğiz ve listemizin başında siz varsınız."

Babamın yüzü şaşkınlıkla kızarmıştı ve konuşmadı. Ben ise nefes nefese kaldım ve kollarımı boynuna doladım. "Oh Holden, seninle gurur duyuyorum!" O da titreyen kollarıyla bana sarıldı.

Shawn babamın omzunu sıvazlamak için bana doğru uzandı. "Tebrikler; bunu senden daha fazla hak eden kimse yok."

"Henüz hiçbir şey kesinleşmiş değil," diye araya girdi Bradley. "Rakamların üzerinden geçmek ve terfinizi talep etmek için Pazartesi günü hissedarlarımızla bir araya geleceğiz."

Frank, "Ancak bunun sadece bir formalite olacağına inanıyoruz," diye ekledi. "Siciliniz kendi adına konuşuyor."

"Gerçekten de öyle," diye başını salladı John. "Tebrikler Holden."

"Holden'a!" Shawn bardağını kaldırarak haykırdı. Hepimiz onun sözlerini tekrarladık ve babam hepimize teşekkür ederken içkilerimizi birbirine vurduk.

Masanın geri kalanı hissedarlar, portföyler ve anlamadığım bir sürü başka şey hakkında konuşmaya başladığında o anın heyecanı azaldı. Beni meşgul edecek yemeğim henüz gelmemiştir ve etrafımdaki erkeklerin derin sesleri (artı babamın patronlarının artık dikkatlerinin benim üzerimde olmamasının verdiği rahatlama) zihnimi ve bedenimi rahatlattı. Gözlerim ağırlaştı ve göz kırpmalarım uzadı.

Babam kolunu bana doladı ve başımı omzuna koyduğumda bana nazik bir gülümseme verdi. Dinlenme ihtiyacımı yargılamaması ya da kızmaması benim için çok şey ifade ediyordu.

yaptı. Ama onun kollarında güvende olduğumu biliyordum. Gerekli görürse durumumu diğerlerine açıklayacağına ya da kibarca kendi işlerine bakmalarını söyleyeceğine güveniyordum.

Eğer yapmazsa iş. Bana bakacak, beni koruyacak ve kollayacaktı. Bu bilgi ve güvenlik beni uykuya daldırdı.

Başımı kaldırdım ve bulanık gözlerimi araladım; etrafımdaki ışık onları tamamen açamayacak kadar parlaktı. Nerede olduğum ya da ne yaptığım konusunda kafam karıştı. Tek bildiğim aşırı derecede yorgun olduğumdu. Daha fazla dinlenmeye ihtiyacım vardı. Uykumda düşmüş olması gereken emziğimi aramak için kalçalarımı ve popomun her tarafını okşadım.

"Neyin var?" Babamın nazik sesi sordu. Ses üzerime çöktü ve sinirlerimi yatıştırdı. Kafam karışmıştı ama babam yanımdaydı, bu yüzden güvendeydi.

"Sanırım pacamı düşürdüm baba," diye halsizce açıkladım.

Büyük, sıcak eli sırtımı aşağı yukarı ovuşturdu ve kulağıma fısıldadı, "Yatakta değiliz, Ollie."

Hayır, ben oturuyorum ve babam da yanımda oturuyor. Birlikte televizyon izlerken uyuyakalmış olmalıyım. Yatma vakti mi? Hayır, acıktım; henüz yemek yemedik.

"Henüz banyo zamanım gelmediğine göre, çocuk odamda biraz kestirebilir miyim, babacığım?"

Babanın sesi daha yüksekti, "Evde değiliz Ollie. Benim için gözlerini açabilir misin?"

Ağırlaşan ellerimi kaldırdım ve yüzümü ovaladım. Babam sonunda netleşti; siyah takım elbisesi ve kravatıyla çok yakışıklı görünüyordu. *Aman Tanrım*. Her şey bir anda aklıma geldi; onun takım elbisesi, benim takım elbisem, yemek... patronları.

Yutkundum ve masamızdaki grubun etrafını yavaşça tarayarak şunları buldum

Şok ve tiksinti ifadeleri bana bakıyordu. Adamlar birbirlerine fısıldıyor, yargı ve hayal kırıklığı içinde başlarını sallıyorlardı.

"Ne tür bir hastalıklı oyun bu?" John havladı. "Holden, seni neredeyse yirmi yıldır tanıyorum.

böyle sapkınlıklara bulaşmış. Bu çocuk sana ne yaptı?"

Bradley, "Terfiniz söz konusu olduğunda bunun dikkate alınacağını kesinlikle anlıyorsunuzdur," diye ekledi. "Hissedarlarımız şirkette sizin gibi birine güvenmeyebilir."

"Korumamız gereken bir imajımız var," diye başını salladı Frank.

"Sizin güçlü bir konumda olmanız nasıl görünür? Böyle bir ahlaksızlığı destekliyormuşuz gibi görünür."

Bakışlarım Shawn'ın üzerine indiğinde, bana bakan ateşli bir öfke gördüm. Onu hiç kızgın görmemiştim; bu korkutucuydu. Gözleri dar ve yoğundu ve çenesi birbirine kenetlenirken dalgalanıyordu. Yaptığım şey için benden nefret ediyordu; en iyi arkadaşının itibarını ve kariyerini mahvettiğim için. Birkaç dikkatsiz sözlerimle, babamın inşa etmek için uzun süre uğraştığı her şeyi yok ettim.

Babama bakmaya korkuyordum; gözlerinde aynı öfkeli ifadeyi göreceğimden korkuyordum ama kendimi tutamadım. Yavaşça arkamı döndüğümde masadan kalkmış olduğunu gördüm.

"Haydi Ollie," diye sert bir sesle talimat verdi ve ben de ona katılmak için hızla ayağa kalktım. Shawn da bizim arabamız olduğu için ayağa kalkmaya başladı ama babam elini kaldırarak onu durdurdu. "Hemen döneceğim; Ollie'yi eve gönderiyorum." Shawn başıyla onayladı ve tekrar yerine oturdu.

Babam beni restoranın önüne götürürken kalbim kırıldı. Normalde yaptığı gibi elimi tutmuyor ya da avucunu sırtıma koyarak bana rehberlik etmiyordu; kolları iki yanında gergindi ve yumrukları sıkılıydı. Bana bakmıyordu bile.

Bana çok kızgındı. Bunu vücut dilinde görebiliyor ve havada hissedebiliyordum. Bana güvenmiyordu. İş arkadaşlarıyla işleri daha da kötüleştirmemi istemiyordu. Beni gönderiyordu.

Dışarı çıktığımızda karnım ağrıyordu; stres ve suçluluk duygusuyla düğümlenmişim. Gözlerim yaşlarla doldu, ama bunu reddettim.

onları döktüm. Arkadaşları beni ağlarken görürse babam için işleri daha da kötüleştirmek istemiyordum. Ayrıca, babamın beni teselli etmeyeceğinden ve bunun beni parçalayacağından korkuyordum.

Telefonunu cebinden çıkardı ve geri vermeden önce ekrana zorla bastı.

"Az önce sana bir araba sipariş ettim ve her an burada olabilir. Eve gidip beni beklemeni istiyorum; benim burada kalıp bu karmaşayla ilgilenmem gerekiyor."

Sözleri beni bıçak gibi kesti; gerçekten her şeyi berbat etmiştim. "Çok özür dilerim," dedim ona titrek bir sesle.

"Sakin özür dilemeye kalkma." Bunu duymak istemedi. Bahanelerimi duyamayacak kadar kızgın ve kırgındı. Benim için *her şeyi* yapmış ve karşılığında tek bir şey istemişti ve ben onu hayal kırıklığına uğratmışım.

Aracım hızla kaldırıma yanaştı; yakınlarda olmalıydı. Babam benim için arka kapıyı açtı ve ben de içeri girdim. Emniyet kemerimi bağlamadı ya da bana veda öpücüğü vermedi. Beni sevdiğini söylemedi. Sadece kapıyı kapattı ve arkasını döndü.

Ben içeri daldığımda araba kaldırımdan ancak uzaklaşmıştı.

Gözyaşları.

"Hey, iyi misin?" diye sordu şoförüm endişeyle. Hızla omzunun üzerinden kocaman gözlerle bana baktı. Babamınki gibi elaydılar ve beni daha çok ağlattılar.

"Hayır," diye hıçkırdım. Az önce olanları düşündükçe midem bulanıyordu. "Sanırım hasta olacağım."

"Kahretsin." Şoför plastik bir poşet uzatmadan önce ön koltukta bir hışırtı duyuldu. "Al bakalım."

İçine girdim ama içimden çok az şey çıktı. Boşaldığımdan emin olduktan sonra çantayı bağladım ve başımı koltuğa yasladım. "Özür dilerim."

"Sorun yok. Hastaneye falan gitmen gerekiyor mu?" "Hayır, sadece eve gitmek istiyorum, lütfen."

"Tamam, sadece sıkı tutun. Al." Kolunu ön koltuğa sarkıtıp bana bir sakız uzattı. "Buna ihtiyacın olabilir."

"Teşekkür ederim."

Keklik üzümü sakızını çiğnediğimde midem yatıştı ve zihnim açıldı. Babam eve gitmemi söylemişti ama yaptıklarından sonra beni orada istemesi mümkün değildi. Sadece gözünün önünden gitmemi istiyordu ve beni gönderecek başka bir yeri yoktu.

Başından beri onu hayal kırıklığına uğratacağımı biliyordum. Eğer her fırsatta uyuyakalmasaydım, babamın dünyası hala sağlam olurdu. Eğer 'küçük' tarafımı bir akşam yemeği yiyecek kadar kapatabilseydim, bunlar olmayacaktı. Ama hayır; babam bana muhtaçken bile bir saatten fazla 'büyük' olamıyordum. Çocukça ve bencildim ve o daha iyisini hak ediyordu.

Bir keresinde kazara onu incittiğim için beni affetmişti, hatta gitmeme izin vermesi gerekirken. Kalbimin derinliklerinde, babamın bu gece olanları bana karşı uzun süre tutamayacak kadar nazik ve bağışlayıcı olduğunu biliyordum. Bunu unutacak ve ilişkimizi ilerletmek isteyecekti ama ben bunun olmasına izin veremezdim. Onun kalbini bana emanet edemezdi. Sonunda onu tekrar incitecektim ve onu bunun için çok seviyordum. Ona ihtiyacı olanı vermek için

onu bırakmak için. Onun büyük kalbini ve özverili sevgisini hak eden bir çocuk bulmak için onu serbest bırakmak zorundaydım.

"Ben birkaç şey alırken burada bekleyebilir misiniz?" Babamın garaj yoluna girdiğinde şoföre sordum. "Başka bir araca ihtiyacım olacak ama gitmeniz gerekiyorsa başka bir arabayı bekleyebilirim."

"Hayır, sorun değil. Acele etme, ben seni istediğin yere götüreceğim. git."

"Teşekkür ederim."

Ağır bir kalple eve girdim. Her oda; her yüzey, sarılıp birlikte çizgi film izlediğimiz kanepeden, babamın pişirdiği lezzetli yemekleri bana sunduğu mutfak masasına, altımı değiştirdiği ve saatlerce sevgiyle beni izledi.

Yatak odasına girip dolaptan sırt çantamı alırken gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyordu. Askılardan kot pantolonları ve gömlekleri çekerken, özel kıyafetlerimi giyemeyeceğim için daha çok ağladım.

Babamın bana aldığı kıyafetler artık yok. Kıyafetlerimi rulo yaptım ve çantama doldurdum, değiştirmek için bir kıyafet bıraktım.

Babamın bana aldığı takım elbise saklayamayacağım kadar güzeldi. Sadece bir kez giymiştim; belki iade edip parasını geri alabilirdi. Düzgünce katladım ve yatağın üzerine koydum, sonra üzerime bir kot pantolon ve uzun bir kollu siyah tişört. Spor ayakkabılarımı giydim ve sırt çantamı omuzlarıma atarken iç çektim.

Babama veda etmeden gidemezdim, bu yüzden boş bir kağıt ve kalem buldum ve ona bir not yazarken ağladım:

Babacığım,

Doğum gününü ve daha da kötüsü kariyerini mahvettiğim için çok özür dilerim. Seni iş arkadaşlarının önünde utandırmak istememiştim. Uyuyakalmışım ve o şeyleri kazara söyledim. Seni asla bilerek incitmezdim ama beni neden gönderdiğini anlıyorum. Her şeyi mahvettim. I Seni bir daha asla incitmek istemiyorum ama kalırsam bunun olacağını biliyorum. Senden ayrılmak kalbimi kırıyor ama senin için en iyisinin bu olduğunu biliyorum. Belki de

Ben gidersem, patronların sana bir şans daha verir. Bunu hak ediyorsun ve ben sadece senin için en iyisini istiyorum baba. Sanırım artık sana böyle hitap edemeyeceğim ama seni hep böyle hatırlayacağım. Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum ama umarım beni hatırladığında bazen gülümsersin. Umarım Sana yaptığım resmi ve mutlu günlerimizi hatırla. Seninle geçirdiğim her gün hayatımın en mükemmel günüydü. Sana aynı şeyi veremediğim için üzgünüm. Bir geceliğine bile kim olduğumu değiştiremediğim için de üzgünüm.

Beni bir süreliğine sevdiğin için teşekkür ederim. Benim için her şeydi. Seni çok seviyorum ve çok üzgünüm.

Ollie

Kağıdı onun yastığının üzerine koydum ve Harold'ı benimkinden kaldırdım. Yavrumu geride bırakamazdım. O, babamın bana verdiği ilk şeydi ve bu hatıradan ayrılamazdım. Babamın - hayır, artık Holden'ın - ona sahip olmamı isteyeceğine tüm kalbimle inanıyordum.

Hala garaj yolunda bekleyen Uber'ime kadar burnumu çektim. Eve geri koşturmak için tüm gücümü harcadım ve

Açgözlülükle babamın dönmesini ve beni hak etmediğim bir affa ve şefkate boğmasını bekledim. Arabaya binmek hayatımda yaptığım en zor şeydi.

Sırt çantam ayaklarımın dibinde, Harold göğsüme yaslanmış halde kemerimi bağladığımda şoför "Nereye?" diye sordu.

Hiçbir fikrim yoktu. Evim çoktan gitmişti ve ailem kapılarına geldiğinde pek de heyecanlanmazdı. Ama buradan uzaklaşmam gerekiyordu. "Açım," diye yalan söyledim. Yemek aklımdaki son şeydi ama dinlenmenin, yakıt ikmalinin ve bir plan yapmanın faydalı olabileceğini düşündüm.

Şoför beni bir restorandan aldığını iddia etmedi. Onun yerine, "Şehir merkezinde harika bir lokanta biliyorum. Kulağa nasıl geliyor?" Dikiz aynasından bana baktı ve ben de başımı salladım. Sıkı bir gülümsemeyle karşılık verdikten sonra geri geri caddeye çıktı.

On Sekizinci Bölüm

Holden

Ollie'nin arabasının kapısını kapattım, arabanın çabucak gelmesine şükrettim. Tatlı oğlumu bu saçmalıktan mümkün olduğunca çabuk uzaklaştırmak istiyordum. Onun önünde öfkemin beni ele geçirmesine izin vermemek için elimden geleni yaptım; babası olarak soğukkanlı, kendinden emin ve kontrollü olmam gerekiyordu. Gerçek şu ki, arkadaşım olması gereken insanlara karşı kendimi kaybetmeme iki saniye kalmıştı.

Kabul ediyorum, aklımın bir köşesinde yaşam tarzıma olumsuz tepki verebileceklerini biliyordum; bu yüzden bunca zaman bunu sakladım. Ama bu insanlardan bazıları beni *onlarca* yıldır tanıyor olmalarına *rağmen* Her şeyi bir kenara atıp kişisel, özel ilişkim yüzünden beni kınadılar. Benim hakkımdaki fikirlerini değiştirme hızları kanımı kaynattı.

Ama en kötüsü, tatlı Ollie'min onların tüm nefret dolu sözlerini duymasıydı. Tek yaptığı uykuya dalmaktı çünkü onlar bir avuç sıkıcı piç kurusuydu. Kafası karışmış ve teselliye ihtiyaç duyarak uyandı ve "arkadaşlarım" ona - ikimize de - bir tür sapkın ucubeymişiz gibi baktılar.

Oğlumu dehşete düşürdüler. O güzel yüzüne kazınan korku ve acı ifadesini asla unutamam. Sanki yanlış bir şey yapmış gibi özür bile diledi; sanki tek suçlu masamızdaki cahil pislikler değilmiş gibi.

Gruba tekrar yaklaştığımda parmak eklemlerimi kırdım. Hayatımın dövüşüne hazırdım ve kollarını havaya kaldırışına bakılırsa, Shawn işleri çoktan başlatmış gibi görünüyordu. Hepimizi parçalamak istediğini söyleyebilirdim.

Ollie çok üzgünken yüzündeki dizginlenemez öfke ifadesinden meslektaşlarının yeni bir pislik olduğu anlaşılıyordu ve bunu yapmak için benim dönmemi bekleyemeyeceği anlaşılıyordu.

"Sakinleşmen gerek," diye bağırdı John. Bu yanlış bir şeydi. yapmak için.

"Sakinleşmeyeceğim!" Shawn masaya yumruğunu vurarak haykırdı. "En yüksek pislığe kadar kızgınım!" *Tanrım, uyduruyor.*

kelimeler. Bu çok kötü. Yolun geri kalanında aceleyle ilerledim, tam zamanında yerime oturdum ve onun şu sözlerini duydum: "Siz doldurulmuş tişörtlü palavracıların orada çok haklıymış gibi oturduğunuza inanamıyorum. Frank, sekreterinle yaptığın o küçük "iş gezisi "nden karının haberi var mı?"

Hay aksi. "Ve Bradley, o stajyerinle çok yakın çalıştın.

Hani şu hamile olduğunu öğrendiğinde yüklü bir çekle ortadan kaybolan kadın var ya?" *Ohhhh kahretsin.* "Ve yine de hepiniz, arkadaşım hakkında onayınıza layık değilmiş gibi konuşacak kadar buruşuk, muhtemelen üzerinde dinlenmek için bir tabureye ihtiyacınız var mı? Hepiniz gidip kendinizi bir kaktüsle becerebilirsiniz."

Tanrım. Desteğini takdir ettim ama muhtemelen kovulmaktan bir (kuşkusuz komik) hakaret uzaktaydı. Bu noktada onu kurtaran tek şey, bu adamlara yönelik tüm suçlamalarının ne yazık ki doğru olması ve halka açık bir yerde olmamızdı. Burada söyledikleri yasal olarak iş yerinde kendisine karşı kullanılamazdı. *Sanırım.* Emin olmak için elimi teşekkür etmek ve susması için sevgi dolu bir ricada bulunmak üzere omzuna koydum.

"Beyler," diye başladım, diğerlerine bu şekilde hitap etmekten boğazım yanmış olsa da, "Premier Business Solutions'da yaklaşık yirmi iki yıldır çalışıyorum. Şirkete üniversiteden yeni mezun bir stajyer olarak başladım ve kurumsal merdiveni tırmanarak Kıdemli İşletme Danışmanı oldum. Bunu çok çalışarak ve şirketin en iyilerini koruyarak yaptım.

çıklarları göz önünde bulundurarak. Daha otuz dakika önce hepiniz beni övüyordunuz. Yirmi yılı aşkın süredir hakkımda hiç disiplin cezası verilmedi ve sadece olumlu değerlendirmeler aldım." Masadakiler yavaşça başlarını sallayarak onayladılar.

"Endişelenmeniz gereken tek şey bunlar," diye devam ettim. "Yaşam tarzımın bu gece dikkatinize sunulduğunun farkındayım. Bunu utanç ya da mahcubiyetten değil, özel hayatımın profesyonel hayatımla hiçbir ilgisi olmadığı ve dürüst olmak gerekirse sizi ilgilendirmediği için sizden sakladım. Oliver ve benim rızası olan yetişkinler olduğumuzu ve özel, sevgi dolu bir ilişkiyi paylaştığımızı bilin. Burası özgür bir ülke ve benim istediğim gibi yaşamaya hakkım olduğu gibi, sizin de istediğiniz gibi yaşamaya hakkınız var.

görüşünüz. Sizden tek ricam, hepinize olduğu gibi bana da bir meslektaş ve insan olarak saygı duymaya devam etmenizdir."

"Bunu görüyor musun?" Shawn başparmağıyla beni göstererek araya girdi, "Bu adam burada lanet olası bir profesyonel gibi davranan tek kişi; ben de dahil."

Ona minnettar bir gülümseme verdim ve omzunu sıktım. "Şimdi, elimizdeki duruma gelince, iki seçeneğimiz var; bir, fikirlerinizi kendinize saklayabilirsiniz ve her zaman olduğu gibi birbirimizle birlikte çalışabilir ve bu şirketle harika şeyler yapmaya devam edebiliriz. Ya da ikincisi, fikirlerinizin benim kariyerime ve işimize müdahale etmesine izin verirsiniz ve ben de sizi ayrımcılık davalarına gömerim." Tamam, yani *tam* bir profesyonel değildim.

"Bunun gerekli olacağını sanmıyorum," diye ısrar etti John, başını o kadar sert sallıyordu ki boynundaki yağlar bir o yana bir bu yana sallanıyordu. "I

Bu olaylar karşısında şaşırdığımızı söylerken masa adına konuştuğuma inanıyorum. Dediğiniz gibi, kişisel işiniz size aittir. İzin vermeyelim

profesyonel ilişkilerimizin arasına girmesini istemem. Siz olağanüstü bir çalışansınız ve sizi kaybetmek istemem. Sizi üzdüysek özür dilerim."

Ne biliyorsunuz; 'dava' kelimesinden bahsettiğinizde herkes sizin en iyi arkadaşınız oluyor. "Teşekkür ederim." Özü benim için tam anlamıyla bir sık anlamına geliyordu ama ben yine de alttan almaya çalışıyordum. Her ne kadar iş arkadaşlarım bok listemde olsa da, işimi seviyordum ve kaybetmek istemiyordum; özellikle de ona bakmam için bana muhtaç olan tatlı bir oğlum varken. Tatlı oğlumdan bahsetmişken, eve dönme ve iyi olduğundan emin olma zamanı gelmişti. Bu gece stresini atması için ona ekstra uzun bir banyo yaptıracak ve çizgi film oynatacaktım.

Ben onu kucaklarken uykuya dalması için yatak odasına götürdüm.

Ayağa kalkarken gruba "İzninizle, eve oğlumun yanına gitmem gerekiyor," dedim.

"Akşam yemeğiniz ne olacak?" Bradley sordu.

"İştahımı kaybettim."

Shawn ayağa kalkarken kıs kıs güldü. "Elveda pislikler," dedi.

küçük bir selamla grubu selamladı. Gülmemek için dudaklarımı büzdüm.

restoranın dışına çıkana kadar.

Shawn'ın arabasına vardığımızda, "Onlara göt herifler dediğine inanamıyorum," diye kıkırdadım. "Ya da onlara bir kaktüsü becermelerini söylediğine."

Omuz silkti. "Arkadaşıma sapık demelerini yanlarına bırakmayacaktım. Ayrıca, yeğenimi üzdüler; bunu hak ettiler. Onlara kayganlaştırıcı kullanmalarına izin verilmediğini söylemeliydim."

Arkadaşıma ciddi bir bakış atmadan önce başımı sallayarak homurdandım. "Orada arkamı kolladığın için teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyük."

"Hey, biz sapıklar birbirimize göz kulak olmalıyız." Göz kırptı ve kolunu omzuma attı. "Ben her zaman senin arkandayım ve senin de benim arkamda olduğunu biliyorum. Arkadaşlar bunun içindir. Şimdi hadi gel; seni Ollie'nin evine. Zavalılık muhtemelen senin için endişelenmekten kendini kaybetmiştir."

Shawn beni eve bırakırken oğlumu aramaya çalıştım ama cevap vermedi. Akşam yemeğinde ne kadar yorgun olduğu göz önüne alındığında, ya bir oyuna ya da stres atmak için bir çizgi filme kapıldığını ya da uyuyakaldığını varsaydım.

"Ben de gelsem sorun olur mu?" Shawn arabasını garaj yoluna park ederken sordu. "Ufaklığı kontrol etmek istiyorum."

"Elbette." Shawn'ın Ollie'ye bu kadar değer vermesi benim için dünyalara bedeldi; oğlum için hayal edebileceğim en iyi amcaydı.

"Ollie?" Karanlık eve adım attığımızda seslendim. Oturma odasında ya da mutfakta değildi, bu yüzden biz de çıplak olan çocuk odasına yöneldik. "Bebeğim, neredesin?" Cevap gelmeyince Shawn'a döndüm.

"Muhtemelen yataktadır. Bana bir saniye ver, kontrol edeyim."

Shawn başıyla onayladı ve Ollie'yi uyandırmamak için sessizce yatak odasına girdim. Yatağında olmadığını ve yastığında Harold'un olmadığını gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Yatağın benim tarafımda duran bir mektup buldum, ve titreyen ellerimle kaldırdım. Tekrar tekrar okurken nabzım kulaklarımda atmaya başladı. Ellerim uyuştı ve gözlerim yaşlarla doldu.

"Shawn!" Boğuk bir sesle haykırdım.

Kocaman gözlerle odaya daldı. "Sorun nedir?" Kağıdı ona uzatırken nefes almak için mücadele ettim. Birden dizlerimin bağı çözüldü ve yatağın üzerine oturmak zorunda kaldım. "Kahretsin," diye mırıldandı Shawn notu bitirdiğinde.

"Gitti," diye fısıldadım ilk gözyaşlarım sakallarına süzülürken. "Oğlum onu benim gönderdiğimi düşünüyor. Onsuz daha iyi olduğumu düşünüyor." Akşam olanları zihnimde yeniden canlandırırken suçluluk duygusu beni ele geçirdi.

Geriye dönüp baktığımda, Ollie'yi restorandan çıkarırken ona dokunmadığımı fark ettim. Özür dilemeye çalıştığında onu tersledim. Bunların hiçbirini Her şeyi ona kızgınlıkla yaptım; onu sert sözlerden korumaya çalışıyordum ama onu herkesten daha çok incittim. Diğer erkeklere duyduğum öfkeye o kadar kapılmışım ki Ollie'yi doğru şekilde önemsememiştim ve şimdi o gitmişti, onsuz daha iyi olacağıma ikna olmuşum, ancak bu gerçekten çok uzak bir şeydi.

"Onsuz ne yapacağım ben? Ona ihtiyacım var, Shawn. Onun bana ihtiyacı var. Dışarıda bir yerlerde korkmuş ve yalnız, onu istemediğimi düşünüyor."

Avucumu hızla atan kalbime bastırdım. "Ben ne yaptım?"

"Bana bak." Shawn önüme geçti ve sulu gözlerim onunkilere kilitlenene kadar çeneme bastırdı. "Her şey yoluna girecek. Onu bulacağız ve her şeyi açıklayacağız. Onu aramaya çalış."

Shawn'ın özgüveni ve net talimatları kendimi tamamen kaybetmemek için tam da ihtiyacım olan şeydi. Başımı salladım ve telefonumu çıkarıp Ollie'nin adını kaydırarak onu aradım. Zil sesini duyduğumda başımı yana çevirdim. Elimi ceketinin cebine attım ve telefonunu buldum. Ya yanlışlıkla geride bırakmıştı ya da onunla iletişim kurmamı istemiyordu.

"Şimdi onu nasıl bulacağım?" Ellerim daha çok titredi ve nefes alışım hızlandı. Oda etrafımda dönüyordu ve bayılabileceğimi düşündüm.

Shawn omuzlarımdan tuttu ve beni sarsarak kendime getirdi. "Sana yanımda ihtiyacım var. Hadi, düşünmeme yardım et; nereye gitmiş olabilir? Hâlâ kendi dairesi var mı?"

"Hayır." Ollie ayrıldığında eski evi için uzun bir bekleme listesi vardı, bu yüzden ev sahibi kira kontratını erken iptal edebildi.

"Tamam, ziyaret edeceği bir ailesi var mı?"

"Hayır." Tatlı küçük Ollie ailesine yük olduğunu düşünüyordu; ihtiyacı olduğunda onlara başvurmuyordu.

Shawn beni bir kez daha salladı. "Eğer onu geri istiyorsan, düşünmek zorundasın." Tavrı iddialıydı ama sesindeki çaresizlik imasını da gözden kaçırmadım. "Ziyaret etmekten hoşlandığı bir yer var mı? Üzgün olduğunda gidebileceği bir yer?"

"Parkı seviyor, ama bu saatte kapı kapalı olurdu. gece." Güneş battığında şehir bölgeyi kapattı. Aklıma bir fikir geldiğinde parmaklarımı şıklattım. "Tren sahası! Trenleri izlemeyi seviyor. Trenler!"

"Hadi gidelim." Shawn beni bileğimden yakaladı ve ayağa kaldırdı. Son hızla arabasına doğru koştuk.

Shawn arabayı demiryoluna doğru sürerken tek kelime etmemiş olsak da, elini dizime koyarak beni rahatlattı. Zihnimde korku ve umut savaşıırken beni ayakta tutan tek şey buydu.

Shawn otoparka girdiğinde her yere çakıl taşları saçıldı. Araba tam olarak park etmeden önce, yolcu tarafından atladım ve bilet istasyonunun önüne doğru koştum. Çılgınca bankları aradım ama hepsi boştu.

Shawn binanın köşesinden umutlu bir ifadeyle göründü ama beni tek başıma görünce omuzları çöktü ve yüzü düştü.

"Burası benim son umudumdu," diye fısıldadım kısık bir sesle. Duygularım boğazımı sıkıyordu ve yapabildiğimin en iyisi buydu. "Ona ulaşamıyorum ve nerede olduğunu bilmiyorum." Yalvarırcasına arkadaşşıma baktım. "Ne yapmalıyım?" Shawn'ın rahatlatıcı bir sözü ya da kendinden emin bir tavsiyesi yoktu; tek yapabildiğı sempatik bir gülümsemeydi. Gözyaşlarım yüzümden aşağı süzölürken, "O gitti," diye mırıldandım.

Shawn beni ensemden yakaladı ve şiddetle sarıldı. Bana sarılıp defalarca "Çok üzgünüm" diye tekrarlarlarken omzuna yaslanıp ağladım.

Zihnim Ollie'nin hayatımdan çıktığı gerçeğini kabullenmeye çalışıyordu. Sadece birkaç saat önce onunla inanılmaz bir sabahı paylaşmıştım, önümüzde sonsuza kadar bir hayat olduğundan o kadar emindim ki. Şimdi dünyam kendi ekseninde dönüyordu ve parçalanmış ruhumu bir arada tutan tek şey arkadaşımın sıkı sarılışıydı. Gitmeme izin verirse tamamen çökeceğimden endişeleniyordum. Beni neredeyse ezecekmiş gibi tutuşu, Shawn'ın da aynı endişeyi taşıdığını gösteriyordu.

Telefonum cebimde çınladı ve Shawn'ın tutuşu gevşedi. "O da neydi?"

"Ben... emin... değilim," diye hıçkırdım. Sesi hemen tanıyamadım; bu bir mesaj ya da e-posta bildirimi değildi. Yenilmiş ama çaresiz bir halde cebimden telefonumu çıkardım. Daha net görebilmek için gözlerimi sildim.

"Bu benim Uber'im

uygulaması," dedim ona şaşkınlıkla. "Teslimatı onaylıyor ve ödeme talep ediyor."

"Ollie'yi senin evine götürdükleri zamandan beri mi?"

Başımı salladım. "Şehirdeki bir lokantaya gitmek için olduğu yazıyor."

Farkına varma ve umut aynı anda kalbimi hızlandırdı.

"Ollie." Şehir merkezine dönerken aynı arabaya binmiş olmalı, yani yolculuk

hâlâ benim açık hesabımdaydı.

Shawn'ın dudaklarından geniş bir gülümseme geçti. "Şu şoföre bahşiş ver de gidip oğlunu alalım."

OceanofPDF.com

On Dokuzuncu Bölüm

Ollie

Şoförüme teşekkür ettim ve sersemlemiş bir halde lokantaya girdim. Bir şeyler atıştırmanın ötesinde bir planım yoktu; hâlâ yemek yeme havasında değildim ama tok bir midenin ilhamı körükleyeceğini umuyordum.

Restoranda yürürken, başka müşterilerin de olduğunu fark ettim. Mutfağa bakan bir tezgâhta oturan iki yaşlı beyefendi ve bir kabinde oturan üç kişilik bir aile vardı. Ailesiyle birlikte oturan küçük bir kız elimdeki Harold'ı fark edince gülümsedi ve bana bir küçük bir el salladı. Ben de el sallayınca annesi bana şüpheli bir bakış attı ve kızını yanına çekti. Herkes elinde oyuncak tutan yetişkin bir adamı kabullenmiyordu. Herkes Da...Holden gibi değildi.

Herkesten uzak bir kulübeye oturduğumda içimi çektim ve düşüncelerim o harika adama kaydı. Çok uzağa düşmeleri gerekmiyordu;

Holden her zaman aklımın bir köşesindeydi. Onu şimdiden deliler gibi özlüyordum; beni bedenine sarışını, geceleri bana şarkı söyleyişini ve gülümsediğinde gözlerinin kırışmasını.

Bunun beni daha da üzeceğini bilsem de, onu görmem gerekiyordu. yakışıklı yüz. Telefonumu almak için sırt çantamın ön cebini açtım, böylece orada sakladığım fotoğraflara bakabilecektim ama orada değildi. *Nerede acaba?* Kalbim daha hızlı atarken yanlardaki iki cebi de aradım ve yine elim boş çıktı. *Tanrım, hayır.* Elimi çantamın erkek bölmesine soktum ama sadece giysilerimin kumaşını hissettim. Evden ayrılırken kalbim o kadar kırılmıştı ki telefonumu geride bıraktığımı fark etmemiştim.

Büyük, sıcak gözyaşları yanaklarımdan aşağı yuvarlandı. Holden'a ait tüm fotoğraflarım gitmişti. Artık onu sadece anılarımda görebiliyordum. Burnumu çekerken Harold'ı sıkıca göğsüme bastırdım. Kırılmıştım ve artık beni teselli edebilecek tek kişi yoktu. Babam beni öpmek için burada değildi.

ve bana her şeyin yolunda olduğunu söyledi. Sevdiğimi bildiği yemeği sipariş etmek ve soğumasına yardımcı olmak için kesmek için burada değildi.

Bir peçete alıp burnumu sildim ve bir başkasıyla da gözyaşlarımı yavrumun başından kuruladım. Birinin yaptığı her hareketi izlediğini hissedebiliyordum. Kafamı kaldırdığımda tezgâhtaki iki adamın bana tiksintiyle baktığını gördüm, her biri dudaklarını büzmüştü. Beni korkutuyorlardı ve artık onlarla aynı odada olmak istemiyordum. Garson kız daha siparişimi almak için masama gelmeden, ben yine kapıdan çıkmıştım.

Akşam serin ve karanlıktı. Yol boyunca arabalar gidiyordu ama kaldırımda çok fazla yaya yoktu. Yolların kalabalık olmasını tercih ederdim; yalnız olduğumda kendimi açıkta ve savunmasız hissediyordum.

Korkmamak için kendime bir oyun buldum; bir sokak lambasının ışığından diğerine mümkün olduğunca çabuk geçmeye çalıştım. Her bir koştuğumda, zamanımdan birkaç saniye kısaltmaya çalıştım. Bir süre işe yaradı, ta ki caddede hızla ilerleyerek hiçbir yere varamadığımı fark edene kadar. Aklımda bir hedef yoktu; olsa bile oraya ulaşmanın bir yolu yoktu. Ben yapmadım

araba çağırmak için telefonum vardı. Lokantaya geri dönüp taksi çağırmak için telefonlarını kullanmayı isteyebilirdim ama adamlardan çok korkuyordum.

Rahatlamak ve odaklanmak için derin bir nefes aldım ve Harold'ın yumuşak kürkünü okşadım. Bütün gece sokaklarda koşamazdım; bir plan yapmalıydım ama zihnim ve bedenim her geçen dakika daha da yoruluyordu. Koşarken çok fazla enerji harcamıştım ve gecenin endişesi kalan enerjimi de tüketiyordu.

Dinlenmeye ihtiyacım var. Nerede dinlenebilirim? Uykulu beynimde bir cevap aradım. *Bir otel!* Holden'la yaşadığımdan beri hiç fatura dememiştim, bu yüzden hesabımda gece için bir oda satın almaya yetecek kadar para olacağından emindim. Otel odamda bir telefon ve bölgedeki menüler olacaktı, böylece yiyecek bir şeyler sipariş edebilecektim. Bir an etrafımdaki binaları inceledim; bu bölgeye aşınaydım. Sadece birkaç blok ötede iyi bir otel vardı.

"Bir planımız var," diye fısıldadım yavruma. İlk düşüncem şuydu, *Babam benimle gurur duyardı* ama ben bunu bir kenara ittim. Kimse yoktu

Artık benimle gurur duyacaktı ve benden başka suçlayacak kimse yoktu. Derin bir nefes aldım ve yorgun bacaklarımın dayanmasını umarak yürümeye devam ettim.

Holden

Shawn ve ben şehre doğru lokantaya doğru ilerlerken her kırmızı ışıkta ve yavaş sürücüye küfrettik. Beni oğlumdan uzak tutuyorlardı ve onlara ayıracak zamanım yoktu. Ollie'nin kollarımda olmasına kalbimin bir sonraki atışına ihtiyacım varmış gibi ihtiyacım vardı.

Lastikler gıcırdayarak restoranın önündeki kaldırımın yanında durdu. Arabadan fırladık ve kapıdan içeri koştuk. Gözlerim hızla her koltuğı taradı ama Ollie hiçbir yerde yoktu.

"Aranızda genç bir adam gören var mı?" Yemek odasına doğru sordum ve tüm bakışlar bana döndü. "Şu boylarda-" Bir elimi omzuma doğru kaldırdım, "Kahverengi saçları ve kahverengi gözleri var."

"Onu gördüm," diye küçük bir ses yükseldi. Dikkatimi ailesiyle birlikte oturan atkuyruklu küçük bir kıza verdim. "Sevimli bir pel köpeği vardı. Bana el salladı. Ho biriydi."

Shawn sırtımı sıvazlarken heyecanla, "Evet tatlım, oydu," diye cevap verdim. "Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Gitti," diye cevap verdi başka bir ses. Gözlerim tezgâhta oturan yalı bir adama kaydı. "Be dakika kadar önce kendi gölgesinden korkmu gibi koşarak çıktı buradan."

Lanet olsun. Zavallı oğlum korkmu ve yalnızdı. Onu bulmak zorundaydım. "Did

Hangi yöne gittiğini gören oldu mu?" Herkes baını hayır anlamında salladı. "Teşekkürler,"

Shawn ve ben dışarı koşarken omzumun üzerinden seslendim. En azından birkaç dakika önce burada olduğunu biliyordum.

"Fazla uzaklamı olamaz," diye ısrar etti Shawn. "Ben bu ana caddeden aşağı ineceğim."

"Ben de bu yan yolu arayacağım." Sokaklar bir 'L' ekli oluşturuyordu, bu yüzden ikimiz arasında her şeyi halletmi olmalıydık. "Eğer

onu bul." Aracına binip tatlı oğlumu aramak üzere yola çıkmadan önce başıyla onayladı.

Kaldırımında yürümeye başladım. Vücudum uzun mesafe koşmaya uygun değildi ama Ollie için zorlayacaktım. Ayaklarım patikayı tokatlıyor ve kalçalarım yanıyordu. Nefes alırken göğsüm ağrıyordu ama durmadım. Vazgeçmem için vücudumun tamamen pes etmesi gerekiyordu.

Koşarken binaların arasına ve ara sokaklara baktım ama Ollie'nin orada olacağından şüpheliydim. Oğlumu tanıyordum ve yolun ışığından ayrılmayacağını biliyordum. Yürüyüş yolunun yumuşak kıvrımını takip ettim ve zaten zonklayan kalbim önümdeki görüntüyle biraz daha hızlı attı; her yerde tanıyabileceğim sevimli küçük bir kış ve dikişleri şişecek kadar dolu bir sırt çantası.

Oğlum yavaş ama istikrarlı bir şekilde hareket ediyordu. Muhtemelen yürümekten çok yorulmuştu, gecenin stresinden bahsetmiyorum bile. Nereye gittiğini anlamak zor değildi. Yaklaşık yüz metre ilerisinde bir Sleep Inn vardı.

Otel. Barınak aradığı ve kendi başının çaresine baktığı için onunla gurur duyuyordum ama bunu yapmak zorunda olduğunu düşündürdüğüm için *kendime* kızıyordum.

Aramızdaki mesafeyi kapatırken ayağımı sessiz tuttum. Onu ürkütüp saldırıya geçirmek istemedim; sert kaldırıma düşüp kendine zarar verebilirdi. Uzanıp ona dokunma dürtüsüyle savaştım. Bunun yerine usulca adını söyledim. Ollie'nin adımları durdu ve sanki saklanmaya çalışıyormuş gibi omuzları öne doğru yuvarlandı.

"Ollie, korkma; sadece benim. Sadece baban." Yavaşça arkasını döndü ve büyük, güzel kahverengi gözlerinde şaşkınlık, kafa karışıklığı ve suçluluk karışımı bir ifadeyle bana baktı. Bu kez kendimi durdurmadım ve onu omuzlarından tutup sıkıca kucakladım, sonunda onu kollarımın arasına aldığım için rahat bir nefes aldım. "Çok, çok özür dilerim." Ben onu öperken nefesi kesildi.

Başının yan tarafına.

"Neden üzgünsün? Sen hiçbir şey yapmadın. Her şeyi mahveden bendim; doğum gününü, akşam yemeğini... hatta kariyerini bile." Kıpırdandı

kucaklamamdan. "Başka bir şeyi mahvetmemek için gitmeye çalıştım. Beni nasıl buldun?"

"Uber uygulamam bana lokantada olduğunu söyledi. Oraya gittim ama ayrıldığını duyunca seni aramaya çıktım. Shawn da seni arıyor."

"Ama neden?" Ollie başını sallarken geri geri yürüyerek benden uzaklaştı. "Beni sen gönderdin ve gitmeme izin vermelisin; bensiz daha iyi olacaksın. Bana kızmakta haklıydın; Shawn da öyle."

"Ama biz sana kızgın değiliz, bebeğim. Sana *hiç kızmadık*; senin *için* kızdık. Bizim hakkımızda söyledikleri için o adamlara çok kızgındım. Seni onlardan uzaklaştırmak için eve göndererek seni koruduğumu sanıyordum. Sana daha fazla zarar vermelerinden korkuyordum ve bunun olmasına izin veremezdim.

Ayrıca sinirlendiğimi görmeni de istemedim; hakkımda kötü düşünmenden korktum. Kendimi açıkça ifade edemediğim için çok özür dilerim. Kendimi Doğru olanı yapıyorum; sana asla bilerek zarar vermem ve seni asla uzağa göndermem."

"Ve Amca-" boğazını temizledi. "Ve Shawn?"

"Seni incittikleri için onlara o kadar kızgındı ki, tepesi attı.

O seni seviyor Ollie, ben de öyle."

"Ama terfine mal oldum."

"Ollie, bu doğru olsa bile umurumda olmazdı. Çünkü eğer

Sen ya da o iş arasında seçim yapsaydım, seni seçerdim; yüz farklı zamanda, yüz farklı şekilde. İşler gelir ve gider, ama senden sadece bir tane var. Benim için önemli olan sensin. Ama sen gittikten sonra, söyleyeceğimi söyledim ve patronlarım özel hayatımın kariyerimi etkilememesi gerektiği konusunda

hemfıkirdi." "Senin adına çok mutluyum ama seni incitmemek için

kendime güvenemiyorum." Onun

Gözleri doldu ve iri yaşlar yavaşça yanaklarından aşağı yuvarlandı.

"Neredeyse işine mal oluyordum. Sırada ne var? Eğer sana engel olsaydım kendimi asla affetmezdim. Hayatında benim gibi birini hak etmiyorsun."

"Haklısın," diye başımı salladım. "Seni hak etmiyorum. Sen benim için çok tatlı, nazik ve harikasın ama ben açgözlüyüm. Hayatımı seni severek, seni şımartarak ve olabileceğim en iyi baba olarak geçirmek istiyorum. Eğer beni istemediğin için gidiyorsan, bu beni paramparça eder ama gitmene izin vereceğim

Çünkü sadece senin mutlu olmanı istiyorum. Ama bana daha iyisini vermek için asıl bir girişim olarak gidiyorsan, benim için senden daha iyisi yok Ollie. Senden başka kimseyi istemem. Sen benim hayatımı yaşamaya değer kılan şeysin."

"Ah, babacığım." Bana doğru atıldı, kollarını boynuma doladı ve göğsüme doğru hıçkırarak ağladı. Vücudunu kollarımda hissedebilmek için sırt çantasını çıkarıp yere bıraktım. "Elbette seni istiyorum. Sen *benim* hayatımı da yaşamaya değer kılan şeysin."

Gözlerim nemlenirken dağınık saçlarına öpücükler bıraktım.

"Beni bir daha asla terk etmeyeceğine söz ver," diye yalvardım. "Lütfen bana söz ver." "Yemin ederim," diye cevap verdi bana daha sıkı sarılarak.

"Ah babacığım, ben çok

Üzgünüm."

"Ben de üzgünüm bebeğim." Başını kaldırdı ve ben de onun ıslak, tuzlu

Dudaklar.

"Aman Tanrım," diye haykırdı, aniden hasta görünüyordu. "Ya

Uber uygulamanız size nerede olduğumu söylemeseydi? Ya beni bulamazsan?"

"Seni dünyanın öbür ucuna kadar arardım." Dudaklarını bir başka şiddetli öpücükle kavradığımda yüzüne taze gözyaşları döküldü.

Gıcırdayan lastiklerin sesiyle birbirimizden ayrıldık. Shawn'ın arabası yanımızdaki kaldırıma yanaştı ve o da sürücü koltuğundan fırladı. Hızla bize doğru geldi ve Ollie'yi kollarımdan çekerek kendi sarılışıyla sardı. "Ödümüzü kopardın."

Ollie'nin boğuk sesi Shawn'ın göğsüne doğru, "Çok üzgünüm," dedi ve arkadaşım Ollie'nin başına bir öpücük kondurdu.

"Güvende olduğuna sevindim dostum. Baban kendini kaybedecek sandım." Bu zavallı Ollie'nin daha çok ağlamasına neden oldu. Kendimi onun sırtına yapıştırdım ve Shawn'ın yanlarına sarıldım. Üçümüz (Shawn ve Ollie'nin mideleri arasına sıkışmış olan Harold'ı da sayarsak dört kişiydik) pişmanlık ve rahatlamayla dolu gözyaşları içindeydik.

Biz birbirimize sarıldıkça, sürücüler kornalarını çalıyor ve Shawn'ın yarısı kaldırımda yarısı da caddeye doğru çıkıntı yapan arabasının etrafından dolanıyorlardı.

Shawn, Ollie'yi serbest bırakarak, "Sanırım biri çarpmadan arabamı çeksem iyi olacak," diye iç geçirdi.

"Ayrıca, oğlumu eve götürme vakti geldi." Ollie arkasını döndü ve bana tatlı bir gülümseme verdi. "Banyo zamanı ve çizgi film kulağa nasıl geliyor?"

"Çok iyi, baba."

Shawn Ollie'nin sırt çantasını aldı ve direksiyonun arkasına otururken onu yolcu koltuğuna koydu. Kendimi arka koltuğa, Ollie'nin yanına attım. Ondan uzak kalmaya dayanamıyordum; onu içimde hissetmeye ihtiyacım vardı.

ve onun güvende olduğunu biliyordum. Kapıyı kapattığımda takırdayan bir ses dikkatimi çekti. Kapının koluna baktım ve iki küçük metal oyuncak araba buldum. Gülümsedim ve birini alıp Ollie'ye küçük bir teselli ve kişiliğine duyduğum sevginin bir hatırlatıcısı olarak sundum. Eliyle kapattı ve yanıma kıvrıldı.

Artık adrenalinim düşmeye başlamıştı, birkaç şey dikkatimi çekmeye başladı; kalçalarım koştuktan ağrıyordu, takım elbisem

Terden sıırıslıkılam olmuştıım (koşmaktan da; bir olimpiyatçı değildim) ve olduķķa acıkımıştıım.

"Bebeğim, yiyecek bir şey aldın mı?"

"Hayır baba," diye cevap verdi, kucağıma daha da gümülererek.

Eve döndüğümüzde yemek pişirmekle vakit kaybetmek istemedim; ilgilenmem gereken daha önemli şeyler vardı, bu yüzden daha iyi bir fikir buldum. "Ah şoför," diye seslendim Shawn'a. Oğlumun kıkırdamasına neden oldum.

"Bir şey mi istediniz efendim?" diye sorunca Ollie yine güldü. "Evet; oğlum acıktı. Bir arabanın içinden geçip ona bir Happy Meal alabileyim diye mi?"

"Ooh, bir Happy Meal!" Ollie ellerini birbirine vurarak tezahüurat yaptı.

"Teşekkürler baba!" Bana bir öpücük verdi ve dikkatini ön koltuğa çevirdi.

"Lütfen, Sh Amca... Yani, Bay şoför?"

Shawn bir kahkaha attı ve dikiz aynasından Ollie'ye boş bir ifade verdi. "Benim için zevktir, efendim." Ollie kıkırdadı ve tekrar alkışladı.

Promosyonlara ya da lüks restoranlara ihtiyacım yoktu; tek ihtiyacım olan oğlumun tatlı kahkahasının sesi ve bedeninin yanımda olmasıydı. Ve belki biraz patates kızartması.

"Bu özel bir gece," diye resmi bir sesle anons ettim. "Herkese Happy Meals; benden."

"Çok nazıksiniz efendim," diye cevap verdi Shawn. Hepimiz kahkahalara boğulduk ve tatlı küçük Ollie yanıma doğru homurdandı. Akşam yürek burkan bir hal almıştı ama sonunda her şey olması gerektiği gibiydi.

Sonsöz

Holden

İki Ay Sonra

O oynarken ben onu çocuk odasının kapısından izlerken Ollie fark etmedi bile. Küçük poposu havadayken ve bezinin üst kısmı şortundan dışarı fırlamışken çok sevimli görünüyordu. Bir maket motoru halının üzerinde iterken çıkardığı tren seslerine gülümsedim.

"Görünüşe göre çok eğleniyorsunuz."

Dizlerinin üzerine oturdu ve bana kocaman bir sırıtış attı. "Öyleyim baba. Öğle tatiline mi girdin?"

"Kesinlikle öyle."

"Vay canına, bugün çok hızlı geçiyor!" Kıkırdadım; tatlı Ollie oyunlarına daldığı zaman zamanın nasıl geçtiğini anlamazdı. "Öğle yemeğinde ne yiyeceğiz?"

"Izgara peynirli sandviç yaparım ve biraz meyve keserim diye düşündüm.

Kulağa nasıl geliyor?"

"Nefis," diye yanıtladı karnını ovuşturarak.

"Ama önce seninle birkaç dakika oynamak istiyorum. Sorun olur mu?"

"Tabii ki olur, baba! Benimle oynamana bayılıyorum."

Artık evden çalıştığım için onunla daha sık oynama fırsatım olması hoşuma gidiyordu. Birkaç ay önce John, Frank ve Bradley durumu hissedarlara sundular ve sonunda bana ortak pozisyonunu teklif ettiler, ancak ben onları reddettim. Yaşam tarzımla ilgili görüşlerinin kariyerimi engellemesine izin vermiyor olsalar da, hala aynı görüşlere sahip oldukları gerçeğini görmezden gelemezdim. *Hayatımı* bu kadar küçümseyen insanlarla iş ortağı olamazdımortak. Aslında onlarla çalışmakta hiç zorlanmadım.Yöneticilerinin Ollie ve benim hakkımda böylesine incitici şeyler söylediği bir şirket için para kazanmak zordu. Uzun uzun düşündükten ve hem Shawn'la hem de

ve Ollie'yi tanıdığım için kendi işimi kurmaya karar verdim. Yirmi yılı aşkın deneyimim vardı ve danışmanlık konusunda çok bilgiliydim.

Kariyer değişikliği mi bildirmek için bazı müşterilerime ulaştığımda, birçoğunun Premier'e değil, *bana* bağlı olduğunu duyunca şaşırdım.

Premier'deki birkaç işletme ve girişimci

Kendileri için iş yapanlar yolumda beni takip edeceklerine söz verdiler.

Ve sözlerine sadık kaldılar. Sıraya girmiş birden fazla müşterim vardı ve kendi işimi yaptığım için Premier'de kazandığımdan daha fazla para kazanma yolunda ilerliyordum. Aslında işler o kadar iyi gidiyordu ki yakında kendi ortağıma ihtiyacım olacaktı. Shawn'a bu teklifi götürdüm ve o da hemen kabul etti. Tüm evrak işlerini halledip onu işe almaya hazır hale gelmem birkaç hafta alacaktı ama ikimiz de heyecanlıydık.

Ama en iyi yanı, Ollie ile oynamak, yüzmek (Ollie'nin durumunda yüzmek) ve hayatın tadını çıkarmak için daha fazla zamanım olmasıydı.

Çevrimiçi sanal toplantılar yapamıyorsam, müşterimle görüşmek için iş yerine seyahat etmem gerekiyordu, ancak genel olarak evde çok daha fazla zamanım vardı. Ve evde olduğum zamanlarda bile

Ollie'nin bana ihtiyaçı olursa birkaç oda ötedeydim. Yapabilirdim.

Üstünü değiştirmek istediğinde ya da atıştırmalık bir şeyler yemek istediğinde ara verdim. Bazen dizüstü bilgisayarımı çocuk odasına götürüp o oynarken çalıştığım bile oldu, ancak genellikle onun şirinliği dikkatimi dağıtıyordu.

"Ne oynamak istiyorsun baba?"

"Hayvanat bahçesindeki hayvanları trene yükleyip sana gönderdiğim zamanı hatırlıyor musun?" Gülümseyerek başını salladı. "Sana göndereceğim çok özel bir kargo var ama bu bir sürpriz, bu yüzden gözlerini kapatman gerekecek."

"Kulağa eğlenceli geliyor!" Ollie trenin uzaktan kumandasını aldı ve rayların karşı tarafına koşmadan önce bana verdi. Gözlerini sıkıca kapattı.

"Onları ne zaman açacağımı söyle."

Cebimden küçük kadife bir kutu çıkardım ve boş tren vagonuna yerleştirdim. Düğmeye bastım ve motoru raylar boyunca takırdatarak gönderdim. Beklentisini yükseltmek için treni çemberin etrafında birkaç kez döndürdüm. Ollie heyecanla dudağını çiğnedi ve poposunu oynattı ama bakmadı.

Sonunda motoru yavaşlatarak durdurdum ve arabayı kutuyla birlikte tam onun önüne yerleştirdim. "Tamam, bebeğim, gözlerini aç."

Ollie bakışlarını pakete diktiğinde nefesi kesildi. Titreyen parmaklarıyla kutuyu eline alırken kalbim göğsümde çarpıyordu. Sertçe yutkundü ve soru sorarcasına bana baktı. Boğazım konuşamayacak kadar kuruydu, ben de başımı salladım. Kapağı kaldırdığında nefesimi tuttum, ortasında ışıltılı kırmızı bir yakut olan altın bir bant ortaya çıktı.

"Baba, bu çok güzel," diye fısıldadı. Parlayan gözlerle bana baktı. "Bu... bu... anlamına mı geliyor?" Düşüncesini tamamlamadı ama ben soruyu anlamıştım.

Sürünerek odanın öbür ucuna ona doğru gittim, önünde tek dizimin üzerinde durdum ve boştaki elini iki elimin arasına aldım. "Evet Ollie; bu, hayatımın geri kalan her gününü seninle geçirmek istediğim anlamına geliyor. Bu, yaşadığım sürece senin baban olmak, sana bakmak, seni korumak ve seni her şeyimle sevmek istiyorum demek. Benimle evlenir misin?"

"Evet baba," diye fısıldadı gözlerinden bir damla yaş süzülürken.

"Evet?" Hızla başını salladığında benim de gözlerim doldu. "Evet!

Seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum." Yüzüme saldırdı

Ben saf bir sevinç kahkahası atana kadar öptü. "Yüzüğü bana takar mısın?"

"Tabii ki." Bu anı o kadar uzun zamandır bekliyordum ki. Yüzüğü

Ollie'nin parmağına geçirdim ve hangimizin elinin daha çok titrediğini

söylemek zordu. Soğuk metali parmağından aşağı kaydırđım ve mükemmel

uyum karşısında gülümsedim. "Sana çok yakışmış." Bir diğerini dudaklarına

bastırmadan önce taşı öptüm.

"Seni çok seviyorum baba." Ollie bana sıkıca sarıldı, ben de kollarımı

kalçalarına doladım ve ellerimi sırtında aşağı yukarı gezdirdim. Oğluma

sarılmaktan daha iyi bir şey yoktu; vücudunun sıcaklığını ve teninin

pürüzsüzlüğünü hissetmek. Oyuncakçıdağı o gün için sonsuza dek minnettar

kalacaktım; o günden bu yana geçen her gün ve gelecek her gün için.

"Ben de seni seviyorum Ollie. Hayatımın sonuna kadar."

Güzel Hayalperest'i okuduğunuz için teşekkür ederim! Umarım kitabı beğenmişsinizdir. Eğer okuduysanız, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün.

Holden ve Ollie'nin daha fazlasını Gizli Arzular serisinin ikinci kitabı *Kayıp Çocuk*'ta görebilirsiniz.

Shawn'ın hikayesini içeriyor. Web siteme göz atın ve yeni çıkan kitaplarla ilgili bültene [buradan kaydolun](#). Facebook sayfamı (Jayda Marx) [buradan](#) beğenin ve son olarak Facebook grubuma (Jayda Marx Books) buradan katılın. Jayda Marx'ın diğer kitapları için aşağıya bakın!

Diğer Okumalar (Kindle Unlimited ile Ücretsiz):

M/M Paranormal Romantizm:

Bir Kez Isırıldı: Javier Coven 1. Kitap (Vampir

M/M) Twice Shy: Javier Coven Kitap 2 (Vampir

M/M)

İki Kez Isırılmış: Javier Coven 3. Kitap

(Vampir M/M)

İsimsiz: Duff Coven Kitap 1 (Vampir M/M)

Çok yakında!

Kurtarmak için benim: Pine Ridge Sürüsü Kitap 1

(M/M Wolf Shifter)

Benim Olacak: Pine Ridge Sürüsü 2. Kitap (M/M

Wolf Shifter)

Korumak Benim Görevim: Pine Ridge Sürüsü 3. Kitap

(M/M Wolf Shifter) Çok yakında!

Shadow Walker: Bay City Coven Kitap 1 (Vampir

M/M)

Gölgelerin İçine: Bay City Coven Kitap 2 (Vampir

M/M) Çok yakında!

M/M Serisi:

Tutuklu Kalpler Kitap 1: Gage & Tyson (M/M)

*Bağımsız olarak okunabilir

Tutuklanan Kalpler Kitap 2: Chris & Lyle

(E/K) Tutuklanan Kalpler Kitap 3: Mike &

Jonah (E/K) Tutuklanan Kalpler Kitap 4: Sam

& Jordan (E/K)

Çok yakında!

Benim Her Şeyim (M/M) *Tek başına okunabilir

Sonsuza Dek Benim ("Her Şeyim "in devam

romanı) (M/M)

Head Over Wheels (M/M) *Bağımsız olarak
okunabilir

Head Over Wheels: Kitap 2 (M/M)

Care for You (Head Over Wheels: Kitap 3) (M/M)

Benim Huysuz Yaşlı Ayım (Loveable Grumps:
Kitap 1)

*Bağımsız olarak okunabilir

Kafası Karışık Yavrum (Sevimli Suratsızlar:
Kitap 2) Çok yakında!

Güzel Hayalperest (M/M Yaş Oyunu) (Gizli Arzular:
Kitap 1) *Bağımsız olarak okunabilir

Kayıp Çocuk (M/M BDSM) (Gizli Arzular: Kitap
2) Çok yakında!

M/M Standalone

Bizim Aşkımız (M/M/M)

Jackson'ın Peşinde (M/M)

Gergin Nate (M/M Yaş Oyunu Romantizmi)

Valentine Shmalentine (M/M)

M/F Serisi:

Ev Kadını Günlükleri: Komple Seri (E/K)

Luscious: Komple Seri (E/K)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.